

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

משרד ראש

יועץ מדיני

ארה"ב

1/8/88 - 9/8/88

תיק מס'

4

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: 4607/4-א

מזהה פריט: R00035qm

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 10/08/2020

PERMANENT
REPRESENTATIVE OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212)351-5200

כז באב התשמ"ח
9 באוגוסט 1988

אל : נורית, לשכת מנכ"ל משרד ראש הממשלה.
מאת : יוחנן ביין - נאו"ם.

הנדון : דו"ח רוברט גייטס על ברה"מ
למכתב רוה"מ שמיר לשגאה"ב-הגנרל וולטרס.

זאת רק לאשר שמכתב התודה של רוה"מ נמסר על ידי אישית לוולטרס במשרדו
ב - 8 דנא. מודה על מכתב התודה. הוסיף כי עומד לרשותנו באספקת חומר
דומה גם בעתיד.

בברכה,

יוחנן ביין

0229/1

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 10.08.88

דף 1 מתוך 4

עותק 3 מתוך 10

6774

נכנס

סודי ביותר

יוני 1988

חוזם: 8,6774

*אל: המשרד

*מ-: ווע, נר: 227, תא: 090888, זח: 1045, דח: ב, סג: סב

*תח: א גס: מצפא

*נד: א

*סודי ביותר/בהול לבוקר

*אל: ראש הממשלה

*מ'מ' ראש הממשלה ושר החוץ

*דע: המנכל, מנכל משרד ראש הממשלה

*מאת: השגריר

*שיחה עם מייקל דוקקיס

*1. הפגישה התקיימה על פי בקשתי במשרדו של המושל דוקקיס
*בבוסטון ובהמשך לפגישותי בווינגטון עם הגב' מדליין
*אולברייט, היועצת לעניני חוץ של המועמד. נכחו בפגישה
*עוזרו ג'ים שטיינברג והגב' ננסי סודרברג. מצידנו
*השתתף גם הקונכ'ל בבוסטון א.אבנון .

*בהתאם לסיכום המוקדם עם הגב' אולברייט התרכזה השיחה
*במשמעות הצהרותיו וצעדיו האחרונים של המלך חוסיין
*והשלכותיהם על תהליך השלום ובהצגות משאלותינו למועמד.

*בתחילת השיחה-לאחר דברי הברכה המקובלים -אמר המושל
*כי הוא לא קיבל לשיחה אף שגריר אחר, אך שמח לראותני
*מאחר שישראל כה קרובה וחשובה ללב.

*2. פתחתי בניתוח המניעים של חוסיין לצעדיו האחרונים
*-האירועים בשטחים ב-8 החדשים האחרונים והקפאון בתהליך
*השלום. גורמים אלו קיפלו בתוכם סכנות לקיומה של
*הממלכה ההאשמית ולהתפתחותם של אירועים אלימים גם

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

3. The third part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

4. The fourth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

5. The fifth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 4
עותק 3 מתוך 10

בגדה המזרחית.

*פסגת אלג'יר גרמה להחלשת מעמדו של חוסיין בעולם הערבי
*בניגוד למעמדו המחוזק אחרי פסגת עמאן - ולהעלאת יוקרת
אשפ' והתמיכה בו מצד מדינות ערב.

*מגמת המלך בין היתר להוכיח שאפ' איננו מסוגל למלא
*החלל שנוצר עם פרישת ירדן ממעורבותה ביו'ש.
*עם זאת החלטת המלך איננה IRREVERSIBLE ואיננה סוגרת
*בפניו אופציות באופן שלא ניתן לחזור בו.
*בשלב זה ביקש דוקקיס לדעת האם ישראל הופתעה מהחלטת
*המלך. השבתי שלא הופתענו ושהיה לנו מידע מוקדם על
כוונותיו.

*בתשובה לשאלה מה היתה המעורבות הירדנית בשטחים עד
נאום חוסיין, פרטתי בהתאם לעובדות הידועות.

*לשאלתו מה תעשה ישראל על מנת למלא מקום הירדנים-השבתי
*שישראל תעשה כל שביכולתה למנוע מצד אחד התמוטטות
*שירותי החינוך, הבריאות והתשתית המינהלית האזרחית
*ומצד שני מניעת השתלטות אשפ' על המעורבות הנל. נסייע
לתושבים המקומיים לקיים המערכות החיוניות.

*דוקקיס ביקש לדעת האם כתוצאה מצעדים אלו יש סיכוי
*שתצמח מנהיגות מקומית חדשה. השבתי שבחדשים האחרונים
*אמנם קיימים סימנים להתגבשותה של מנהיגות מקומית
*-אך היא עדין אינה רואה עצמה ממלאת תפקיד במומ' כלשהו
*עם ישראל מחשש שתעורר על עצמה זעם אשפ'.

*האם יש סיכוי שאשפ' יאמץ עתה גישה יותר אחראית שאל
*דוקקיס? השבתי שהתנהגות אשפ' עד עתה וחילוקי הדעות
שבתוכו אינם משאירים מקום לאופטימיות בתחום זה.

*הוספתי שקיימת אחדות דעות בממשלה לגבי הצורך להבטיח
*שאשפ' לא יגביר אחיזתו בשטחים וכן לגבי חיוניות המשך
*מעורבותו של חוסיין בתהליך השלום.
*אני לכך חשוב שגם הוא יצהיר על תמיכתו בהמשך מעורבותה
של ירדן בתהליך יחד עם הפלשתינאים.

דוקקיס השיב 'אתה יודע עד כמה איכפת לי המצב'

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 4
עותק 3 מתוך 10

" HOW MUCH I CARE ABOUT ALL THIS "

הנושא יהיה מרכזי ובעדיפות גבוהה בממשל שלי
*על ארה"ב מוטלת החובה לקיים מדיניות עקבית בתחום זה.

*שאל כיצד אנו רואים התהליך ויסודותיו.
*השבתי שבתפיסתנו התהליך צריך להיות הדרגתי ושזור צעדים
*לבניית ויצירת אמון בין הצדדים .

*התהליך צריך להתבסס על החלטות 242 ו-338 וכן על יסוד
*הסכמי קמף-דייויד. ברור שללא משלחת ירדנית-פלשתית
*לא ניתן לקדם את תהליך השלום . הרחבתי הדיבור גם
*על חשיבות היחסים האיסטרטגיים בין שתי המדינות.
*בשלב זה ביקש דוקקיס שאבהיר לו מידת החומרה שאנו מייחסים
*לאספקת טילים ע"י סין למדינות האזור.

*ציינתי אספקת הטילים ארוכי הטווח לסעודיה והמו"מ
*עם סוריה על אספקת טילים על כל המשמעויות החמורות
*המקופלות בעיסקות אלו. שאל מה ניתן לעשות והשבתי
*שהסינים זקוקים מאד לטכנולוגיה אמריקנית ולכן רגישים
*לאזהרות של ארה"ב כי המשך אספקת של טילים אלו למדינות
*ערב- תסכן העברת טכנולוגיה אמריקנית לסינים .

*ספרתי לו שהממשל שלח את גנרל ברנס לפני שבוע בדיוק
*בנושא זה וחשוב שגם הוא יבהיר פומבית התנגדותו לאספקת
*טילים אלו למדינות במזרח-התיכון . הוספתי שבתחום
*זה דווקא הסובייטים מגלים עמדה קצת יותר קונסטרוקטיבית.
*דוקקיס התעניין לדעת האם ברה"מ מוכנה למלא תפקיד
*קונסטרוקטיבי לקידום התהליך ובמהות היחסים בין ישראל
*לברה"מ.

*הבהרתי תוך התייחסות לעיקרי העמדות הסובייטיות לגבי
*הועידה הבינ"ל לשיחות מרפי- פוליאקוב וכן שיחת רה"מ
*שברנדזה. כן ציינתי התחום המוגבל של פעילות המשלחת
*הקונסולרית שלנו בברה"מ והעמדה הסובייטית כי חידוש
*היחסים הדיפלומטים עם ישראל יבוא רק אם ישראל תסכים
*לוועידה בינלאומית. בשלב זה חיווה דוקקיס דעתו שאסור
*שמזכיר המדינה יטיל על כף המאזניים את היוקרה שלו
*בשליחות שלא ברור מהן סיכויי הצלחתה, תוך ציון , שאין
*הוא רוצה בכך לבקר את שולץ . הוא יעדיף להטיל את תפקיד
*המתווך (NEGOTIATOR) על איש שנהנה מאמון ויכין
*הקרע לקידום המומ'.

*ציינתי כי אני עומד לבקר בארץ ובקשתי לדעת האם יש

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 4
עותק 3 מתוך 10

* מסר בפיו לרהמ' ולממלא מקומו. דוקקיס השיב כלהלן:-

* מסור נא על מחוייבותי לתהליך השלום ולהסכמי קמף-דייויד.
* אני מכיר בחשיבות מעורבותה ובהשתתפותה של ירדן בתהליך
* השלום. מובן מאליו שאין להכיר בממשלה גולה-במידה
* שאשפ' אכן יחליט להקים ממשלה כזו. השלום במזרח התיכון
* יהיה נושא מרכזי ובעל עדיפות גבוהה בממשל שלי יחד
* עם אמריקה המרכזית ואנגולה- וזאת מתוך ציפיה שמלחמת
* עיראק- איראן מגיעה לסיומה.
* הבהר נא לרהמ' ולממלא מקומו שאין קשר בין ה- S.O.I
* לתמיכה האסטרטגית בישראל. אני מחוייב לשתוף הפעולה
* האיסטרטגי עם ישראל ואמרתי זאת לשר הבטחון כאשר ביקר
* אצלי.

* המושל מתק ביקורת על בוש אשר מנסה לנצל התנגדותו ל-
* SDI כדי

* להראות כאילו דוקקיס אינו תומך בישראל ואיננו מכיר
* בחשיבות שתוף הפעולה האסטרטגי עם ישראל. אדרבא טוען
* דוקקיס- מכירות הנשק לערבים מסכנות יותר את ישראל.
* השיחה התנהלה באווירה ידידותית ביותר ובסיומה אמר דוקקיס
* שלא אהסס לבוא בהצעות או ברעיונות לגבי נושאים הנוגעים
* לישראל, ליחסי ישראל-ארהב ובטחונה: YOUR INPUT IN
* THE FUTURE WILL BE VERY MUCH APPRECIATED

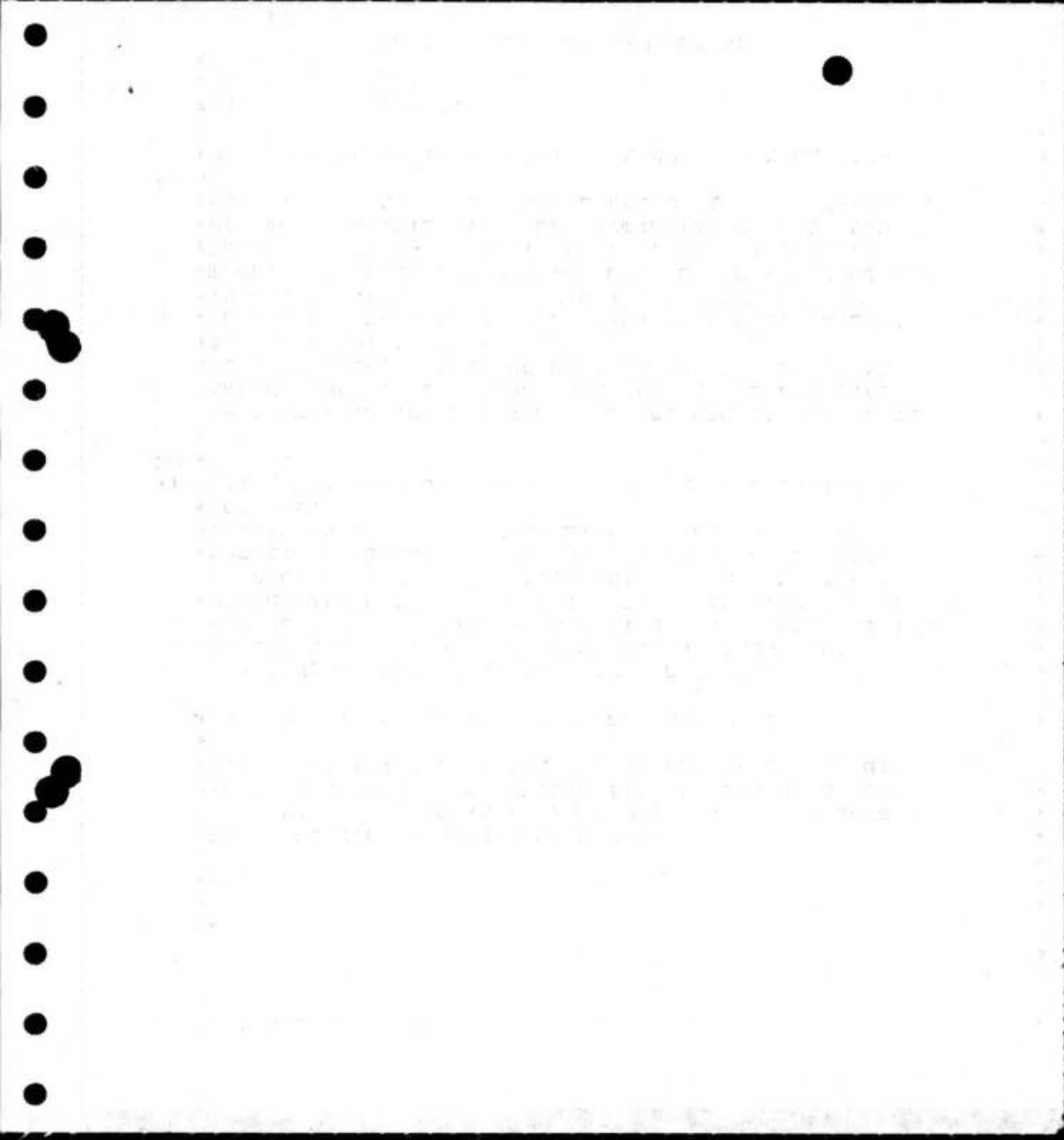
* חזר והדגיש שהצוות שלו ישמח לשתף פעולה עמי.

* הודיתי לו בחמימות על דבריו והוא עמד על כך ללוותנו
* עד ליציאה ולהודות על הבהרותינו. לפני הפגישה שוחחנו
* עם 2 עוזריו על מכלול הנושאים הנל ובמיוחד על משמעות
* צעדיו של חוסיין להמשך תהליך השלום.

* ארד

* נלח

* תפ: שהח, רהמ, מנכל

מיידי	דתיפות:	8 שגרירות ישראל/ווינגטון טופס פרוק	דף: _____
בלמ"ס	סוג:		פתוח: _____
תאריך וזמן מעור: 1600 9 באוגוסט 88		לשכת רה"מ - מקל	אל:
פס' פרוק:		מצפ"א	דע:
הפסד: 232		לשכת השגריר	פאת:

שלכם 228.

ברכת רה"מ למזכיר ורעיתו.

הועבר.

רלי"ש שגריר

3 1 2 3
החל 1 2 3
אשר 1 2 3
החל 1 2 3
אשר 1 2 3

תפוצה: שתי דיר אינז.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 10.08.88

7078

סודי

נכנס

**

**

**

**

חוזם: 8,7078

אל: המשרד

מ-: נ, 185, תא: 090888, ח: 1300, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס: מנכל

נד: @

סודי/מידי

אל: המנכ"ל.

דע: סמנכ"ל ארב"ל, סמנכ"ל מז'ת"ס, סמנכ"ל מצפ"א, מנהל
ממ"ד, ארד - השגריר וושינגטון (הועבר).

מאת: יוחנן ביינ.

שיחה עם הגנרל וורנון וולטרס ב-8 דנא.

נפגשנו ביוזמתי לחידוש הקשר עם חזרתי מהארץ, לשיחה
כללית ולחילופי הערכות.

1. איראן - עיראק.

א. מעריך שיעבור זמן רב עד שיחזרו לנורמה שאינה מצב
חרום. איראן למעשה נאבקה על עתיד המשטר והעריכה שבהמשך
המלחמה סכנה לקיום משטר המהפכה של חומייני. בהסטוריה
המודרנית רק שלוש מדינות החזיקו מעמד אחרי מפלה: בולגריה
ב-1918, יפן לאחר מלחמת העולם, ונאצר לאחר מפלותיו.
אכזרי לקבוע כך - אך האמת היא כנראה כי דווקא המלחמה
הכימית ע"י עיראק היא שהכריעה המלחמה כפי שהאטום עשה
זאת כלפי יפן. הפחד מגאזים יחד עם חילוקי הדעות הפנימיים
באיראן הם שהביאו להחלטה האיראנית לקבלת 598, הפסקת
אש ושיחות.

ב. הפליג בבדיחות הדעת על נאום צאדם חוסיין הלוטה
לאיגרת שגריר עיראק (מברקנו 162), שהמוטו שלו: "הם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תכננו והאל תיכנן - והאל הוא המתכנן הטוב ביותר'.
לו לא ידע שזה נאום עיראקי היה חושב שהוא איראני.
הנאום כולו משובץ בסיגנון הקיצוני והמוסלמי פונדמנטליסטי
שהיה בעבר טיפוסי רק לאיראן.

ג. הוסיף כי נראה לו שעיראק, אם וכאשר תסתיים המלחמה
באמת - ולאחר שתיסוג כפי שהבטיחה מ'שטחים כבושים'
(נותר רק שטח קטן בצפון בסביבות מהרן בכיבוש העירקי)
- תתפנה למאבק נגד סוריה 'הבוגדנית', היחידה במדינות
ערב שתמכה באיראן.

ד. מעריך שלטונות הנראה לעין לא נשקפת סכנה לישראל
מעיראק ובוודאי לא מאיראן. אין ספק שעיראק תיזקק לסיוע
רב לשיקום כלכלתה, אך קשה לצפות כבר עתה מדיניותה
לטווח בינוני וארוך והאם תגלה, בגלוי או בסתר, פתיחות
רבה יותר כלפי ישראל.

ה. אין בידיהם רשימת מדינות שאליהם פנה המזכ"ל לא
רשמית לשם גיוס לכוחות UNIIMOG. הפניה לרובם
היא לכוחות קטנים, כ-10 חיילים מכל מדינה, ופירושו
שלשם גיוס 350 עליו לפנות לכ-30 מדינות. אין לכך
חשיבות של ממש. המשתתפות העיקריות תהיינה אותן מדינות
המשתתפות בשאר כוחות או"מ.

2. ברה"מ

א. ציין הצלחת ברה"מ במשחקה בין עיראק לאיראן. שתיהן
יורות ומפציצות זו את זו בכדורים, פצצות, בטילים ומטוסים
סובייטים - ואיש אינו מאשים את הסובייטים. מאשימים
את סין ואת צרפת, אך לא את ברה"מ שהצליחה לצאת 'נקה'
מעסקותיה עם שני הצדדים.

ב. חזר על הערכותיו לגבי המשטר בברה"מ. כל השינויים
כיום וביצועם תלויים בחיי איש אחד - גורבצ'וב. אם
יופל, ייעלמו עימו גם יעקבלב ודוברינין. ליגאצ'ב לא
ימשיך בביצוע - והפתיחות תיעלם. סיפר כי בביקורו ראה
בטלביזה הסובייטית חייל טוראי סובייטי על טנק באפגניסטן
האומר 'אנו חוזרים בקרוב והחבר גורבצ'וב הכריז כי
בכלל כל שהותנו באפגניסטן היתה טעות'. זו מהפכה אמיתית
בברה"מ - אך הסכנה היא שהיא קיימת ונמשכת רק כל זמן
שהשליט הוא גורבצ'וב.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. מסרתי לו לעיונו - מאמרו של גדעון רפאל שפורסם
ב'מוסקו טיימס'.

3. ירדן

כבר לאחר ביקורו בירדן שיחותיו עם יורש העצר, רה"מ
שה"ח ואחרים, דיווח כי מבחין באי בהירות לגבי היחס
ליש"ע. בולט החשש לעתיד המשטר ההאשמי כתוצאה מעוינות
אש"פ וערביי יוש"ע. מסכים שעיקר דאגתו של חוסיין היא
להמשך משטרו וכל השאר משני לכך. גם העובדה שהחוקה
הירדנית אוסרת ויתור על שטחים אין לה חשיבות - החוקה
היא זו שהובע חוסיין. ברור שהוא מקווה לכישלון אש"פ
- אויבו בנפש - ובכך הוא שותף עם ישראל, 'בת בריתו'
הן במאבק נגד אש"פ והן במאבק ההגנה שלו נגד סוריה.
וולטרס סבור כי חוסיין עצמו לא החליט על כל מהלכיו
והוא PLAYS IT BY EAR בתיכוס ועורמה בדואים.

4. מסמך פייצל חוסייני וממשלה גולה.

הביע ספקנות רבה לגבי מהלכים אפשריים של אש"פ. אינו
סבור שאש"פ מסוגל לקבל החלטה ולהרכיב ממשלה גולה.
אינו מאמין גם בפעולה משמעותית במסגרת האו"ם (למשל
בקשת מנדט או"ם לתקופת מעבר) או לתמיכה של מדינות
רציניות. מניח, לכן, שהרעיון ימות מות נשיקה.

5. אש"פ.

א. הזכרתי ידיעות עיתונות כאילו עומד מרפי לפגוש פלסטינים
בקהיר, והכחשתו של מרפי. אמר כי לא יעלה על הדעת
שעתה, שלושה חודשים בדיוק לפני הבחירות בארה"ב, יעז
איש לפגוש נציג אש"פ. אין זו מדיניותם ובודאי לא עתה
ולא איש כמרפי 'יסכן את ראשו'. גם לגבי וולטרס היו
בזמנו שמועות עיתונות שפגש אנשי אש"פ בטוניס - והוא
מבקש להצהיר שוב שאין כל אמת בשמועות. הוא לא ראה
ולא יראה 'טרוריסטים אלה'.

ב. סיפר כי הדרוס קוריאנים כועסים עליו. הם כידוע
משקיפים באו"ם (שתי הקוריאות חוסמות זו את זו). ביקשו
להביא להחלטה שתתיר להם להתבטא במסגרת 'הויתור הכללי'
בתחילת העצרת. וולטרס פעל לחסימת יוזמה זו מתוך חשש
שהתקדים יתיר גם לאש"פ להתבטא.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. It is a very important document, as it contains the President's annual message to Congress.

2. The second part of the document is a report from the Secretary of the Treasury, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Treasury and the country's financial situation.

3. The third part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Interior and the country's natural resources.

4. The fourth part of the document is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Navy and the country's naval forces.

5. The fifth part of the document is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the War and the country's military forces.

6. The sixth part of the document is a report from the Secretary of the State, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the State and the country's foreign relations.

7. The seventh part of the document is a report from the Secretary of the Agriculture, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Agriculture and the country's agricultural resources.

8. The eighth part of the document is a report from the Secretary of the Commerce, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Commerce and the country's commercial resources.

9. The ninth part of the document is a report from the Secretary of the Education, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Education and the country's educational resources.

10. The tenth part of the document is a report from the Secretary of the Public Works, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Works and the country's public infrastructure.

11. The eleventh part of the document is a report from the Secretary of the Public Lands, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Lands and the country's land resources.

12. The twelfth part of the document is a report from the Secretary of the Public Buildings, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Buildings and the country's public infrastructure.

13. The thirteenth part of the document is a report from the Secretary of the Public Works, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Works and the country's public infrastructure.

14. The fourteenth part of the document is a report from the Secretary of the Public Lands, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Lands and the country's land resources.

15. The fifteenth part of the document is a report from the Secretary of the Public Buildings, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Buildings and the country's public infrastructure.

16. The sixteenth part of the document is a report from the Secretary of the Public Works, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Works and the country's public infrastructure.

17. The seventeenth part of the document is a report from the Secretary of the Public Lands, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Lands and the country's land resources.

18. The eighteenth part of the document is a report from the Secretary of the Public Buildings, dated January 3, 1862. It contains information about the state of the Public Buildings and the country's public infrastructure.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6. חובות אה'ב לאו'מ.

וולטרס אמר כי עתה - לאור הצלחותיו של האו'מ באפגניסטן
איראן - עיראק, ונמיביה, עולה יוקרתו אך גם הוצאותיו
לכוחות או'מ המשוגרים לשטח. הוא כשגריר אה'ב עומד
במצב מביך כשאה'ב חבה לאו'מ למעלה מ-500 מליון דולר
והאו'מ עומד בפני פשיטת רגל לקראת סוף שנה זו. הוא
ממשיך במאבקו - אמר - כלפי הסנט והקונגרס לקבלת
החלטה להחזר החובות. (בנפרד גם כתבת ניו יורק טיימס
מ-9 דנא בנושא זה. נראה שהכתבה יזומה ע'י וולטרס).
אמרתי כי ספק אם הגיע הזמן לשחרר כל החובות. השפעת
אה'ב רבה יותר אם לא כך יפעלו אלא יחזיקו בשוט הכספי
לפחות בחלקו - אך אני יודע שאין הוא מסכים לעמדה זו.

נאו'מ.

לש

תפ: שהח, רהמ, שוהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, בירן, מצפא,
ברנע, ארבל2, ליאור, מזתים

1991]

AUG - 9 - 88 TUE 12:19 Conference of Presidents

P. 02

AUG - 9 - 88 TUE 11:30

P. 02

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

196
2/2

Contact: Richard Cohen
(212) 758-6969

For Immediate Release

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

STATEMENT BY MORRIS ABRAM, CHAIRMAN,
CONFERENCE OF PRESIDENTS
ON JESSE JACKSON'S MEETING WITH ISRAELI AMBASSADOR MOSHE ARAD

"It was appropriate that Ambassador Moshe Arad of Israel, as the representative of his government, meet with the Rev. Jesse Jackson at the latter's request to discuss issues related to the Middle East.

"However, the conversation between the two is not a substitute for a meeting of Rev. Jackson with representatives of the American Jewish community. The U.S. Jewish community is represented by the national Jewish religious and secular groups that constitute the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations.

"An invitation was extended to Rev. Jackson for a discussion of international concerns of American Jews. We regret that Rev. Jackson has to date declined that invitation. It remains open."

8/8/88

X

X

X

מיידי-טפל	דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד:
שומר	סוג:		כתוב:
תאריך וזמן חבירה: 88 9 באוגוסט 1700		מזכיר הממשלה יועץ מדיני לשה"ח	אל:
כס' פרוק:		שר החקלאות	דע:
מספר: 7186 186		השגריר	כא:
233			

סגן הנשיא בוש - בצורת. לשל מזכיר הממשלה 220.

1. ממליץ להיענות ליזמה סגן הנשיא.
2. נראה לנו שהפרוצדורה העדיפה היא שעפ"י הזמנה של משרד החקלאות האמריקני
- 1- AID (או אחד מהם) ישגרו משב ומשרד החקלאות משלחת של מומחים ישראלים בנושא בצורת.
3. עם הסכמתכם למוצע בפעל' להשגת הזמנה למומחים מ-AID ומשרד החקלאות כאן.

א. כ. כ.

2 3 2
1 2 3
1 2 3
1 2 3
1 2 3

תפוצה: -23-

דחיות:	שגרירות ישראל/וויינגטון	דף: 1
סוג: ב/א"ס	טופס פברוק	כתוב: 2
תאריך וזמן חבירה:	אל: מ/ר מ' ח' א'	
כס' פברוק:		דע:
הפסד:		
201		פאת:

כאן נמצא מאמץ ע"י קירקטלין
ב"ח ט"ס (8.8)

קמיל

1 2 1 1 2
1 2 1 1 2
1 2 1 1 2
1 2 1 1 2
1 2 1 1 2

תפוצה:

Jean Kirkpatrick

Hussein Can't Change the Realities

The first effect of King Hussein's unexpected announcement renouncing claims and severing ties to the West Bank was to focus attention on the magnitude of Jordan's role in these territories. Suddenly the fact that Jordan pays the salaries of 24,000 West Bank government workers is world news. The fact that Jordan provides the passports, teachers and currency for the West Bank is noticed.

The extent of Jordan's ties, contributions and responsibilities in the "occupied" West Bank comes as something of a surprise to almost everyone—including undoubtedly the West Bankers themselves who have long taken it for granted.

It took the announced end of these ties to remind the world and the West Bank of the complex arrangements and shared responsibilities that have been sustained through 20 years. These arrangements permitted West Bankers to manage most of their everyday lives.

Jordan's threatened withdrawal from all these roles and services promises to further disrupt life on the West Bank and to further destroy established patterns. It puts a new strain on a social fabric that is already rent by occupation and rebellion. It will bring new discomforts and dislocations to the people of the West Bank.

In declaring the Palestine Liberation Organization solely responsible for the West Bank, Hussein challenges the PLO and its supporters to undertake the duties of government they have long claimed—even though the PLO lacks the resources and the Israelis would not permit the PLO to carry out the functions Jordan has routinely performed.

For all these reasons, the pro-PLO daily *Al Fajr* reproached Hussein for having "sown division and confusion among the Palestinian people."

Why did Hussein do it?

The Jordanian king has been stung by his fellow Arabs' insistent recognition of the PLO as the sole legitimate representative of the Palestinian people, and by the demand of fellow Arabs for immediate establishment of an independent Palestinian state. He has been stung by their failure to honor Jordan's historical claim to the West Bank and by their habit of ignoring his large continuing contributions to the West Bank economy.

Undoubtedly, Hussein is also sick and tired of unsatisfactory dealings with Israel and of enduring pressures from Western and other diplomats to participate or not participate in the endless "peace process."

But most of all, Hussein has felt deeply the criticism and rejection of the younger generation of West Bank Palestinians and the silence of their fathers, whose support for the king is too timid to be satisfying or very useful.

For 20 years, Hussein has attempted to protect Palestinian interests and provide necessary services. For 20 years, he stood against the appeals of Western and Egyptian diplomats to maintain his own brand of rejectionism in support of Palestinian demands. But two years ago a poll of West Bank inhabitants showed that 71 percent considered the PLO's Yasser Arafat their leader, compared with 3 percent for Hussein. The West Bank uprising, or intifada—carried out under the banners of the PLO—seems to have further cemented the association of Palestinian nationalists with the PLO.

What is the likely impact of this move on the politics of the region? Not as much as might be expected.

First, neither Hussein's announced separation nor his declaration that "Jordan is not Palestine" alters the real situation or the problem that the PLO poses for Jordan. Even kings cannot change demographic and ethnic realities. Some 70 percent of Jordan's people are Palestinians, and the ties between Palestinians on the two banks of the Jordan River are many and close.

Second, the PLO is a radical political organization whose stated goal is the restoration of *all* of an undefined Palestine. This greater Palestine of the PLO's dreams may well include Jordan as well as Israel.

Third, the PLO is a Soviet-supported national liberation movement committed to social revolution and solidarity with the Socialist bloc as well as to Palestinian nationalism. These Socialist commitments and expansionist tendencies will almost certainly bring it into conflict with West Bank property owners and businessmen—and with the government of Jordan as well as Israel.

Among those who are none too happy with Hussein's decision is almost surely the government of Egypt, which has a large stake in the survival of other moderate Arab regimes, not in the establishment of additional radical Arab governments.

"Only Jordanian-Palestinian coordination can satisfy the hopes of the Palestinian people," said Egypt's Foreign Minister Esmat Abdel Meguid.

That, of course, is another way of saying the Jordanian option isn't dead yet. And many—on the West Bank, in Egypt, Israel and the United States—will be working hard to keep it alive.

201
2/2

מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
טופס מברק	כתוב: 1
סוג: כלמ"ס	אל: המשרד
תאריך ווען העביר 09/100	דע:
כ"ב מברקי מסדרי: 0 0174	כאת: נאו"ם, ניו יורק

אל : ארב"ל 2.
 דע : מזתי"ס. ממ"ד.
 מאת : גביר.

עמדת האו"ם כלפי יו"ש.

בחוברה לשאלה אם לאו"ם תפקיד כלשהו במתן שירותים לתושבי הגדה המערבית או בביצוע משימות משפטיות שם, השיב דובר האו"ם: "בהחלט לא. ככל שהדבר נוגע לאו"ם, הגדה המערבית היא שטח כבוש". מצ"ב הודעת הדובר:

Asked whether the United Nations had any role in providing some of the services to West Bank residents or performing legal duties there, Mr. Giuliani said: "Absolutely not. As far as the United Nations is concerned, the West Bank is occupied territory."

5 August 1988.

נאו"ם

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

תפוצה: 1

איסור:

שם השולח: ר. גביר

9.8.1988

תאריך:

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל / וושינגטון	קף: 1
סוג: שמור	טופס פרוק	כתוב: 10
תאריך וזמן חשור: 07:45 - 8 אוגוסט 88	סמנכ"ל צפ"א	אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		כא:
194	ציר - ע. ערן	

פגישת ג'סי ג'קסון - ארד (7.8.88).

הפגישה התקיימה בביחור של השגריר ארד על-פי בקשת ג'סי ג'קסון. נכחו בה בנו של ג'קסון, פיטר שטראוס, אד אלסון, פרסי טאטון וקונגרסמן מרוין דימלי. מצידנו הח"מ ורן קוריאלי.

השגריר קידם את ג'קסון בברכה ואמר כי שמח לקראת הפגישה בעקבות השיחות שהיו לו עם ברט לאנס באטלנטה ואח"כ, בקן הציע לאנס את הפגישה. ארד הוסיף כי הוא רואה בפגישה הזדמנות להחלפת דעות בנושאים המצויים על סדר היום של שניהם, ג'קסון והשגריר. אחד הנושאים הוא המזה"ת ולא רק כפי שהשתקף בוועידת הנפלגה הדמוקרטית באטלנטה, והשני, והוא כשגריר אומר זאת כמובן עם כל הזהירות המתחייבת, הוא יחסי הקהילה היהודית עם הקהילה השחורה בארה"ב. כיהודי, הוסיף ארד, הוא יחטא לאמת אם לא יתייחס לנושא.

באשר למזה"ת, הנשיך השגריר, הדבר מצער אולי, אך אי אפשר לומר שהמדובר רק בסכסוך טריטוריאלי. המדובר הוא בעניין קיומי. להוציא מדינה אחת, מדינות ערב עדיין דוחות את קיומה של ישראל כאישיות עצמאית ולגיטימית. כל עוד לא יבוא עניין זה על פתרונו, לא יהיה פתרון לסכסוך. הדחייה וההתנגדות לישראל אינן נובעות מ"כיבוש" אלא מהתנגדות לעצם קיומה של ישראל. איראן ועיראק הסכימו לסיים את המלחמה ביניהן, ציין ארד, מלחמה המסתמלת את חוסר התוחלת של השימוש במלחמה כאמצעי לפתרון סכסוכים. אחרי מיליון קרבנות, אבדן חיים ורכוש, מגיעים שני הצדדים למסקנה שאין פתרון אלא באמצעות מו"מ ישיר, וזה מה שאנו מבקשים. החלטות 242 ו-338 של מועבי"ט, המהוות הבסיס להסכמי קמפ דייוויד ולשלום עם מצריים. ירדן והפלסטינאים דחו

תפוצה:

2/... 2 1 2 1 3 2
 1/3/88 1/3/88 1/3/88 1/3/88 1/3/88 1/3/88
 4 3 4 1

דף: <u>2</u> כתיב: <u>10</u>	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דמיפות: סוג:
אל:		תאריך וזמן חבור:
דע:		פס' פרוק: הפסרד:
פאת:		194

הסכמים אלו והפלטת ינאים מתייחסים רק ל"כל" החלטות האו"ם, כאשר בין החלטות אלו מצוייה גם ההחלטה מ-1975 המשווה ציונות וגזענות. עבור יהודים וישראלים כאחד, נסיון השוואה זה מהווה גם נסיון להשמיט את הבסיס החוקי והמוסרי של המדינה היהודית. יש לנו זכות לקיום עצמאי במזה"ת, וכמי שבקי בברית הישנה, ג'קסון בוודאי יבין את חלומנו לקיום זה. זחינו בעבר פחרונות שהוצעו לנו במקומות אחרים על פני כדור הארץ, על אף שהם היו אולי יותר נוחים מבחינה כלכלית או אקלימית.

אט נועמד בפני האתגר של מו"מ ישיר, אנו נוכיח פעם נוספת את נדיבות רוחנו כפי שהראנו זאת ב-1977, כאשר ארץ השינוי הדרסטי בגישה של מדינה אחת, שמנהיגה קיבל אותנו כחלק מהאזור ולא ראה בשלום עמנו רק צעד זמני שמטרתו להרוויח זמן על-מנת להתכונן למלחמה הבאה. ישראל מאוחדת כולה בגישה הזו, אך אתגר זה עדיין לא הוצב בפנינו אחרי השלום עם מצריים, אתגר שמבוסס על הכרה בקיומנו. ההחלטה המשווה ציונות לגזענות היא פגיעה ועלבון משום שהיא מנסה לפגוע בבסיס הקיים ואנו מצפים שקולם של אלו התומכים בקיום מדינת ישראל ישמע בנושא זה.

באשר ליחסי יהודים ושחורים בארה"ב, אמר השגריר כי הוא ער להצהרותיו של ג'קסון בנושא. השגריר ציין כי הוזמן לוועידת "הדסה" בשיקאגו, וחזר מלא דאגה ממה ששמע וקרא. התאשמות כנגד היהודים מזכירות את אותן עלילות הדם כנגד היהודים מימי הביניים. השגריר הוסיף שהוא אינו יכול לדבר כאמריקאי, אך כיהודי הוא רואה הדברים בחומרה.

"I urge you to speak out and call you to establish a dialogue with the established Jewish leadership",

3/...

אמר השגריר.

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וויניגטון	דף: 3
סוג:	טופס פרוק	כתוב: 10
תאריך וזמן חבירה:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאח:
194		

ג'קסון ענה כי הוא שמח מאד על קיום הפגישה. יתכן מאד שהיא overdue, אך מאידך יתכן שהיה צורך שהתנאים יבשילו לקיומה. ג'קסון ציין כי הדבר החשוב באטלנטה לא היה נאום ההכחרה של דוקקיס, אלא פגישתו שלו עם דוקקיס ביום הראשון לוועידה, שבה נסללה הדרך לאחדות. פגישתנו היום, הוסיף ג'קסון, יכולה להיות פגישה גדולה אם נאמרו שלושה או ארבעה דברים בדרך הנכונה.

את יחסי השחורים והיהודים כינת ג'קסון כ- Deep, painful and joyous. הוא סיפר על יחסיו עם הרב השל ועל כך שהרב הפציר בו שבנאומיו יתייחס לקשר ההסטורי המתבטא בנישואי משה רבנו לאשה שחורה ויחסי שלמה המלך ומלכת שבא.

"יש לנכות את היחסים מהעשבים השוטים", אמר ג'קסון; "יש לחפור מחדש את בארות הידידות." הוא התעכב באריכות על היותם של חילי צבא ארה"ב השחורים, הראשונים שנכנסו למחנות הריכוז תגרמנים במלחמת העולם השנייה, ארוץ דרמטי שלא מספיק עלינו די. במשך כל ההסטוריה היינו שותפים, אמר ג'קסון, אך כפי שקורה לעתים קרובות, דווקא בין אנשים שיש להם קרבה רבה, מתפתחות גם אכזבות. אנו רואים את אותן העובדות בצורה שונה, וצריך למצוא דרך לשוחח, בדבריו על קוקלי (Coakly), האיש שיצא בהאשמות כנגד היהודים בשיקאגו,

אמר ג'קסון שהוא, קוקלי, חקף גם אותו. אם הוא יגיב כל יום, יהיה זה טרוף, הוסיף ג'קסון. אסור להפוך את קוקלי לגיבור או לקדוש מעונה. ג'קסון דיבר בזעם רב על פרופסור קנדי שתקף אותו בפרשה זו, והביא דוגמאות שונות להתנגדותו לאנטישמיות, כמו הופעה בבית כנסת בשיקאגו, שעל קירותיו צוירו צלבי קרס בפברואר-מרץ השנה. ג'קסון אמר כי אחרי שחזר מסיורו במזרחית ב-1979, הוא הופיע בבית כנסת ואנשי הליגה להגנה יהודית תלו בחוץ חיות שדמן נטף מהן, אך הוא החליט שלא לתת לכך פרסום. ביתו, המשיך ג'קסון, עברה טראומה כאשר נסתה להתקבל להרוורד. אחד מהמראיינים היה יהודי, והוא שאל אותה האם היא תומכת בדעות של תוריה באשר לגזע המערבית וישראל ותקף אותה.

4/...

תפוצה:

דף: 4	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחילות:
כתוב: 10		סוג:
אל:	תאריך וזמן מעור:	
דע:	פס' פרוק:	
כאח:	הפסיד:	
	194	

הוא משאיר בידו את השיקול אם לתקוף בפומבי את המראיין מחד או את קוקלי מאידך. ראש עיריית ניו-יורק קוץ', תקף אותו ברציפות במשך שבועיים והשתמש ביחסו ליהודים כנייר ליטמוס ואיש לא חלק עליו או יצא נגד הרושם שהוא מייצג את צורת הראייה היהודית. ג'קסון אמר שאמנם יכול היה להופיע בפני מועדון הנשיאים, אך חש שזה לא היה המקום הטוב ביותר עבורו, שכן הופעה שט היתה כאילו הניח צווארו לשחיטה. צריך להיות מקום, הוסיף ג'קסון, שבו יוכל לחטביר מדוע הוא אינו תוקף את קוקלי ומדוע הוא אינו הופך אותו לגיבור לאומי.

בעוברו לדבר על המז"ת אמר שהוא אכן מקווה שמלחמת איראן-עראק מגיעה לסיומה, והוא משוכנע שמו"מ ישיר הוא לב העניין כי כל עוד מדברים - יש סיכוי. אחרי שחוטטין נסוג, נותרו הפלשתינאים והיהודים במשוואה. כאמריקאי שחור בעל עניין בבטחון ישראל הקשור בבטחון הפלשתינאים, הוא שואל מה ניתן לעשות על-מנת להשיג לישראל את הערבויות ולהשיג את ההכרה ההדדית. "אני לא רץ לתפקיד", אמר ג'קסון, "אני רץ כעושה שלום, לצדק סוציאלי." ג'קסון עבר לתאור ארוך של מסעו למזה"ת ב-1979. הוא סיפר על פגישתו עם עראפת ואנשי המל"פ, שבה עמד על הצורך בהכרה הדדית. אחרי הפגישה נסע לפגישה עם טאדאח, שהפציר בו לחזור לערפאת ולהזגיש בפניו את הצורך בהכרה בישראל. טאדאח נתן לו גם את מטוסו על-מנת להחזירו ללבנון. כאן סיפר גם על כך שחלה בלבנון ואחרי מחלתו נפגש גם עם אסד ועל סמך פגישה זו יכול היה לשחרר ארבע שנים אח"כ את גודמן שמתוסו הופל. בפגישות עם ערפאת, הוסיף ג'קסון, הוא ציין כי הוא חומך בבטחון ישראל ואמר לו שצריך לקבל את 242 ו-338. ג'קסון ציין כי הוא מוכן עתה להשתמש בהשפעתו על-מנת להשיג זאת.

5/...

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון	ח: 5
סוג:	טופס פרוק	כתוב: 10
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאח:
194		

ג'קסון חזר לדיון באטלנטה ואמר שיכול היה לנצח, אבל אז היתה נגרמת מחלוקת רצינית בוועידה ולכן הסכים לדיון בלבד ללא הצבעה. בסוף קטע זה של דברים אמר, "We bring you our concerns, we need your help, we need credibility for alliance for peace. We need to do something, we need some leadership, some forum, some alliance."

ארד ענה שדברי ג'קסון חשובים ביותר. השואת אכן הותירה פצע עמוק שלא ימחה דורות רבים. שליש מהעם היהודי הושמד וזכרון זה רלבנטי כאשר אנו יודעים שאש"ף לא זנח את מטרתו, שהיא השמדת מדינת ישראל. המלך פהד, שלו מיוחסת מתינת מדינת, הצהיר אך לפני שבוע שישראל היא האויב האמיתי. כאשר אנו שומעים את המלים "הגדרה עצמית", ברור לנו מה כוונתו, כי זה תחליף למדינה עצמאית. בישראל קיימת חזית מאוחדת המקיפה 99 אחוז מהישראלים והרואה בהקמת מדינה כזו כסכנת חיסול (Mortal danger) לישראל. ג'קסון שאל, "אם יאמרו לכם שמכירים בזכותכם למדינה בגבולות בטוחים, מה תשיבו?" ארד ענה "אין לי אלא לשלוח אותך לאמנה הפלשתינאית. היא נכתבה לפני 1967, היינו לפני שהיה שלטון ישראלי ביו"ש ועזה. האמנה קוראת לחיסול מדינת ישראל ולשיבתם של כל היהודים שבאו לארץ אחרי 1917 למקום מוצאם." ג'קסון שאל האם עמדות אלו היו משתנות במו"מ ישיר, ארד ענה בצטטו את אבא אבן, שאין עלינו חובה מוסרית להתאבד. ג'קסון שאל מה יקרה אם לא יבגא השינוי המיוחל בעמדות, ארד אמר כי ישראל מחויבת להסכמי קמפ דייוויד. אי אפשר לפתור את הסכסוך במהלך אחד, אך הבת נתחיל. ג'קסון אמר כי חושב שהאמנה תשתנה. ארה"ב לא תוכל לעשות זאת, כי אינה במגע עם אש"ף, השגריר אמר כי ארה"ב הבהירה את עמדתה במסמך מ-1975 וכל תנמשלים מאז נשארו נאמנים להחייבות זאת של ארה"ב בעניין המגעים עם אש"ף. ג'קסון אמר -

6/...

תפוצה:

דתימות:	שגרירות ישראל/ווינגטון	זק: 6
סוג:	טופס פרוק	פתוך: 10
תאריך וזמן חבירה:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
194		

There are documents and there are documents. People should talk unconditionally and agree conditionally. If we have chances, it is in talking.

כמי שאינו כבול על-ידי המדיניות הרשמית, הוא יוכל להשיג תנועה. צריך שיהיה מכניזם של מסירת תגובות הדדית (Response Mechanism). השגריר ארד אמר כי טאדאת בא לירושלים בלא תנאים מוקדמים וג'קסון התערב ואמר שכאשר שאל את טאדאת מדוע נסע לירושלים, טאדאת ענה כי "יהיה לו משהו בביס מקרטרי", כך שהוא קיבל תמורה בעד הכרתו בישראל. הבעיה היא שהממשל אינו יכול לעשות עכשיו את ניתוח הלב על-מנת להביא לשינוי שעליו מדבר השגריר. הממשל אינו מסוגל to facilitate the pre-conditions for the conditions for negotiations. Our governemtn won't do it. Somebody has to move the Palestinians for pre-conditions to conditions for negotiations.

השגריר אמר שהנושאים שעליהם מדבר ג'קסון הם כבדי משקל. הוא, ארד, יכול לראות תפקיד לממשלות. לממשל היה תפקיד מרכזי בקמפ דייוויד ואנו ממשיכים לראות את הממשל כבעל תפקיד כזה גם בעתיד. המלך חוסיין, אמר השגריר, בוודאי אומר לעצמו כי אי אפשר יהיה להתעלם ממנו בתהליך וזו גם עמדה הממשל. המדובר הוא לא בתנאים מוקדמים אלא בשאלה קיומית. איש מאיתנו לא רואה שיגור חילים לדכא מהומות כהגשמת החלום הציוני, אך הדבר קשור לקיומנו. ג'קסון אמר שאנו, הפלשתינאים והישראלים חבוקים חיבור דב ומקיצים זה את דמו של זה, ואיש אינו מוכן להפרידם. גם הוא, ג'קסון, מאמין שהתהליך צריך להיות בין ממשלות, אך ממשל רייגן-בוש לא עשה דבר במשך שבע שנים. יותר ישראלים, יותר פלשתינאים נהרגו, והרבה משאבים בוזבזו על רכישת בטחון, אך היום יש פחות בטחון. למדנו איך לחיות עם המלחמה, אמר ג'קסון.

7/...

תפוצה:

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	7	דף:
סוג:		10	כתוב:
תאריך וזמן מעור:			אל:
כס' פרוק:			דע:
הפסד:			פאת:
194			

My concern, which is uninhibited, is to take risk concerning Palestinians addressing 242 + 338.

אוד אמר שצריך לנסות כל דבר על-מנת להביא הפלשתינאים להכיר בישראל כעובדה קיימת, ושבעזרת הטרור לא ישיגו דבר. רק המו"מ על בסיס החלטות מועבי"ט ישיג תוצאות ולממארה"ב תפקיד מרכזי בכך. ג'קסון שאל האם יש אמת בחדשות על כך שאש"ף חושב במונחים של הכרה בישראל כפי ששמע בחדשות בבוקר (כנראה שהתייחס למסמכים שנמצאו אצל פייסל אל-חוסייני - ע.ע.). אוד ענה שעד כה הושמעו מצד אש"ף הצהרות המוכיחות על דבקות באמנה. ג'קסון אמר כי בפגישתו ב-1979 עם חברי מלי"פ, חש כי הם בדעה שישראל רוצה להתפשט וכי לו עצמו ברור שאין כך הדבר. המהלכים הנוכחיים לא יביאו לשלום. הוא יוכל לומר להם בפה מלא שעליהם לקבל זאת.

אוד ענה שעל אף שאישים ידועים יכולים לתרום על-ידי נשיאת קולם ברמה, שאין מקום למאמצים פרטיים ואין תחליף למו"מ בין ממשלות. השגריר הוסיף שהמלך חוסיין ניסה להגיע להידברות עם אש"ף מאז 1985, אבל מאמצינו עלו בתוהו, בעיקר בשל הפיצול באש"ף. ג'קסון אמר שהוא חושב שהוא מבין צעדי המלך. לדבריו, נטש המלך את מה שקרוי האופציה הירדנית ועתה נותרו הפלשתינאים והישראלים. הפתרון הוא במו"מ ונכון שצריך שגשג על מישור ממשלתי, כי רק ארגון עם סמכות יכול ליישם את ההחלטות שיתקבלו, אך אם הוא למשל ישא נאום על הצורך בקבלת 242, תהיה לזה השפעה רבה והוא ישמח לעשות זאת. הוא מציע שישראל תתן לכך מחשבותיה.

8/...

תפוצה:

דתימות:	שגרירות ישראל/ווישינגטון	זק: 8
סוג:	טופס פבוק	כתוב: 10
תאריך יזמן מעבור:		אל:
כס' פבוק:		דע:
הפסד:		כאת:
194		

ג'קסון עבר לבעיית הכושים העבריים ואמר שהשפעת הפרסום על בעייתם, גרועה יותר מזו של קוקלי. לבישוף קויק יש כנסית שאליה משתייכים שלושה מיליון שחורים ואין המדובר בקבוצה קטנה וחסרת חשיבות או חסרת קשר לקהילה השחורה הממוסדת. ג'קסון ביקש שנבדוק מה אפשר לעשות עבורם בתחום רשיונות העבודה. קונגרסמן דימלי הוסיף שהוא לא רוצה להכנס לוויכוח. הוא שוחח עם כל מנהיגי ישראל (כשהעיר השגריר כי דימלי שלח גם שליח אישי לבדיקת המצב, אישר דימלי ואמר שהשליח פועל עתה בכל משרדי הקונגרס - "הוא למד מאיפא"ק כיצד לפעול בגבעה"). כל מה שהוא מבקש זה רשיונות עבודה, כדי שיוכלו להאכיל את משפחותיהם. ישראל נתנה זאת לפליטים הוייטנמים; מדוע לא תאשר זאת לכושים העבריים. הח"מ הטביר את ההבדל במצב החוקי. השגריר אמר שנעביר הבקשה לישראל. דימלי הוסיף שאין זה הגון להאשים את ג'קסון בשתיקה בעניין האנטישמיות בשיקאגו והשגריר ענה שהוא לא האשים את ג'קסון. ג'קסון עצמו הוסיף כי כאשר רוזנטל כתב מאמר ב"ניו-יורק טיימס", הוא אחראי להרעלת נפשות. צריך לטהר את המים, אמר ג'קסון. פרופסור קנדי גם הוא אשם באלימות כנגדו. הוא ג'קסון, לא יכול היה לנטוש את המרוץ למועמדות לנשיאות כדי לטפל בנושא שולי כמו קוקלי. חזר וביקש שנעשה משהו עבור הכושים העבריים.

ג'קסון עבר לנושא דרא"פ ואמר שחשוב שישראל תצטרף לסנקציות ותבטל לאלתר את החוזים הצבאיים. להפסקת אספקת הנשק לדרא"פ יהיה אפקט מרפא. השגריר קרא מתוך החלטות הממשלה בנושא, השאיר בידי ג'קסון העתק שלהן, וסיפר לג'קסון על ההשתלמויות שעוברים מנהיגים שחורים מדרא"פ במכוניט בארץ. ההסכמים שישראל חתמה עליהם לא יחודשו, ציין ארד. ג'קסון שאל אם ידוע מה משך החוזים והשגריר ענה כי לא יחודשו חוזים שיגיעו לטיומס. ג'קסון שאל אם אפשר לזרז

9/...

תפוצה:

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 9
סווג:		כתוב: 10
תאריך וזמן חבור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		פאת:
194		

התהליך והוסיף "אנא העבר לממשלתך, כי תזכו להערכה רבה אם תעשו זאת". שכן יש גישה צינית שטוענת שישראל חתמה על חוזים חדשים סמוך להחלטות הממשלה והסיוע הישראלי הוא שאיפשר לדרא"פ לתקוף את נמיביה. השגריר ענה שהסחר של ישראל עם דרא"פ הוא פחות מאחוז במאזן המסחרי של דרא"פ, אך חשומת הלב וההתקפות מתמקדות בישראל. אנו לא טפק הנשק העיקרי של דרא"פ ולא גורם מרכזי בסחר. ג'קסון אמר שהוא מקפיד לבקר את יפאן, בריטניה, צרפת ואיטליה וגם ישראל בנושא זה, אך הציפיות השונות מישראל הן חלק ממהותה. סחר "קטן" עם היתלר גם הוא סחר ומעט דלק לדרא"פ הוא יותר מדי דלק. ישראל צריכה להביא בחשבון גם את התועלת שתצמח לה ביחסיה עם מדינות אפריקה.

ג'קסון אמר שההחלטה המשווה ציונות לגזענות היא החלטה פוליטית. מה שצריך לעשות הוא למנוע "התקפות צד" על ישראל בנושאים כמו יחסים עם דרא"פ. השגריר אמר כי החלטת האו"ם על הציונות אינה רק החלטה פוליטית, וחוזר על כך שהביקורת בנושא דרא"פ מתמקדת בישראל. צריך לזכור באיזה דלק מונעת הכלכלה הדרום-אפריקנית. ג'קסון חזר ואמר שאינו מבודד את ישראל, אך אם יפגש עם השגריר היפאני או השגריר הסעודי, לאיש לא יהיה אכפת ואיש לא ישים לכך לב.

פרסי סאטון אמר כי הם מעריכים מאד את קיום הפגישה שבאה ביזמת ברט לאנט. כמי שהיה פעיל בתנועת המחאה, הוא מכיר היטב את חלקה של הקהילה היהודית במאבק. סאטון הוסיף שחלף כבר זמן רב מאז שהשחורים עברו מקצהו האחורי של האוטובוס לקדמתו. למרטין לותר קינג היתה חשיבות עצומה, אבל לראשונה יש לקהילה השחורה מנהיג המתחרה על ההנהגה ונגישות אליו היא נגישות לכל השחורים. "An entry to him is an entry to all of us."

סאטון הוסיף שמישהו צריך להבהיר לקהילה היהודית שג'קסון אינו מה שמוצג. מה שמתבקש הוא "שרותים טובים" אל הקהילה היהודית. השגריר אמר שג'קסון הוא

10/...

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פרוק	דף: 10
סוג:		כתוב: 10
תאריך יזמן מעבר:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כא:
194		

אמן ב- Reaching out וחשוב שייווצר הקשר עם המנהיגות היהודית המוכרת. הוא, ארד, לא יוכל לעשות זאת במקומם. הם מצפים לו, לג'קסון. השגריר חזר ואמר כי הציונות היא עצם קיומנו ולכן השוואה לגזענות פרושה אמירה שישראל גזענית וכמוה היהדות. משום כך, אם ישמיע ג'קסון קולו בגנות השוואה זו בנובמבר למשל, בתאריך בו התקבלה ההצטרף, יהיה לכך משקל רב. השגריר העניק לג'קסון את ספרו של שלמה אביבירי על מקורות הרעיון הציוני. ג'קסון הודה ואמר שעתה משבא הוא אל בית השגריר, הוא מזמין השגריר לביתו בשיקאגו. השגריר נענה עקרונית להזמנה.

מ
וושינגטון
ערד

תפוצה:

6082

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 09.08.80

יוצא

בלמט

חוזם: 8,6082

אל: רוש/228

מ-: המשרד, תא: 090888, זח: 1440, זח: 1, סג: בל

תח: @ גט: משרדים

נד: @

בלמט/בהול

השגריר

להלן ברכת רה"מ למזכיר המדינה ורעייתו על הנצלם.

אנא העבירו את הברכה מיידית למעוזתה ואשרו ביצוע.

THE HONORABLE GEORGE SHULTZ
SECRETARY OF STATE
WASHINGTON, DC, U S A

DEAR GEORGE,

LIKE ALL OF US, I WAS SHOCKED TO HEAR ABOUT THE
TERRORIST ATTACK ON YOUR MOTORCADE - AND IMMENSELY
RELIEVED TO HEAR THAT YOU, MRS. SHULTZ AND ALL YOUR
ASSOCIATES WERE, THANK GOD, SAVED.

MAY GOD BE WITH YOU. SUCH CRIMINAL ATTACKS CAN ONLY
STRENGTHEN OUR COMMON DETERMINATION TO FIGHT
TERRORISM.

SHULAMIT SENDS MRS. SHULTZ AND YOU ALL THE BEST.

SINCERELY
YITZHAK

6406 2.08

134967 ודוק ושומר בלתי נס. 134967

```

nproc: 5, 32x6
vdr: 0, 1, 10
c:=00, nproc:=00000000, w:=0000, l:=0000, 0
m:= 0000, 0000
l:=0

```

— — — — —

STAY AND DO NOT ENTER HOTELS AT ALL.

NEW YORK: THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY, ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION, 1964.

STATE OF MICHIGAN
COUNTY OF WASHTENAW
JAN 10 1983

DOI: 10.1002/for

THEY WERE NOT TO BE USED TO HARM ANYONE AND TO BE USED ONLY FOR THE PURPOSES OF THE UNITED STATES GOVERNMENT. THEY WERE NOT TO BE USED TO HARM ANYONE AND TO BE USED ONLY FOR THE PURPOSES OF THE UNITED STATES GOVERNMENT.

YUPO WAS BOOK TA LAZIMUL HOLA . JULY 4TH 1960 YUPO
TH-15 AT 10:15 AM 1960 YUPO 10:15 AM 1960 YUPO

[illegible]
$$f = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 V}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 V}{\partial y^2} \right)$$

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אריה מקל/לשכת רה"מ

מא

אד

2: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצמא

RECEIVED FROM

NO.

DATE

RECEIVED FROM

אל : השגריר, ווש'

דף _____ מתוך _____ דפים
סיווג בטחוני : בלמ"ס
דחיפות : בהול
} לשימוש
תאריך וזמן רישום : _____
} מח' הקשר
מס. מברק : _____

ל

להלן ברכת רה"מ למזכיר המדינה ורעייתו על הנצלם.

אנא העבירו את הברכה מיידית לתעודתה ואשרו ביצוע.

(קשר - אנא הרצ"ב).

אריה מקל/לשכת רה"מ

השולח : אריה מקל/לשכת רה"מ אישור מנהל מחלקה : _____
אישור לשכת המנכ"ל : 9.8.88 (לציון תאריך וזמן העברה לקשר)
תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח) _____

לשימוש הקשר בלבד

התפוצה :

הנושא :

Jerusalem, August 9, 1988.

THE HONORABLE GEORGE SHULTZ

SECRETARY OF STATE

WASHINGTON, DC, U S A

DEAR GEORGE,

LIKE ALL OF US, I WAS SHOCKED TO HEAR ABOUT THE TERRORIST
ATTACK ON YOUR MOTORCADE - AND IMMENSELY RELIEVED TO HEAR THAT YOU,
MRS. SHULTZ AND ALL YOUR ASSOCIATES WERE, THANK GOD, SAVED.

MAY GOD BE WITH YOU. SUCH CRIMINAL ATTACKS CAN ONLY STRENGTHEN
OUR COMMON DETERMINATION TO FIGHT TERRORISM.

SHULAMIT SENDS MRS. SHULTZ AND YOU ALL THE BEST.

SINCERELY,

YITZHAK

15

1/7

198

שגרירות ישראל / וושינגטון
טופס מברק

דף 1. מתוך ...
דחיות : מידי
סוג : בלמ"ס
תאריך זמן 8' אוג' 88 4:00
מס' מברק
המשרד :

אל : מצפ"א

דע :

מאת : עתונות/וושינגטון.

פגישת השגריר - ג'קסון

להלן חלק מדברי ¹¹⁰לעתונות לפני הפגישה ודבריו לעתונות לאחריה.

לויאל

2 3 2 1 2 1
שהח רחג אנא ג'אנס ביין אצבאן אביסא
1 2
מסברה

198

2/7

JACKSON STATEMENTS BEFORE MEETING WITH AMBASSADOR ARAD
OUTSIDE THE AMBASSADOR'S RESIDENCE

Just to establish a dialogue, a line of communication to keep expanding the commitment to peace in the Middle East, peace in the world, real concerns about Black and Jewish relationships in this country, the moral authority that those relationships possess. Out mutual concerns about the Middle East peace, our mutual concerns about South African freedom (?)

This meeting will be one of many meetings to help bring about better relationships and to arrive at common ground.

2nd question:

Our reach-out is continuous. This is the time to bring about better relations and there is no better time than now... examples cited. When I reached out to Mr. Assad, it was time, when I reached out...

*

3/4 STAKEOUT: JESSE JACKSON'S STATEMENTS AFTER MEETING WITH
AMBASSADOR MOSHE ARAD
AUGUST 7, 1988 198

Let me indicate today we had a very fruitful meeting with the Ambassador, a meeting of substance covering a broad range of very real subjects that will have an impact in time upon our quest for peace and security and justice in this world. Discussion of some degree and depth and detail about Israel's need for our security, its ability to live in an atmosphere free of threat and, of course, we talked about our commitment to Resolutions 242 and 338. I'm convinced at this moment there must be a real commitment to move the pre-negotiation barriers to get to the point of negotiation. Israelis might have security that they need and deserve and that Palestinians might have justice and security, that both might have peace. I'm also convinced that it is our generation's moral obligation and challenge to do something that will break this cycle of pain, the cycle of fear, the cycle of killings, the cycles of low expectations and cynicism. We must believe that peace is possible in the Middle East and is the imperative of this hour. We must have a vision of Israelis and Palestinians beyond war and beyond fear so that both peoples can grow and expand and find their rightful place in this world. We discussed in some measure and concern an humanitarian appeal for the Black Hebrews who are in Israel, who have been there for fifteen years without work permits and based upon a humanitarian concern because they cannot work; because they do not have work permits and just last week, for some of them, their children could not get government services and also could not get food and medicine. The Ambassador assured us of his concern about it, his willingness to share this information with his government immediately and we hope that based upon our humanitarian appeal, that some relief will come to those...so that they may be able to work and be gainfully employed and save last their families and the culture of their choice, Israel.

We talked about Israel and South Africa - and he shared with me some basic unclassified information about Israel's rather strong position toward ending apartheid in South Africa an ? approach to the government and how the contracts that now exist, when they are exhausted, will not be resumed. My appeal is that the contracts be stopped forthright because we reach out to Israel, in deed, as we have in our own country, taken a very definitive position against South Africa, the terrorist state. Any relief of the victims of apartheid, any concern about their existence is a blow (?) for freedom and justice all around the world.

We talked in some measure about the significance of Black and Jewish relations in this country about the need to have some kind of council or some kind of conduit for communications so that when breakthroughs, when there are problems, that do occur, we can talk with eachother and not talk about eachother and we can turn to eachother not on eachother. We can talk to eachother directly and not talk to eachother through the media. The significance of our relationships in this country has such a proud impact upon our nation, upon the Middle East and upon the world. We are obligated to set forth some process for on-going dialogue and communications. And then just as we responded to the invitation to come and share with the Ambassador today, his home in Washington, a likewise to of extending invitation to him to come visit in my home in

*

2

198
4/7

Chicago. I feel that our on-going communications about matters of substance as we seek to bridge the gaps, as we seek to heal the wounds, as we seek to commongrounds a quest for justice in our land and peace in the Middle East and liberation in South Africa, we can do much. Today is in many ways a tremendous beginning toward a future that is bright and full of hope.

QUESTIONS:

Shimon Shiffer: Reverend Jackson, I'm from Israeli Television. Do you think that Israelis can trust you to be an honest broker between Israel and the Palestinians, do you think that you understand the Israel point of view.

Answer: I do understand and I do care. I reached out and challenged Secretary Gorbachev on Soviet Jewry before the American President did. President Reagan went to Bitberg to lay a wreath at ? of SS troops. I went to Strutinoff Concentration camp with Bruno Krieskin (?) from Austria, because I cared. When Elizabeth Holtzman from NY sought some one to appeal to President Assad to seek the extradition of a Nazi War criminal, I made the contacts twice, to make sure that it would happen. When swastika signs printed on temples in Chicago, I stood with the Jewish community. When neo-Nazis marched on Skokie, seven years ago in Chicago, my family stood in the temple. And so across these years, I've been apart of a community of people who reached out and do care and that I am concerned as a principle leader that our foreign policy doctrine be one that is consistent and will lead to peace commitment to int'l law, commitment to human rights, commitment to economic development, commitment to self determination, and consistency in the application of those principles are keys to peace in this world today. So I stand today with an abiding commitment to peace in the Middle East and a willingness to search for a formula that will make a difference. In the last seven years there has been more verbal talk of commitment and yet the result is that more Americans are dead are held hostage, more Israelis are dead are held hostage, more Arabs are dead, are held hostage more resources spent, more chaos and less security. And so I reach out today for a formula that represents security for Israel and justice for the Palestinians. So that's two sides of the same coin and peace for all.

Q: Howard Arenson: CBS: Did you suggest some sort of formula? Did you talk about the Palestinian issue?

A: We had a wide range of discussions. I obviously shared my points of view having listened to the Ambassador intently. What was significant about the meeting today was to get some sense of human touch, some sense of feeling, some sense of caring, some commitment of on-going dialogue, some commitment to remove barriers, some ability to agree to agree or agree to disagree, but to make certain that our quest for peace and security and justice are genuine and unending.

Q: Is there any future role for yourself discussed here as a go-between either here in the US, between representatives of Israel and the ...

A: No, both of us reaffirmed our position that the contact should

5/7 be government to government contacts. The responsibilities in negotiating a settlement for peace is the obligation of our government, because our government has some obligation to reach out to its allies in the Middle East region to get all parts involved to agree to UN Res 242, Res 338, and set the climate of trust. We now feel good about the Camp David accords but our government played a most active goal in communicating with P.M. Begin and Pres. Sadat and offering to both of them security that neither could offer each other and thus this process of mutual recognition and mutual security and land for peace was not automatic - came as a result of an activist president, Carter who cared a government that used its influence to bring about peace. Unfortunately, for the last 7 years the Camp David Accords have not been built upon, they have not been expanded the process must be expanded; it would be good for the Middle East and for the whole world. In some sense the Israelis and the Palestinians are trapped in a kind of death grip and both are too insecure to turn the other loose because of their peculiar predicament and now that King Hussein has withdrawn administrative from the West Bank, the Jordanian option, as for this moment, is non-existent and thus Israelis and Palestinians have the difficult and challenging task of working on a formula of co-existence rather than co-annihilation and peace rather than war. We in our several capacities whether government or non government must clear the climate to make that happen. 198

Q: Iran's agreement of face to face peace talks?

A: Well, it should, after 8 years of war after a million people dead, Iran and Iraq today are both a little bit more bloody a little bit weaker, did not invest in development, they've lost two generations of youth they are back now where they should have been 8-years-ago - direct negotiations. They've only proved the futility of war and the efficacy of direct negotiations.

Larry Cohler: Wash Jewish Week: Rev. Jackson you said you discussed Black and Jewish relations in this country. Could you tell us a little about that and also several months ago you declined an invitation to discuss the same matter before the Conference of Presidents of American Jewish Organizations. Do you think that that might be the right address ultimately to discuss those issues?

A: Well, of course we've spoken to a broad cross-section of groups of every perspective in NY, for example, Mr. Peter Strauss who is here, and and a broad cross-section of leaders, Jewish leaders, did meet with me in NY and all of that, they supported me in that campaign. We've had to take the time to set the climate of the necessary meeting that ought to take place so those meetings might be fruitful meetings.

Q: CBS: How do you feel about the possibility of a Palestinian Declaration of Independence?

A: Well, I do not know enough about the reports out from the Middle East about the declaration of Independence. I can only stand with... my own basic position is that I would urge Arabs and Palestinians to come to grips with the need to move toward mutual recognition

✱

198
6/7
between Israelis and Arabs that UN Res 242 and 338 ought be embraced in letter and in spirit and that we ought to proceed along a course of an international peace conference but admit to the futility of war and or put forth a firm policy doctrines that have universal acceptance support and strength of int'l law whether in Latin America, the Middle East, or South Africa, support self determination, support economic development and be consistent.

Q: What did you tell the Ambassador you wanted for the Palestinians and what was his reaction?

A: What I want to do is whatever I can do to reduce the cycle of death, to reduce the antagonisms, to remove the preconditions for negotiations and that is the acceptance of Res 242 and 338. Certainly there is a crying need today in the Middle East for an active commitment to an Israel-Arab peace movement. Move away from the present stalemate the present level of inactivity which has resulted in so much bloodshed and so little progress. I did share with the Ambassador some of my points of view but at this point I basically chose to keep them private. Suffice it to say, we discussed the subject matters I told you about today to a great degree of detail and substance and we look forward to having our subsequent meetings.

Q: Who initiated this meeting and were you acting at all on behalf of the Dukakis campaign?

A: No, I am just an avid supporter of Mr. Dukakis and the Dukakis-Bentson ticket. And so in my on going efforts to seek peace in the world (Latin America, the Middle East, South Africa) my on-going efforts to try and gain freedom of Americans, British and Israelis held hostage in my on-going desire to help heal wounds and build coalition, I choose to meet. While in Atlanta, the Ambnassadors and Burt Lance did meet. In the course of that conversation they were discussing my interest and they determined in that meeting that our getting together would be mutually beneficial. The Ambassador was interested and, of course, Burt Lance thought I was interests. Needless, I did give the Ambassador a call. He did respond and we set this meeting today. I feel very hopeful about this meeting and look forward to a time when we can meet together in my home in Chicago and meet in private and discuss these matters today more.

Q: Convention

A: very successful convention...etc....Dukakis and Bush...new sense of direction in Republican party following focus made by Democratic party.

Basic direction offered by Dukakis and the Democratic Party is capturing the imagination of the American people.

Q: Dalia Shehori: Re: anti-Semitism in Chicago: It was said that your voice was not heard on this matter...

A: I will not even dignify that, it is certainly not true.

A: Opposition against racism and anti-Semitism is a consistent one and even in Chicago there is a broad croud among leaders across the board and appropriate respects were given. It's not just Chicago and an aide to the Mayor, it's the Mayor of NY saying that

*

5

any Jew that votes for me would be crazy. That statement dramatized many people, it hurt many people. Yet we would not surrender to that level of politics and public discourse. Now we come to a circle, the Mayor has called me. He now wants to meet. Since I have a "lets talk" policy, since I have an open door policy, since I want to meet to put the real focus to the people, at some appropriate time to the office of Dave Dankins, Borough President, of Congressman Charles Wrangle, the Labor Leader Stan Heal, etc..., we will meet at some appropriate time I hope that when we do meet there'll be some policy of putting the urban policy back on the agenda.

198
7/7

Q: Larry Cohler: Are you going to follow with a meeting with Morris Abram and any of the national American Jewish leaders.

A: No, no such meetings are planned at this point.

#

5816

09238/1

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 09.08.88

דף 1 מתוך 1

עותק 3 מתוך 18

טווי ביותר

נכנס

חוזם: 8,5816

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 179, תא: 080888, זח: 1200, זח: מ, טג: טב

תח: גס: מנכל

נד: ג

טווי ביותר / מיו

אל: מנכ"ל משרד החוץ

דע: מנכ"ל משרד רוהמ"י, טמנכ"ל צפ"א

מאת: השגריר / רושינגטון

הפסקת תשלומי משכורות לעובדים ביו"ש על ידו ירון

צילצל מרופ"י יוג"ין רוטטאו וביקש להסב תשומת לבנו כי
לועתו עפ"י המשפט הבינלאומי מוטלת על ישראל החובה בתוקף
תפקידה כ"ממעצמת-כבוש"י לשלם עתה משכורותיהם של אותם
עובדים אשר קיבלו עד עתה התשלומים מממשלת ירון. לועתו
פעולה כזו תחזק את מעמדה של ישראל בקשר לכל תביעה בעתיד
הנוגעת ליו"ש. כל נסיגה מאחריות זו אומר מרופ"י רוטטאו רק
תזמין אנלוגיות בינינו לבין ירון ותחליש הטעון הישראלי.
הוסיף כי גם מההיבט ההסברתי מן הראוי שישראל תעשה זאת אן
זהו טעם שהוא רק נוסף על החובה המשפטית החלה על ישראל כפי
שהוא רואה אותה.

ארד

חז

תפ: שהח, רוהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בירן, מצנא, טייבל, ליאור

* - ПИИТ : 02.00.40
* ПИ П ПИИТ
* ПИИТ 2 ПИИТ 1

ПИИТ ПИИТ

0000

* ПИИТ:010000
* ПИИТ:010000
* ПИИТ:010000:010000:010000:010000
* ПИИТ:010000
* ПИИТ:010000

* ПИИТ ПИИТ ПИИТ

* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ

* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ

* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ
* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ

* ПИИТ

* ПИИТ

* ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ ПИИТ

5mk

** יוצא

שמור

**

**

**

חוזם: 5840/5

אל: רוש/220, אביב/185

מ-: המשרד, תא: 030888, זח: 2318, דח: מ, טג: שמ

תח: 3 גט: משרדים

נד: 3

מיוזי טפל/שמור

אל: השגריר - רוש

דע: שר החקלאות, מנכ"ל חקלאות, שחורי, רושינגטון

טגן הנשיא בוש - בצורה

לשל הצירה לחקלאות מסי 154

א. עוד לפני קבלת העתק המברק התקשר עמי ד"ר ארווין אשר ממשרד AID ברושינגטון (המזכיר לי) ומסר כי במשרד טגן הנשיא, שבו לא היה ייצוג ישראלי, תמכו המשתתפים בדעיון שהועלה, ורוש העונין לכתוב לרה"מ ולקבל תשובה חיובית. לא עסקתי כל עיקר בנושא לפני שיחה זו. מטעמים מובנים, שאלתי אם אנשי טגן הנשיא עוסקים בכך בכובע התפקיד או בכובע המועמד, והתשובה היתה בכובע התפקיד, אך שהתקופה מדוברת בעדה.

ב. מטבע הדברים, מן הצד האחד אין כל ענין להשיב פני בוש רוקם אם ימנה: מן הצד האחר, עצם שיתוף הפעולה צריך שיהיה על דעת הגורמים המקצועיים החקלאיים, אולם אלה אינם עוסקים בהיבטים הכלליים של היחסים והזקורות הפוליטיות.

ג. הבקשה ממך היא איננה, על דעת כל הגורמים, כי תואיל לתת דעתך לענין ולהודיע בחוזר אחר בדיקתן אם אתה ממליץ על המבוקש ע"י אנשי טגן הנשיא ומהי המרוצדורה המוצעת על ידן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. אודיע לז'ר אשר שהנודע הושבר להמלצתך.

רדוינשטיון

יא

אד

תפ: שהח,רהח,מנבל,מחנבל,בירן,מצמא,מינרבי,נלכליותב',
מזכיר הממשלה

1988-08-08

19:39

1

1480126

04

15

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

אלו מע"ת, מצפ"א

דע:

מאת: עתונות, וושינגטון

דף 1 מתוך 5
דחיפות: מידי
סוג: בלם
תאריך וז"ח: 8 אוג' 88 11:15
מס מברק:
המשרד: 186

פגישת השגריר - ג'קסון

להלן מהעתונות היום (8.8).

קוריאל.

ס'ה' 2
י'ה' 3
ג'נ' 2
ג'נ' 1
ג'ין 1
ג'נ' 2
ג'נ' 1
ג'נ' 2
ג'נ' 1
ג'נ' 2

186

2/5

Jackson Meets With Israel's Envoy

By RICHARD L. BERKE

Special to The New York Times

WASHINGTON, Aug. 7 — The Rev. Jesse Jackson met for two and a half hours today with Moshe Arad, the Israeli Ambassador to the United States, and described the session as a "tremendous beginning" in repairing relations between blacks and Jews in the United States.

The two men and their advisers said they discussed a range of issues, including the conflict between the Israelis and Palestinians; the plight of black Israelis; Israel's relationship with South Africa, and recent friction between blacks and Jews in this country, particularly in Chicago and New York.

Mr. Jackson, whose campaign this year for the Democratic Presidential nomination was met with unease by many American Jews, initiated the afternoon meeting at Mr. Arad's sprawling white brick home here at the urging of Bert Lance, a close adviser and former budget director in the Carter Administration. He invited the Ambassador to his home in Chicago for further talks.

He said he was acting on his own in meeting with Mr. Arad, and not on behalf of Michael S. Dukakis, the Democratic Presidential nominee. The meeting, he said, was part of "my ongoing effort to seek peace in the world."

'Conduit of Communications'

The Chicago civil rights leader said his main interest was that he and Mr. Arad establish "some kind of conduit for communications" between blacks and Jews.

They discuss the Palestinians and relations between blacks and Jews.

At a news conference after the session, Mr. Jackson said it was important that blacks and Jews "talk with each other and not about each other."

"What was significant about the meeting today was just to get some sense of human touch, some sense of feeling, some sense of sharing, some commitment for ongoing dialogue, some commitment to remove barriers, some ability to agree or agree to disagree," he said.

Despite his upbeat tone after the meeting, Mr. Jackson voiced concerns about Mayor Koch of New York, who asserted during the New York Presidential primary campaign in April that Jews would be "crazy" to vote for Mr. Jackson. Mr. Jackson has accepted a call from Governor Cuomo to meet with Mayor Koch to heal their rift.

Mr. Jackson had been criticized by Mayor Koch and American Jewish leaders because of his stance in favor of the creation of a Palestinian state as part of a settlement that would guarantee Israel's existence.

Asked about hostility between blacks and Jews in Chicago, where it was disclosed in April that an aide to Mayor Eugene Sawyer delivered anti-Jewish

lectures, replied: "It's not just Chicago and an aide to the Mayor. It's the Mayor of New York himself saying that any Jew who votes for me 'would be crazy.' That statement traumatized many people. It hurt many people. Yet we will not surrender to that level of politics and public discourse."

Mr. Arad did not appear at today's news conference. Ran Kuriel, an aide to the Ambassador, read a brief statement in which Mr. Arad said the "recent manifestations of anti-Semitism in Chicago were deeply worrisome."

The Ambassador said the meeting provided "a useful opportunity to review the situation in the Middle East, especially the Arab-Israeli conflict, to discuss issues of mutual concern and to clarify points of difference."

Participants described the tone of today's meeting as cordial and said Mr. Jackson and Mr. Arad seemed to get along as they talked policy between bites of schnecken, cookies with dates.

Rebuff Over Palestinians

But after the meeting, one embassy official, who spoke on the condition of anonymity, said Mr. Jackson sought to play a major role in negotiations to settle differences between Israelis and Palestinians but was rebuffed by the Ambassador.

"He said that he had good relations with the Palestinians and channels with them," the official said. Mr. Arad, he added, told Mr. Jackson that such efforts were the "vital role" of the governments involved.

At the news conference, Mr. Jackson said he did not want to disclose details about his conversation with the Ambassador concerning the Palestinians. He said negotiations between the two sides should "basically be government-to-government contacts." But later in the news conference he said, "whether government or non-government, we must improve the climate."

Jewish Leaders Present

In the aftermath of last week's announcement that King Hussein of Jordan was severing all ties to the Israeli-occupied West Bank, leaving the Palestine Liberation Organization as representative of the Palestinians there, Mr. Jackson said both sides had "the difficult and challenging task of working out a formula of coexistence rather than co-annihilation."

NYT: Section B. p3

photo.. (cont)

3/5

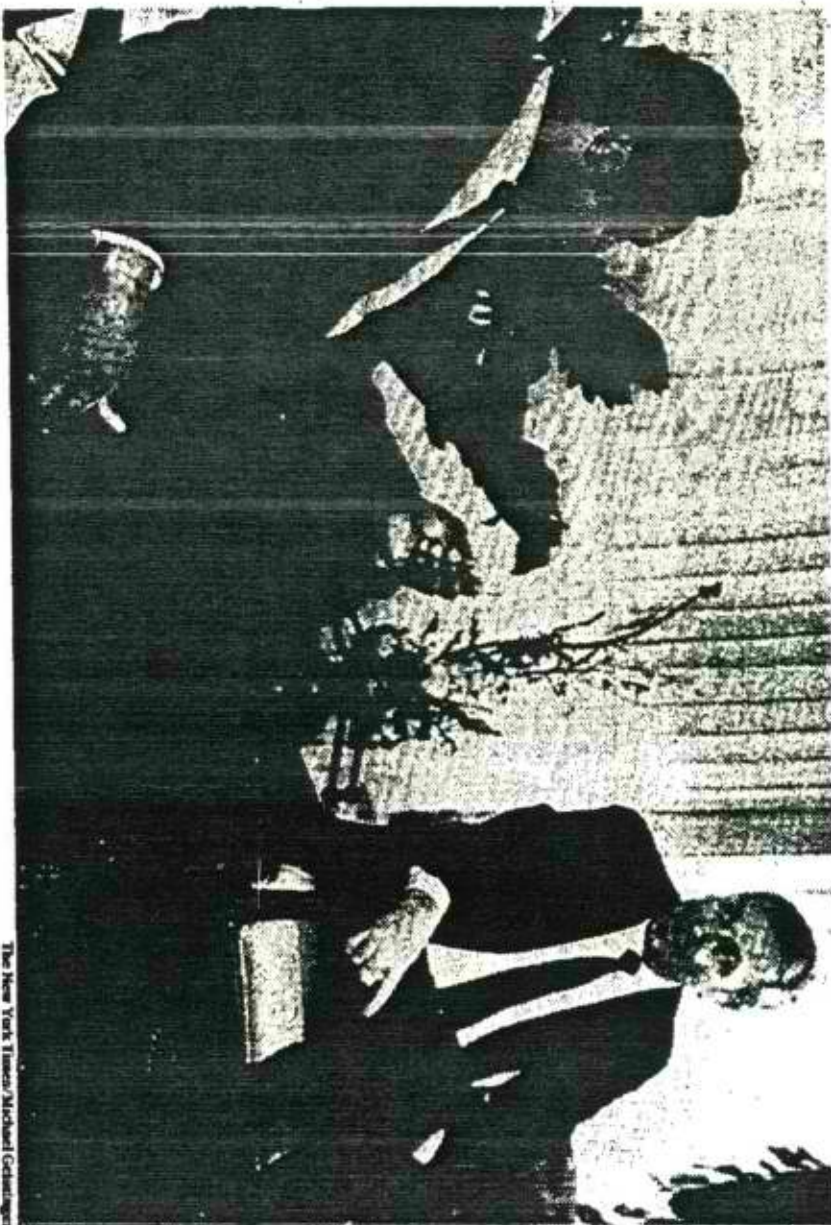
186

NYT

A

The Rev. Jesse Jackson meeting yesterday in Washington with Moshe Arad, the Israeli Ambassador. Mr. Jackson initiated the meeting, and invited the Ambassador to his home in Chicago for further talks.

The New York Times/Michael Ochs Agency

3/5

4/5

186

MONDAY, AUGUST 8, 1988

Jackson, Israeli envoy discuss black-Jewish ties

New York Times News Service

WASHINGTON — The Rev. Jesse L. Jackson met for 2½ hours yesterday with Moshe Arad, the Israeli ambassador to the United States, and described the session as a "tremendous beginning" in repairing relations between blacks and Jews in the United States.

The two men and their advisers said they discussed a range of issues, including the conflict between the Israelis and Palestinians; the plight of black Israelis; Israel's relationship with South Africa; and recent friction between blacks and Jews in this country, particularly in Chicago and New York.

Mr. Jackson, whose campaign this year for the Democratic presidential nomination was met with unease by many U.S. Jews, initiated the afternoon meeting at Mr. Arad's sprawling white brick home here at the urging of Bert Lance, a close adviser and former budget director in the Carter administration. Mr. Jackson invited the ambassador to his home in Chicago for further talks.

Mr. Jackson said he was acting on his own in meeting with Mr. Arad and not on behalf of Michael S. Dukakis, the Democratic presidential

nominee. The meeting, he said, was part of "my ongoing effort to seek peace in the world."

The Chicago civil rights leader said his main interest was that he and Mr. Arad establish "some kind of conduit for communications" between blacks and Jews.

At a news conference after the session, Mr. Jackson said it was important that blacks and Jews "talk with each other and not about each other."

Despite his upbeat tone after the meeting, Mr. Jackson expressed concerns about New York Mayor Edward I. Koch, who asserted during the New York presidential primary campaign in April that Jews would be "crazy" to vote for Mr. Jackson.

Mr. Jackson has accepted a call from New York Gov. Mario M. Cuomo to meet with Mr. Koch to heal their rift.

Mr. Jackson had been criticized by Mr. Koch and U.S. Jewish leaders because of his support for the creation of a Palestinian state as part of a settlement that would guarantee Israel's existence.

Mr. Arad did not appear at yesterday's news conference.

Balt. Sun.

Jackson Meets Israeli Envoy

Jesse L. Jackson, defeated in his bid for the Democratic presidential nomination, met with Israeli Ambassador Moshe Arad for 2½ hours yesterday, seeking to end his troubled relations with the U.S. Jewish community.

Participants called it "a very cordial" session. They said the main subjects discussed were the Arab-Israeli conflict; relations between Jews and blacks in this country, particularly in Chicago where there recently have been tensions between the two groups; and South Africa, concerning which the threat of a U.S. aid cutback has forced Israel to sever its once extensive ties with the white minority government there.

Jackson meets Israeli ambassador

Jesse Jackson met with the Israeli ambassador yesterday at a session in which they tried to soothe tensions between blacks and Jews but aired their differences on the Middle East.

Mr. Jackson said the 2½-hour meeting with Israeli Ambassador Moshe Arad was "very fruitful ... a meeting of substance covering a broad range of very real subjects."

Mr. Jackson said that to improve communication between blacks and American Jews, he proposed creating "some kind of council" or "conduit for communication" so the two groups, historical allies on civil rights, can talk with each other when they disagree.

Mr. Jackson said he advocated self-determination for the Palestinians along with security for Israel.

186

5/5

WT

5/5

WP

לדבר - יום - יום
לדבר - יום - יום

דמיפות: בהול לבוקר	סגירות ישראל/ווינגטון	קף: 1
סוג: ש מ ר	טופס פבוק	פתוך: 3
תאריך וזמן מעור: 7.8.88 - 18:00		אל: מנכ"ל ראה"מ מנכ"ל משה"ח סמנכ"ל צפ"א
פס' פבוק:		דצ:
הפסד:		
174		פאת: הציר, ווינגטון

פגישת השגריר ארז - ג'קסון

הפגישה נערכה היום אחת"צ בבית השגריר ונמשכה שעתיים וחצי. להלן דונח קצר. הדונח המלא יוברק מחר.

השגריר פתח בדבריו על המזה"ת ויחסי הקהילה היהודית ותקחילת השחורה בארה"ב. השגריר דבר על אי קבלתה של ישראל על ידי מרבית שכנותיה כעומד בשרש הסכסוך. השגריר הביע את דאגתו כישראל וכיהודי מהביטויים החמורים של אנטישמיות ובמיוחד בשיקגו וקרא לג'קסון להשמיץ קולו ולבטא דעתו כנגדם.

ג'קסון אמר כי בין היהודים והשחורים היתה תמיד שותפות גורל. הסביר כי לא הגיב לדברי הבלע של קוקלי בשיקאגו כדי לא להפכו לגיבור וקדוש מעונה. באשר למזה"ת אמר כי אחרי הצהרות חוסיין נותרו הפלשתינאים והישראלים לבזט במשוואה. הם חבוקים חבוק דב ומקיזים זה לזה דם. הבעיה היא איך ליצור את התנאים המוקדמים לתנאים שיאפשרו את המו"מ. ג'קסון הצביע על יכולתו כאדם המשוחרר מכל תפקיד וכבעל מגעים באזור למלא התפקיד.

השגריר ענה כי אין תחליף למגעים בין ממשלות על מנת לקדם השלום ואין תחליף למקנמו של הממשל האמריקאי בקידום המו"מ. השגריר הפנה את ג'קסון לדיאלוג עם המנהיגות היהודית המוכרת.

בחלקה השני של השיחה העלה קונגרסמן דימלי את נושא הכושים העברים. ג'קסון העלה את נושא יחסי ישראל דרא"פ ואמר כי הציפיות מישראל הן אכן שונות מאשר ממדינות אחרות אך צפיות אלו הן חלק ממהותה של ישראל. נתוק מידי של ההסכם עם דרא"פ ישרת את ישראל הן בקהילה השחורה בארה"ב והן בקרב מדינות אפריקה. השגריר מסר לג'קסון נוסח החלטות הממשלה בנידון ותוסיף עליהן הסברים.

תפוצה: 23 - 2
2 3 2
2 3 2
2 3 2
2 3 2

דחיות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל/וויינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג: ש מ ו ר		כתוב: 3
תאריך וזמן תעור:		אל:
כס' פרוק: הפסד:		דע:
174		פאת:

בסוף השיחה הזמין ג'קסון את השגריר לבקר בשיקאגו.

הערכה קצרה : ג'קסון היה מעוניין בשיחה עיימ להכשיר מעמדו בארה"ב ובמיוחד בעיני המנהיגות ותקהילה היהודית. במגעים לפני, במשך ואחרי השיחה ביקש שתוצר תדמית של דיאלוג עם מנהיג מוכר בפוליטיקה האמריקאית. ההצעות שהעלה במהלך השיחה נועדו להציגו גם כמנהיג בעל שיעור קומה בינלאומי.

במהלך השיחה דחה השגריר בתקיפות, אך בנימוס, את רצונו של ג'קסון למלא תפקיד במזה"ת בעוד שלגבי יחסי הקהילה היהודית עם הקהילה השחורה הדגיש כי לא לו, לשגריר, למלא את מקומה של המנהיגות היהודית המוכרת בקיום הדיאלוג הרצוי כשלעצמו עם הקהילה השחורה.

... רצ"ב הודעת השגרירות בחום הפגישה.

ע ר ן

תפוצה:

Press Release

174 3/3

Meeting between the Ambassador of Israel, Moshe Arad
and the Reverend Jesse Jackson
Sunday, August 7

The Ambassador of Israel, Moshe Arad, met today with the Reverend Jesse Jackson, at the Reverend's initiative. The meeting lasted .

The meeting provided a useful opportunity to review the situation in the Middle East -- especially the Arab-Israeli conflict -- to discuss issues of mutual concern, and to clarify points of difference.

In addition, the Ambassador noted that recent examples of anti-semitism in Chicago were deeply worrisome.

Citing the close ties between American Blacks and Jews in the historic civil rights struggle, the Ambassador voiced the hope that those opposed to such evils would speak out forcefully to condemn anti-semitism and other forms of bigotry, and called for an enhanced dialogue between the Black leadership and the established leadership of the Jewish community.

On the issue of South Africa, Ambassador Arad expressed Israel's abhorrence and condemnation of apartheid and described the Israeli Government's recent steps to curtail and limit the bilateral relations with South Africa.

We think it was a positive meeting

END

דחיפות: N"3	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג: בנס	טופס פרוק	כתוב: 2
תאריך וזמן חבור:		אל: מז"ר, מצ"ג
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
175		כאח: אי מונו

כאיון ויטהד - היצוג הוואסאני

דחין מאמר ה - "ווש נאס" 6.8

קמילא

שהי רחב הנס האנש ביון גרפון ואכוסל גלר
הסכיה ראדינכ גלג זיוה אלתיא לחום ססח
פלוני זלד לרלי לבאי דול-יח גלכיה האגשה

תפוצה: - 6 -

9/2
175

WP

THE WASHINGTON

Official Raises Eyebrows With West Bank Remark

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

Deputy Secretary of State John C. Whitehead said yesterday that Jordan's renunciation of its claim to the Palestinian-inhabited West Bank "presumably" means that the Palestinians will have to be directly represented in any Middle East peace talks.

But the State Department quickly said there has been no change in the U.S. policy position that the Israeli-occupied territory should be given independence "in association with Jordan" and that its future status should be decided through negotiations between Israel and a joint Jordanian-Palestinian delegation.

"He is musing somewhat," department spokeswoman Phyllis E. Oakley said after Whitehead's remark stirred speculation that the United States might be shifting its policy in the wake of Hussein's recognition of the Palestine Liberation Organization as sole spokesman for the Palestinians.

Other U.S. officials, who asked not to be identified, said the Reagan administration is not convinced that Hussein intends to cut ties with the West Bank irrevocably. They reiterated the U.S. view that Hussein thinks the PLO will be unable to make any progress on winning independence for the West Bank and

that the Palestinians eventually will turn back to Jordan.

But, the officials acknowledged, even if that happens, the outlook is for an extended period of uncertainty in the territory. As a result, they said, Whitehead simply was trying to indicate that this uncertainty might force all the potential participants in the peace process to take a new look at who would be in the negotiations and under what conditions.

But, the officials insisted, Whitehead spoke hypothetically, and it is incorrect to interpret his statement as a sign that the Reagan administration is considering abandonment of the proposal for a joint delegation that is central to Secretary of State George P. Shultz's Mideast peace initiative.

If the administration were to adopt the idea of separate Palestinian representation in peace talks, it could be cited as reinforcing the Palestinian argument that the PLO should have that role. But Israel, which refuses to deal with the PLO, insists that any Palestinians in the talks must be non-PLO members and part of the Jordanian delegation.

The confusion over U.S. intentions began when Whitehead, acting secretary of state while Shultz is visiting Latin America, gave an interview to the U.S. Information Agency's Worldnet television program. He said that despite Hus-

sein's actions, the United States still believes in the validity of Shultz's plan to resolve the Arab-Israeli conflict through a transfer of the West Bank and Gaza Strip to Jordanian control. But, referring to Hussein's actions, he added:

"The Palestinians will now have to face up to that situation. Presumably they will have to be directly represented rather than under the umbrella of Jordan, and this puts them in the position of having to make some hard decisions themselves."

That prompted demands for Oakley to explain what Whitehead meant about separating the Palestinians from "the umbrella of Jordan." She replied that Whitehead meant only "that the recent actions of Jordan clearly reinforce the fact that the Palestinians must be integrally involved in the search for peace."

"There is no change in our position on the question of a Jordanian-Palestinian delegation," she said. "We've not changed our view that a Jordanian-Palestinian delegation negotiating face to face with Israel can result in peace negotiations that can work . . . We have stressed that the implications of [Hussein's moves] are emerging, but our position on what we think is the best way to achieve [peace] stands."

Another official, who declined to be identified, said: "Whitehead's choice of words was a mistake. In one sense, he was just stating the common-sense reality that if Jordan does stay out, we would have to reassess our joint delegation strategy. But in terms of where official U.S. policy stands, we still have not come to that point."

כ"ב באב תשמ"ח
5 באוגוסט 1988

סודי

הנשיא - משרד ראש הממשלה

אל : המנכ"ל

דע : סמנכ"ל צפ"א
מנכ"ל משרד ראש-הממשלה

מאת : השגריר, וושינגטון

הנדון: עיסקת הנשק בין בריטניה לסעודיה

1. הדיווחים על עיסקת הנשק המקיפה בין בריטניה לסעודיה בשיעור שבין 25-30 ביליון דולר - אשר התפרסמו בעת שהממשל היה בעיצומו של העימות עם הקונגרס למען אישור העיסקה עם כוויית - סייעו לממשל במאבק שמטרתו הינה יד-חפשית וליבראלית יותר במדיניותו בתחום אספקת נשק למדינות ערב.
2. אולם אם עד עתה התנהלו הדיונים בין המחייבים והשוללים את אספקת הנשק למדינות ערב במישור שניתן להגדירו כתחום מדיניות החוץ והבטחון - תחום שבאופיו מוגבל לאותם מומחים אשר התמחותם והתענינותם אם בקונגרס ואם באמצעי התקשורת הוא נושאי חוץ ובטחון - הרי שהממשל עושה עתה מאמצים בולטים להרחיב את היריעה והסוגיה נדונה תוך כדי הדגשת ההיבטים הכלכליים, התעסוקתיים והפוליטיים שלה.
3. חברות-ענק כמו "ג'נרל דיינמיקס" ו"מק-דונלד דאגלס" הנחשבות כפאר התעשייה האמריקנית התגייסו אף הן לנוכח מה שהן רואות כאבדן הזדמנויות-פז למפעליהן.
4. מאמרי המערכת שהתפרסמו בעתונות האמריקנית בשבועות האחרונים נתנו ביטוי מודגש להשקפות השוררות בממשל אך גם בין רבים מידידינו בקונגרס - שהצטיידותן של ערב הסעודית וכוויית במטוסים וטילים מתוצרת בריטניה וצרפת נובעת במידה מכרעת מהיחס הנוקשה והתנאים הבלתי סבירים שנכפו על ידי הקונגרס (קרי, ידידיה של ישראל בקונגרס) על לקוחות פוטנציאלים ערבים.

2/...

- 2 -

"ישראל נפגעת ועלולה לעמוד בסכנות חמורות יותר אם ההשפעה האמריקנית במדינות-ערב המתונות תחלש ובמקומה תבוא השפעתן של מדינות אשר ידידותן לישראל פחותה הרבה יותר" ובהמשך "ככל שבטחון ישראל חשוב לארה"ב אין הוא יכול להיות השקול היחיד המנחה מדיניותה במזרח-התיכון" - כותב היילוס אנג'לס טיימס" ומוסיף: "ארה"ב חייבת לקחת בחשבון גם שיקולים אחרים ובתוכם יכולתן של ערב הסעודית וכוויית להגן על עצמן מפני תוקפנות איראנית. לבד מהעובדה שארה"ב השמיטה מידיה עיסקת-נשק שהיתה עתידה לספק תעסוקה לעובדים רבים יש בה גם משום צמצום השפעתה הפוליטית בכוויית ובסעודיה - שהיא מענינה של ישראל".

5. בשיחותי בגבעה בשבועות האחרונים העלו מספר סנטורים ידידותיים בצורה מאד גלויה דאגתם מההתפתחויות בתחום זה ובמיוחד מהיבט אבדן התעסוקה ומניעת יצוא בהיקף של עשרות בליוני דולר, כאשר מאזן התשלומים של ארה"ב שלילי כפי שהוא.

6. גם בין ידידינו באגודים המקצועיים נשמעים קולות דאגה מפני תגובות ובקרת מצד חברי השורה שלהם המועסקים בתעשיות הבטחוניות - מה גם שבתעשיות אלו אחוז הפועלים המאוגדים הוא גבוה.

7. היבט נוסף הזוכה לתשומת לב כאן הוא הבדלי הגישה שהסתמנו בין ישראל ואייפאק במאבק נגד העיסקה.

מציינים שאם כי ישראל הביעה עמדתה העקרונית בנושא - היא שמרה על פרופיל נמוך. לעומתה - נציגי אייפאק פעלו במרץ ובצורה אקטיבית בגבעה למען הכשלת העיסקה.

8. לאור האמור לעיל, מתבקש לדעתי דיון ברמת קובעי המדיניות כדי לעמוד על ההשלכות השונות של מירוצי החימוש במז"ת ובמיוחד על מהות מדיניותנו מול ארה"ב בסוגיה זו לנוכח החשש שנושא מכירות הנשק עלול להפוך למוקד לדיון ציבורי שבמרכזו יעמדו ההשלכות הכלכליות ותעסוקתיות יחד עם שיקולי מדיניות חוץ ובטחון.

לדעתי מתבקשת החלטה שבמקביל לאשורה מחדש של מדיניותנו על התנגדותנו העקרונית למכירות נשק למדינות ערב, שאינן משתתפות בתהליך השלום, דרושה מדיניות גמישה שתתן חופש החלטה בידי ישראל להצביע על היקף וחומרת הסיכונים שכל עיסקה כרוכה בהם ובהתאם תחליט על היקף המאבק הדרוש.

אם ישראל לא תעשה זאת, אנו נעמוד במצב שבו החלטות אלו תתקבלנה על ידי מנהיגות אייפאק עם או בלי שתוף פעולה של ראשי אירגונים יהודיים - כפי שאמנם קרה במאבק של השבועות האחרונים בעניין העיסקה עם כוויית.

בברכה,

משה ארן

מחלקת הקשר ניו-יורק	מס' תיק: 3
טופס מברק	
דח"פ: 051330	א ל: אירופה 3, מצפ"א
סוג כטחוני:	ד ע: וושינגטון אבידן
שם: 0 0127	מאת: חקונסול הכללי, ניו-יורק
ת"ח: 13-11	

ביקור קרולי גרוס. שלכם 58. ובהמשך למברק אבידן 92 מ-3 באוגוסט.
לפי מה שנמסר לי נפגש גרוס ביום א' שעבר, 25 ביולי, עם אדגר ברונפמן
לשיחה שארכה שלוש שעות. דנו בהעלאת רמת היחסים עם ישראל. ברונפמן הבהיר
לו ש"הדרך לווישינגטון עוברת בירושלים". גרוס אמר שהרוסים אמרו לו וכן
למזארינו"ת אחרות שלא להזדרז ולהקדים יותר מדי את היחסים עם ישראל בהשוואה
להם, לרוסים. גרוס ביקש לשמוע וקיבל פרטים על פגישת ברונפמן-צ'אוסקו.
היה ברור שהוא ניסה ליצור תדמית חיובית ולעודד קשירת עסקים עם הונגריה.
מניח שראיתם גם הכתבה ב-A T J מ-26 ביולי.

יגר

למה לנסה לנסה לנסה לנסה לנסה
2 2 1 1 2 2

אישור:

משה יגר

5.8.1988

תאריך:

DAILY NEWS BULLETIN

Contents copyright. Reproduction only by previous arrangement.

PUBLISHED BY JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY • 330 SEVENTH AVENUE • NEW YORK, NY 10001-5010 • (212) 643-1891

VOL. 66 - 71st YEAR

TUESDAY, JULY 26, 1988

NO. 136

**BRONFMAN AND HUNGARIAN LEADER
DISCUSS ISRAEL, HUNGARIAN JEWRY**
By Susan Birnbaum

NEW YORK, July 25 (JTA) -- The state of Hungarian relations with Israel and world Jewry was among the subjects discussed Sunday night at a meeting between World Jewish Congress President Edgar Bronfman and visiting Hungarian leader Karoly Grosz.

Three hours of what were described as "intense discussion" took place over a kosher dinner at the Manhattan apartment of industrialist Bronfman, who is also chairman of the board of Seagram and Sons.

WJC Executive Director Elan Steinberg, who was present at the meeting along with Israel Singer, the organization's secretary-general, said the two men "discussed the role that Hungarian Jewry now plays as a bridge between East and West, and Grosz agreed with that."

Steinberg described the tone of the meeting as "constructive, positive and helpful," and said it "continued the process between Hungary and world Jewry and Hungary and Israel."

Hungarian Jews have been experiencing ever greater freedoms and a strong sense of identity recently, while Hungary appears to be stepping up its currently low-level diplomatic ties with Israel, re-established last September, 20 years after Budapest severed relations.

Israeli Foreign Minister Shimon Peres held previously unannounced talks with Grosz in Budapest on May 8 and 9, two weeks before Grosz took over Hungary's top position from veteran leader Janos Kadar.

Steinberg said the subject of full diplomatic relations between Israel and Hungary was discussed Sunday night, but that the issue would be left to the two countries themselves.

Grosz, who is on a 10-day visit to the United States, has been holding meetings with top bankers and financial leaders in the United States, as Hungary moves toward what are described as radical economic reforms that will open the country to a greater infusion of Western capital.

p-127

ell 13

2/2

An Independent Thinker

Grosz will meet Wednesday with President Reagan, Vice President George Bush and Treasury Secretary James Baker. He will meet with Federal Reserve Board Chairman Alan Greenspan on Tuesday, as well as with officials of the World Bank and International Monetary Fund.

Grosz met Monday with former President Nixon and was scheduled to meet in Boston with Democratic presidential nominee Michael Dukakis.

Also discussed at Sunday's meeting with Bronfman were Soviet Jewry, the Middle East, the state of Hungarian Jewry, East-West relations in general and "the whole range of international problems," Steinberg said.

The WJC official said the participants were impressed by Grosz's "assertiveness and his independent thinking."

Among the subjects placed on the table was the delicate state of Hungarian-Romanian relations, recently upset by Romanian leader Nicolae Ceausescu's stated intention of razing several

thousand villages in Transylvania, a large region that now is part of Romania, but which until World War II was a legendary part of Hungary.

Bronfman met with Ceausescu at the end of June to discuss the situation of Romanian Jews. He is probably the only leader to have met with both the Hungarian and Romanian leaders since the unusual split between the neighboring countries came about.

Steinberg said the discussions between Bronfman and Grosz could be seen as part of a "general relaxation between East and West. There is a general change in the political atmosphere which has moved the Soviet Union and East bloc toward the realization that they cannot play a role in the Middle East without relations with Israel.

"On the other hand, the World Jewish Congress has made it clear to them that the East bloc cannot normalize its relationship with world Jewry, in general, and more specifically thereby with the West and the United States, without normalizing its relationship with the State of Israel. It cannot divide world Jewry from the State of Israel."

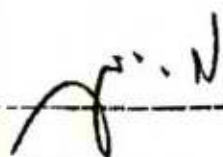
127/13

3/3

מחלקת הקשר ניו-יורק	מס' תיק: 3
טופס מבק	
דח"פ: 051330	א. ל. אירופה 3, מצפ"א
מס' תח: 0 0127	ד. ע. וושינגטון אבידן
ג. 13-11	מאת: חקונסול הכללי, ניו-יורק

ביקור קרולי גרוס. שלכם 58. ובהמשך למבקש אבידן 92 מ-3 באוגוסט.
לפי מה שנמסר לי נפגש גרוס ביום א' שעבר, 25 ביולי, עם אדגר ברונפמן
לשיחה שארכה שלוש שעות. דנו בהעלאת רמת היחסים עם ישראל. ברונפמן הבהיר
לו ש"הדרך לווינגטון עוברת בירושלים". גרוס אמר שהרוסים אמרו לו וכן
למזארינו"ת אחרות שלא להזדרז ולהקדים יותר מדי את היחסים עם ישראל בהשוואה
להם, לרוסים. גרוס ביקש לשמוע וקיבל פרטים על פגישת ברונפמן-צ'אוססקו.
היה ברור שהוא ניסה ליצור תדמית חיובית ולעודד קשירת עסקים עם הונגריה.
מניח שראיתם גם הכתבה ב-A T N מ-26 ביולי.

יגר

משה יגר
אישור:

מס' תיק: 3
מס' תח: 051330
מס' תח: 0 0127
מס' תח: 13-11

5.8.1988

DAILY NEWS BULLETIN

Contents copyright. Reproduction only by previous arrangement.

PUBLISHED BY JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY • 330 SEVENTH AVENUE • NEW YORK, NY 10001-5010 • (212) 643-1111

VOL. 66 - 71st YEAR

TUESDAY, JULY 26, 1988

NO. 13

**BRONFMAN AND HUNGARIAN LEADER
DISCUSS ISRAEL, HUNGARIAN JEWRY**

By Susan Birnbaum

NEW YORK, July 25 (JTA) -- The state of Hungarian relations with Israel and world Jewry was among the subjects discussed Sunday night at a meeting between World Jewish Congress President Edgar Bronfman and visiting Hungarian leader Karoly Grosz.

Three hours of what were described as "intense discussion" took place over a kosher dinner at the Manhattan apartment of industrialist Bronfman, who is also chairman of the board of Seagram and Sons.

WJC Executive Director Elan Steinberg, who was present at the meeting along with Israel Singer, the organization's secretary-general, said the two men "discussed the role that Hungarian Jewry now plays as a bridge between East and West, and Grosz agreed with that."

Steinberg described the tone of the meeting as "constructive, positive and helpful," and said it "continued the process between Hungary and world Jewry and Hungary and Israel."

Hungarian Jews have been experiencing ever greater freedoms and a strong sense of identity recently, while Hungary appears to be stepping up its currently low-level diplomatic ties with Israel, re-established last September, 20 years after Budapest severed relations.

Israeli Foreign Minister Shimon Peres held previously unannounced talks with Grosz in Budapest on May 8 and 9, two weeks before Grosz took over Hungary's top position from veteran leader Janos Kadar.

Steinberg said the subject of full diplomatic relations between Israel and Hungary was discussed Sunday night, but that the issue would be left to the two countries themselves.

Grosz, who is on a 10-day visit to the United States, has been holding meetings with top bankers and financial leaders in the United States, as Hungary moves toward what are described as radical economic reforms that will open the country to a greater infusion of Western capital.

P-127
e11 13
2/2

An Independent Thinker

Grosz will meet Wednesday with President Reagan, Vice President George Bush and Treasury Secretary James Baker. He will meet with Federal Reserve Board Chairman Alan Greenspan on Tuesday, as well as with officials of the World Bank and International Monetary Fund.

Grosz met Monday with former President Nixon and was scheduled to meet in Boston with Democratic presidential nominee Michael Dukakis.

Also discussed at Sunday's meeting with Bronfman were Soviet Jewry, the Middle East, the state of Hungarian Jewry, East-West relations in general and "the whole range of international problems," Steinberg said.

The WJC official said the participants were impressed by Grosz's "assertiveness and his independent thinking."

Among the subjects placed on the table was the delicate state of Hungarian-Romanian relations, recently upset by Romanian leader Nicolae Ceausescu's stated intention of razing several

thousand villages in Transylvania, a large region that now is part of Romania, but which until World War II was a legendary part of Hungary.

Bronfman met with Ceausescu at the end of June to discuss the situation of Romanian Jews. He is probably the only leader to have met with both the Hungarian and Romanian leaders since the unusual split between the neighboring countries came about.

Steinberg said the discussions between Bronfman and Grosz could be seen as part of a "general relaxation between East and West. There is a general change in the political atmosphere which has moved the Soviet Union and East bloc toward the realization that they cannot play a role in the Middle East without relations with Israel.

"On the other hand, the World Jewish Congress has made it clear to them that the East bloc cannot normalize its relationship with world Jewry, in general, and more specifically thereby with the West and the United States, without normalizing its relationship with the State of Israel. It cannot divide world Jewry from the State of Israel."

127/13

3/3

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 1
סוג: שמר		כתוב: 1
תאריך וזמן חצור: 51600 אוגוסט 1988		אל: מצפ"א
כס' פברק: המשרד: נא	דע: מקש"ח - משהב"ט, רמט"ן - גיו-יורק	
בטחון 164 17 127		כאת: קונגרס

קונגרס: הרשאות הפנטגון.

1. אחרי סדרת רמזים בכוון זה הטיל הנשיא רייגן השבוע וטו על חוק הרשאות הפנטגון שגובש בקונגרס.

2. הרוב שהשיגה הוצעת החוק כשעברה בשני הבתים אינו די גדול כדי להבטיח התגברות על וטו נשיאותי, והשאלה היא האם אמנם יהיה חוק הרשאה: אנשי אספין אינם שותפים לסברה שאין די זמן לגבש חוק שיהיה מקובל על הנשיא, ושאמנם יהיה השנה חוק הרשאה אך חס במיעוט - רוב אנשי שיחי סבורים שאין די זמן והמסקנה שלא יהיה השנה חוק לכספי הפנטגון - ושהפנטגון יפעל מכח הקצבה (או אפילו רק CR) אם הנשיא יטיל וטו גם על חוק הקצבות הפנטגון).

3. האופציה הטבעית לפעולה במקרה כזה קשה השנה במיוחד, כאשר ברור שלא תהיה הרשאה, פועלים לכלול סעיפים רצויים בחוקי הקצבה. ואולם אפשרות הוטו צעה מאוחר ובמקביל תהליך הווקצבות נמצא במצב מתקדם: בבית הוא כבר עבר במליאה נבסנט הוא התחיל להידון במליאה וימשך בשבוע הבא. נבדקת אפשרות לפעול להכנסת התיקונים לגרסת הסנט אולם חדרת תיקונים חדשים במליאה קשה, אינה מקובלת ומושכת תשומת לב. כאמור, אפשרות זו בבדיקה ונודיעכם ובינתיים מוטב לא לתלות בה תקוות.

4. נחמה פורתא ניתן למצוא בהנחקה שהוצעה שגיבש הקונגרס השנה הקווה בסיס לתחילת הדיונים בשנה הבאה, לקראת 1990.

טובה (הנח)
טובה הרצל

2
164 3

1
היין

1
הנח/א

2
הנח

3
הנח

2
הנח

תפוצה:

INTERVIEW OF
THE HONORABLE JOHN C. WHITEHEAD
ACTING SECRETARY OF STATE
ON
WORLDNET'S "DIALOGUE"
AUGUST 5, 1988

172

2/10

ANNOUNCER: WORLDNET presents "Dialogue," an unrehearsed televised news conference. Now from our studios in Washington, D.C., here is your host, broadcast journalist Paul Duke.

PAUL DUKE: Good afternoon and welcome to WORLDNET'S "Dialogue." Today for our international audience and participants in London, Vienna, Madrid and Oslo, we'll discuss the U.S. policy in the Persian Gulf. U.S. Deputy Secretary of State John Whitehead joins us live from the State Department here in Washington.

Mr. Secretary, to begin, I think we'd like to know, what is your sense of the situation today in the Persian Gulf? How much longer do you think the U.S. is going to remain in that trouble spot?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: Well, we'll remain there as long as we need to, but we feel that we're moving towards peace in the Persian Gulf and towards a settlement of the Iran-Iraq war. The decision by Iran, two weeks ago now, represented a breakthrough in the settlement of that war. Iran has agreed to abide by Resolution 598 of the United Nations Security Council, and the detailed negotiations towards that end are now moving forward at the United Nations in New York under the supervision of the Secretary-General.

MR. DUKE: All right. Having laid the groundwork with your statement, let's pursue the issue, the subject, and go directly with our participants -- to our participants overseas.

Let me remind each of you to identify yourselves and your organizations; also to remember that credit for this program should be given to WORLDNET, the television and film service of the U.S. Information Agency.

We'll begin with London. Go ahead, please, London.

X

3/10

QUESTION: We syndicate our articles to various newspapers in the Middle East. Sir, if I may, before going to the Gulf, ask a question about the Middle East. How far will be the effect of Jordan's severing of links with the West Bank be for the future of the Middle East peace process?

172

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: It's a little too early to reach any conclusions as to the full meaning of King Hussein's decision. The effect of those decisions is still emerging. But I think maybe we can say one or two things.

First, the decision certainly does not indicate that Jordan is in any way separating itself from the peace process. Jordan is a key to peace in the Middle East, and it must and will -- we are sure -- remain a part of the process. King Hussein has confirmed that.

And the second thing is a little more tentative, but it would seem that Jordan's decision casts onto the Palestinians and onto the P.L.O. a little more responsibility for their own future. And I think we might be hopeful that the P.L.O. and the Palestinians will now take more responsibility, assume more responsibility for their future and maybe change the P.L.O. policies which have to date included policies of terrorism and of failure to recognize Israel and a failure to accept the U.N. resolutions. So we can hope that this step may lead to more responsible conduct by the P.L.O.

MR. DUKE: Thank you, London. We next go to Vienna. Please continue, Vienna.

QUESTION: I am coming back to the Gulf. If there will be an agreement between Iran and Iraq in New York, would Washington withdraw its forces from the Gulf? To which extent would this happen, and which conditions have to be fulfilled?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: We must remember that there is a multinational naval force in the Gulf. Not only the United States but also forces of a number of other countries are there. It's premature still to think about withdrawal of those forces until the threat has been eliminated in the Gulf. But if the war is settled, if peace returns to the region, if the threat to the smaller neutral nations in the Gulf has been removed, then surely the United States and other countries with naval forces there can think about reducing their forces back to the normal level that existed before the recent threat became evident.

*

MR. DUKE: It's Madrid's turn now. Please go ahead, Madrid. 4/10

172 QUESTION: Good afternoon, Mr. Whitehead. Do you think that if U.N. General Secretary Perez de Cuellar unilaterally declares the cease-fire without Iraq's agreement, the hostilities will cease?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: I don't think that is likely to happen, and I hope that it will not evolve that way. What is going on now in New York is -- are what I would describe as detailed discussions. Both sides have agreed to accept Resolution 598, and one of its principal provisions was a cease-fire. The detailed discussions that are going on ebb back and forth, but in the end -- and we hope in just a few more days -- total agreement will be achieved and both sides will accept the cease-fire.

MR. DUKE: All right. Please stand by, Madrid. We're now ready for Oslo. Go ahead, Oslo.

QUESTION: Mr. Secretary, what kind of dialogue does Washington at the moment have with Moscow about a solution in the Gulf war?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: We have had conversations with Moscow steadily during the last year about the situation in the Gulf war. I think it is an issue in which we have agreement now. For a while Moscow was not -- did not feel the time had arrived to press Iran into compliance through the passage of a second resolution at the United Nations. But now that second resolution is no longer necessary, and I believe both the United States and the Soviet Union are eager to see the final details worked out and the war settled.

MR. DUKE: All right. That's a good opening round of questioning. Let us now proceed to a second round of questioning, so at this point we'll return to London. Go ahead again, London.

QUESTION: With the finding of the U.S. Navy inquiry into the Airbus -- that it was a mistake aboard the Vincennes -- will the U.S. now make an explicit apology, as it has not yet done, and will it make a formal offer of compensation to the victims, as it has not yet done?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: Well, the U.S. Navy report has not yet been released. There have been newspaper reports, but the report itself is not completed and has not been released. Then there is the United Nations inquiry into the disaster that is still ongoing and won't be completed for several more weeks. And so final conclusions or any conclusions about these matters must await the completion of both of these reports and the completion of the inquiries.

✱

5/10

As you know, the United States has -- in accordance with its traditional humanitarian principles -- has agreed and promised to make payments to the victims' families, who -- the victims of the disaster -- and the details of those payments are now being worked out, as to how much the payments should be and the vehicle through which the payments should be made.

We don't believe that anyone would think that there was any legal liability to the United States. This was a tragic accident which, of course, we deeply regret, and that regret has been expressed. But we don't believe there are any legal liabilities, and that the humanitarian payments were justified, but that further legal liabilities will not be justified.

QUESTION: Mr. Whitehead, can you tell us some details about the payments, especially how the United States will guarantee that the aid really will reach the dependents, especially in a country where the United States has no diplomatic mission?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: Well, we are working on the details of how those payments should be made. We should make clear that the payments will not be made to the Government of Iran but will be made to the families, and probably through an international organization such as the Red Cross. But the details are still being worked out.

QUESTION: Does the U.S. Government believe that Iran and Iraq really wish to end the conflict now?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: Yes, we do believe that they really do wish to end the conflict. This has been a terrible war. It has been going on for eight years. There have been more than a million people killed -- the bloodiest war since World War II -- and really nothing has been accomplished. The battle lines are right back -- at the end of the eight years, right back where they were at the beginning. It is one of the most tragic, senseless wars in history, and both sides, we believe, are tired of it. In Iran it has lost popular support. It has paid a heavy toll, not only in lives but on the economies of both those countries. We believe that both sides sincerely now have decided that it should come to an end.

QUESTION: Mr. Whitehead, do you consider the Iranian attack on the Norwegian tanker yesterday as a setback for the peace initiative?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: We don't yet have full reports on that attack. It is most unfortunate. I don't believe we should consider these last gasps of fighting to be serious or to be setbacks. After two countries have battled with each other so viciously for so many years, it is not surprising that as the very end approaches, there are still a few incidents which take place at the very end. ✱

6/10

There continues to be evidence of bitterness and suspicion and distrust in the negotiations. These are unfortunate, but I think not surprising.

172 QUESTION: (Inaudible) Gulf been a foreign policy failure, or do you believe that that presence has perhaps prompted Iran to accept the cease-fire resolution?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: I'm sorry. Your full question did not come through. Would you repeat the question, please?

QUESTION: Given that attacks on neutral shipping in the Gulf war have continued over the past year, and bearing in mind the U.S.S. Stark and Vincennes incidents, do you believe that the U.S. naval presence in the Gulf has been a foreign policy failure, or do you think that presence perhaps prompted Iran to accept the cease-fire resolution?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: No. We believe that our policy in the Gulf and our military presence there has been a great success, and let me explain that, if I may.

When we were asked by Kuwait to escort vessels, tankers, which had been re-flagged with the American flag, we accepted that request. It came to us from a friendly nation that felt that it was being threatened by these attacks. We accepted that assignment, and subsequently we have come to the aid of other vessels that have been attacked in that area.

We believe that this firm purpose which was expanded promptly from just a U.S. effort to a multinational effort to defend the free flow of oil in the Gulf, to defend the freedom of the high seas, to protect friendly Arab countries -- we believe that the firmness that the United States showed in that area, the willingness to take risks to defend principles that were important to us -- we believe that policy has contributed to the decision of both parties in this war to bring the war to an end.

The indication to them was that they were simply not going to achieve their objective: that they were not going to be able to terrorize this region or to cut off the flow of oil from the Gulf to the rest of the world. So we believe that this policy, with the use of our military forces for defense in the Gulf, coupled with our diplomatic effort which took place principally at the United Nations, our effort to persuade, diplomatically, the two parties to end the war, while we can't claim credit for the United States for bringing the war to an end, all by -- just by our efforts, we believe that our efforts, this joint policy of military strength and diplomatic patience has contributed to the solution that now seems to be on the verge of being implemented.

X

172 QUESTION: Mr. Whitehead, may I come back to the first question of London and the situation in the West Bank? Doesn't the new situation mean an end to the U.S. peace initiative which counted on King Hussein and a joint Jordanian-Palestinian delegation for negotiations? Now it seems there is no way without direct negotiations with the P.L.O. 7/10

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: No, we don't believe that our peace initiative has come to an end, and we believe that our peace plan is as valid as it always has been. As I said earlier, it's not -- it is premature to really understand the full implications of Jordan's recent decision. But it seems to us that it is still possible to bring about direct negotiations between Israel on the one hand and Jordan and Palestinians on the other hand. And just the make-up of that Palestinian delegation, of course, remains to be seen.

{ The Palestinians will have to now face up to that situation. Presumably, they will have to be directly represented rather than under the umbrella of Jordan, and this puts them in the position of having to make some hard decisions themselves.

QUESTION: Mr. Whitehead, you are supposed to be putting pressure on Iraq to get a cease-fire in the war for -- before the direct talks between the two fighters. I would like to know whether you are receiving any kind of pressure from the Jewish lobby to impede this effort and to sink an eventual agreement?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: No. We have not been receiving any kind of pressure from Jewish groups in the United States. We know that Israel has some concern about the settlement of the war -- as to whether Iraq will now be freed to turn its considerable military forces in another direction. But these are worries for the future, worries I think and hope will not be justified.

You have said that we were putting some pressure on Iraq in the negotiations at the United Nations, and I don't like the word "pressure", particularly. We and the other permanent members of the Security Council have been in the last few days talking to Iraq to try to reassure Iraq that if they agree to the cease-fire, that we will -- we permanent members of the Security Council will not allow that to be the only step in the process. But we'll insist that all the aspects of Resolution 598 will also follow.

Resolution 598, which both countries have agreed to comply with, is more than just a cease-fire. It involves a number of other aspects to a settlement of the war. It requires both countries to move their troops back to the original international borders between the two countries.

*

172 It requires a release of all prisoners that have been taken during the war. It requires a United Nations inspection of the borders between the two countries. It requires the appointment of an investigatory body or commission to investigate the causes of the war and what brought it about in the first place.

So there are a number of other aspects in addition to the cease-fire, and we have been reassuring Iraq -- reassuring both parties that all of the factors -- all of these features of Resolution 598 will be implemented, and that the process will not just stop with the cease-fire itself.

QUESTION: Mr. Whitehead, how does the Reagan Administration consider the reports that Iraq is using chemical weapons, toxic gas, as late as this week and killing thousands?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: The Reagan Administration, along with all Americans and certainly with all civilized people in the world, find the use of chemical weapons to be outrageous and most reprehensible, and we call on Iraq to stop the use of chemical weapons, as we call on every country to stop their use. The use of chemical weapons in this war over the years is certainly one of the worst parts of the war. Chemical warfare has no place in civilized behavior, and we must, all of us in the world, work with the greatest of diligence to eliminate its use everywhere.

QUESTION: Mr. Secretary, could I ask you if, when the time comes, will the United States take an independent decision to withdraw its ships from the Gulf, or will it have consultations with other powers such as Britain, France, the Soviet Union? And, secondly, how far will the hostages issue in the Middle East and the restoration of diplomatic relations with Iran be relevant to any settlement that the United States would be prepared to support?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: As to your first question, we will have consultations with the other countries which have forces in the Gulf about the withdrawal of forces. So that this withdrawal, when and if it comes, will be done on a coordinated basis.

As to the question of the hostages, we rank the release of the hostages as a matter of very high priority. We call on Iran to use their influence to release the hostages. It is a humanitarian necessity that they do so without any linkage to any other matter. We will not in any way pay for the release of hostages. The taking of hostages and the holding of them for ransom is a most reprehensible act, and we call on Iran to release them.

✱

We hope for better relations with Iran in the future. We are ready to talk with Iran about a whole range of subjects, subjects of concern to us and subjects of concern to them. We are open to those kinds of talks with any responsible Iranian Government official who can speak with the authority of the government. 172

So far our willingness to engage in those talks has not received an appropriate response from Iran, but we are hopeful that in the future they will determine that these kinds -- this kind of dialogue would be in their interests. When those talks begin, or before these talks begin, the release of the hostages is a matter of very high import to us, of course.

QUESTION: Mr. Whitehead, parallel to the Gulf war negotiations in New York, did the Reagan Administration try to talk to Mr. Velayati about the hostages in New York?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: Oh, we did not make any particular effort to talk to him, nor was he ready to talk to us. His visit here was for another purpose, and bilateral discussions were not -- have not been appropriate.

QUESTION: What does the U.S. Administration believe will happen with Iran's internal political situation when the war ends?

ACTING SECRETARY WHITEHEAD: It is very hard for us to answer that question or to speculate as to what might be going on now in Iran. We can only hope that their decision to end the war, to have a cease-fire, and to comply with the U.N. Resolution -- we can only hope that this indicates that more moderate views may be emerging in Iran, and that this change represents more than just a change in tactics, but a change in basic attitudes.

We would hope that Iran, which is an important country, can begin to, now, adopt policies which will bring it back into the ranks of more civilized countries.

QUESTION: Mr. Secretary, it seems to be a peace solution in the coming months or coming years in Afghanistan, Kampuchea and Namibia. That seems to find solutions in the atmosphere of the meetings between Reagan and Gorbachev. How do you consider peace treatment -- peace treaty in the Gulf war and a number of potential treaties after this meetings between Reagan and Gorbachev?

✱

172 10/10
ACTING SECRETARY WHITEHEAD: Well, peace is breaking out all over. You are quite right in your comment. We have the withdrawal of Soviet troops from Afghanistan, a beginning towards peace in that country. We have the settlement of the Iran-Iraq war. We have the Vietnamese beginning to withdraw their troops from Cambodia. We have very serious, important discussions going on, involving the withdrawal of Cuban troops from Angola. We are at a time when these regional tensions around the world are easing, one by one. It's a very significant development.

It traces back to a number of things, including, I think -- maybe at the top of the list -- the steadily improving relationship between the United States and the Soviet Union. But it is a time for all the world to be grateful that many of these areas of tension in the world are now easing, and that we seem to be moving towards a safer and more peaceful world.

MR. DUKE: Thank you, Mr. Secretary. Our time has just run out. And in bringing this program to a conclusion, let me say again that credit for today's program should be given to WORLDNET, the television and film service of the U.S. Information Agency. I am Paul Duke for WORLDNET's "Dialogue" here in Washington.

✱

** יוצא

סודי

**

**

**

חוזם: 8,3813

אל: רוש/144

מ-: המשרד, תא: 050888, זח: 1205, זח: ב, סג: סו

תח: גס: מצמא

נד: ג

סודי/בהול

צ.א. 217

השגריר

מגישתן עם ג'יטי ג'קסון.

שלן 137

א. נראה לנו בהחלט המשך הקו שנקטת בשיחתך המקדימה עם ברט לאנס, והיינו הבעת בקורת ומורת רוח על עמדות שנקט כלפי ישראל, מוזעות והבנה לביקורת הקהילה היהודית אן המבעות מלובר בשמה או להעביר מסרים.

ב. ברור שלג'קסון עניין במרסום המגיישה אן נראה לי שגם לנו יש עניין כי יווצע שיזם ובא להפגש עם שגריר ישראל. מציע לנקוט בקו פרסומי רגוע שאיננו מסתיר מחד עצם המגיישה ואת שקדם לה אן גם איננו מעלה אותה והצפוי בעקבותיה לרמות שמימיות - יותר בחינת פתיחת דיאלוג ובמרום שהתפתחות תלויה בעמדות שינקטו ע'י ג'קסון ומחנהו.

בהצלחה.

בירן

א.ש.צ

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצמא

דחיסות: ב ל מ'ס	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	1
סוג כטחוני: מ י ר י		3
תו"ח:	מצפ"א	א ל :
גר :	משרד רה"מ, שגרירות וושינגטון	ד ע :
0 0128 14-011	הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאח :

מצ"ב בגטח הודעה שפורסמה היום ע"י מועדון הנשיאים.

יגר

2 1 1 2 2
3 3 1 1 1
3 3 1 1 1

אישור:

משה יגר

שם הטלפון

5.8.1988

חאריך:

RUC- 4-88 THU 17:09 Conference of Presidents

F.oi

128/14 2/3

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

FACSIMILE COVER SHEET

Date: August 4

Time: _____

Total number of pages including this cover sheet: 2

TO:

Name: Moshe Unger

Company: Consulate of Israel

Fax #: 953 0317

FROM:

Name: Malcolm Hoenlein

Fax #: 212-644-4135

COMMENTS: _____

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 - (212) 752-1616 • CABLE: COJOGRA

American Israel Public Affairs
Committee
American Gathering, Federation Jewish
Holocaust Survivors
American Jewish Congress
American OET Federation
American Jewish Federation

Anti-Defamation League of B'nai B'rith
Association of Reform Rabbis of
America
B'nai B'rith
B'nai B'rith Women
B'nai Ezer
Central Conference of American Rabbis

Madrasah
Major Jewish Organizations of America
Jewish Institute for National Security
Affairs
Jewish Labor Committee
Jewish National Fund
Jewish War Veterans of USA

National USA
National Conference on Jewish
National Committee for Labor Israel
National Council of Jewish Women
National Council of Young Israel
National Federation of Temple
Sisterhood
National Jewish Community Relations

Rabbinical Assembly
Rabbinical Council of America
Religious Districts of America
Union of American Hebrew
Congregations
Union of Councils for Soviet Jews
National Federation of Jewish
Congregations of America

Women's American OET
Women's League for Conservative
Judaism
Women's League for Israel
Women's Circle
World Jewish Organization/American
Section
Jewish Organization of America

AUG- 4-88 THU 17:03 Conference Of Presidents

P. 02

128/14 3/3

For 40 years Arab states, with the exception of Egypt, have been in a state of war with Israel and remain pledged to the Khartoum declaration of "no recognition, no negotiation, no peace" with Israel.

We are pledged to the security of Israel and to fostering peace in this area so vital to America's national interests. We view the sales of sophisticated weaponry to Arab states as contributing to the spiralling arms race in the region, putting our most advanced technology in often unstable and unreliable hands, and rewarding those states that have refused to help in advancing peace while putting our most reliable ally at an increasing disadvantage.

Therefore, we oppose the sale or transfer of weapons and aircraft to those Arab states which continue their state of war with the democratic nation of Israel.

We acknowledge that the U.S. is the one potential arms supplier to Arab states which is a dependable ally of Israel and pledged to the qualitative superiority of its defense forces. We are alarmed by the increasing sales of arms to Arab belligerents by nations which are not so pledged.

Within the framework of these principles and concerns we approach proposed arms sales to Middle East nations in the context of damage to Israel and especially the maintenance of its qualitative advantage.

On these premises we do not intend to actively oppose the revised package of arms for Kuwait, recognizing the conditions and guarantees negotiated by the government of the U.S.

We acknowledge that many members of Congress are deeply concerned about the potential danger of these sales to compromise US technology, creating imbalances that could encourage an attack on Israel. We appreciate their vigilance and diligence. We share their concerns and we recognize, as many in Congress do, the difficulty of enforcing compliance with restrictions placed on the use of the weapons provided. Any future proposals, we trust, will take into account all of these considerations and through on-going coordination, will accommodate different assessments without confrontation between the Administration and Congress.

✱

7

ירצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 8,4017

אל: דוש/146

מ-: המשרד, תא: 050888, זח: 1456, זח: ב, טג: טו

תח: גס: מצמא

נד: @

סודי/בהרל

אדו.

ג'קסון שלן 137.

בהמשך למברקו של סמנכ"ל בירן.

א. טענתו של ג'קסון שאין דרך להסתיר את המגישה מן התקשורת נכונה. לכן מניחים שבצאתו מאצלן ימתינו כתבים וצלמים ויתכן שיתבטא מיד או בעבור זמן. יתכן גם שיוציא הודעה לעתונות על המגישה ותכניה. לכן חשוב מאד שתהיה מוכן מצדן להתבטא לפי הצורך וגם שתבינו מראש מסגרת כללית של הודעה כתובה כדי שלא תפגרו אחריו אלא בדקות.

ב. העובדה שהרא מביא את דיומלי אינה מושרת טובות. וא התוקפני שבאנשי הקוקוס ואסף בשקידה חומר נגד ישראל בשאלות של אמלית שחורים (כרשים עבריים וכו'), דיכוי פלשתינאים וזרא"ב, אמילו שלח לצורך זה 'שליח-חוקר' מיוחד ארצה ששהה כאן חודש ימים.

ג. אסור לזעמנו להרשות לו לתקוף ולהטיף. המגישה ביזמתו ולפי בקשתו (שלא ישכח זאת ושגם התקשורת תדע). חובת ההתנצלות עליו, חובת ההסבר עליו וחובת הושטת היד עליו.

ד. אשר לצדקת ישראל בסכסוך אין צורך ללמד אותך את

600,000.00

155.

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

2. The first step in the process of the investigation is to identify the problem. This is done by gathering information about the situation and the people involved. The next step is to analyze the problem and determine the causes. This is done by looking at the data and the evidence. The third step is to develop a plan of action. This is done by deciding on the best way to solve the problem. The fourth step is to implement the plan. This is done by putting the plan into action. The fifth step is to evaluate the results. This is done by looking at the data and the evidence to see if the problem has been solved. The sixth step is to report the results. This is done by writing a report about the investigation.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הטלגרפים. צריך שהשורה התחתונה תהיה שבתוצאה מאי
ידיעה ומסילונים ערביים ומוסלמים יוצא כאילו
היהודים הרבים מבקשים לנשל את הערבים המעטים בו
בזמן שכל העובדות ההיסטוריות והגיאוגרפיות
מעידות על מיעוט קטנטן של שלשה וחצי מליון
ישראלים יהודיים שסביבתם אינה מקבלת אותם והם הם
הראויים מכל לאהדה ולברית מצד מיעוט מקומה כמו
המיעוט השחור.

מנהל מצפ"א

ד.א.י

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצמא

[illegible]

24. <http://www.fishbase.org/ID/Species/Summary.aspx?SpeciesID=10222>

2/3
Charles Krauthammer

150

The New—the Last—Jordan Option

Last Sunday the Jordan option, the mirage which has mesmerized American and Israeli policy makers for 20 years, vanished. King Hussein of Jordan announced that he was washing his hands of the West Bank and turning responsibility for running and recovering it to the PLO.

The mirage was that the king of Jordan really could negotiate a West Bank peace with Israel. True, Jordan had a claim on the West Bank. Jordan seized it in its war against Israel in 1948 and annexed it in 1950. But no country in the world, except Britain and Pakistan, recognized the annexation. In 1967 Jordan again made war on Israel and this time lost the West Bank. Ever since, Israelis and Americans have been concocting schemes under which Jordan could reclaim

parts or all of the West Bank in return for a final peace in the Middle East.

It was, shall we say, an internal dialogue, because no matter what was devised to please the king, he found a reason every time to equivocate. It is hard to blame him, considering what happened to the two Arab leaders who were prepared to make peace with Israel, Sadat of Egypt and Abdullah of Jordan (Hussein's grandfather and predecessor). But if it was unsporting to blame Hussein for not wanting to risk death at the hands of Arab assassins, it was foolish to simultaneously count on him to make peace.

As a result, most discussions of the Jordan option turned into intramural American and Israeli debates. From the Allon Plan on, lines kept being drawn on West Bank maps, twisted, convoluted lines, often adorned with dots and curlicues, lines that would constitute the new and final border between Israel and Jordan. No line was ever found that could meet Israel's minimal requirements for security and Hussein's minimal requirements for dignity (or, less charitably, for political cover).

A more sophisticated Jordan option therefore evolved during the 1980s. Israel and Jordan would not divide the West Bank. They would share it. A kind of joint sovereignty was in fact

evolving. Israel and Jordan were developing, without benefit of a treaty or announcement, a regime of shared powers. Jordan's West Bank Development Plan, now abruptly terminated by Hussein, was a symbol of the condominium and a portent of the future.

The idea might have worked except for one detail. The West Bankers, the people it was designed for, looked over into the future and rejected it. They did not want to be ruled by Israel, and many wanted even less to be ruled by Jordan. The Intifada, the Palestinian uprising now eight months old, has been a referendum on condominium. Hussein lost. He has now correctly read the results, abdicated the West Bank and pronounced the Jordan option dead.

Friends of the Jordan option are reluctant to accept the coroner's report. The State Department and the Israeli Labor Party, for example, have invested much in the idea of an international peace conference whose foundation is a joint Jordanian-Palestinian delegation negotiating for the West Bank. They are now bravely trying to pretend that Hussein's abdication, which kills that idea, was simply a tactical maneuver. Under this view, Hussein is setting the PLO up for a fall: he cedes the West Bank to it, the PLO cannot deliver, the West

WP

24

WP ② Krauthammer:

3/9

Bankers come crawling back to Hussein. Even assuming that is Hussein's calculation, it won't work. The PLO has never in its history delivered, and the West Bankers have never seemed to mind. In the euphoria of the intifada, they are apt to mind even less. Hussein has given up the West Bank for the last time.

Which leaves only two possibilities for peace. First, that a generation of Palestinian leaders arises, truly prepared to accept Israel and to negotiate terms of mutual coexistence. There is an overwhelming, and correct, Israeli consensus that until that happens there are no Palestinians to negotiate with and nothing to negotiate about.

The other possibility is the one Hussein fears most. In his speech, he decided the West Bank to the PLO, which he recognized as the "sole legitimate representative of the Palestinian people." But two-thirds of Hussein's own Jordanian subjects are Palestinians. If the PLO truly is their sole legitimate representative, then Arafat and not Hussein should be ruling in Amman.

Hence Hussein's warning: "It has to be understood in all clarity and without any ambiguity or equivocation that our measures regarding the West Bank concern only the occupied Palestinian land and its people and do

not relate in any way to the Jordanian citizens of Palestinian origin in the Hashemite kingdom of Jordan." In other words, Palestinians in Jordan had better realize that Hussein is their sole legitimate representative.

To enforce this peculiarly one-sided view of Palestinian representation, Hussein keeps a very efficient secret police. He needs it. If Hussein is advising the Palestinians of the West Bank to seek self-determination, why should the Palestinians of the East Bank (Jordan) not do the same?

Why not indeed. Were the Palestinian majority ever to take control of Jordan, an avenue to peace might open. Palestinians would have a country, a flag, a passport, the dignity that comes from self-government—and sovereignty over 77 percent of Mandatory Palestine. A Palestine with its capital in Amman and an Israel with its capital in Jerusalem would still have the West Bank to quarrel about. But it would be a territorial dispute between two countries, not a fight about existence between two mutually exclusive nationalisms. Disputes about territory are potentially soluble. Disputes about existence are not.

Hussein has indeed closed all existing Jordan options. But he may have created a new one. It is full of risk. It is also full of promise, though not for its creator.

117/10/15

2/2

it anymore. And wouldn't all that be terribly difficult right now, when Palestinians of the uprising are so hot against Israel?

Exactly. In private and public, men and women of the uprising say clearly that their final goal is to rule over all of Palestine, including and particularly what is now Israel.

For the sake of Palestinians, their friends abroad should tell them it is not too much of a price for the P.L.O., if it really wants an agreement with Israel, to begin by rewriting the charter that screams for the death of Israel.

Palestinians should be urged to tell their people, plainly and repeatedly, that the time for holy war is over and the time to wage holy peace at hand.

To convince Israelis, the P.L.O. must also fully accept the U.N. resolutions that reaffirm the existence and security of Israel as well as Palestinian rights. No more Arafat

Will it get
on the P.L.O.
agenda?

hints of acceptance mumbled softly one day and denied loudly the next.

And then, with Palestinian support, the U.N. should rescind its vicious resolution of 1975 equating Zionism, the belief in a Jewish homeland, with racism and denouncing it as a threat to world peace.

These are substantial demands, but only if hate of the very idea of Israel is regarded as normal and acceptable.

Demands that Israel deal trustingly with an enemy sworn to its elimination are much greater. What's more, they lack plain common sense and a human understanding of what a beleaguered people will do and what it will never do.

Israelis will make peace; they will not do so with those who still preach their destruction and live in hating anticipation of it.

That is reality, staring at us all. Turning away from it, as the world likes to turn from realities, keeping up the pressure on Israel without pressuring the P.L.O. to create the emotional condition for peace, if it wishes peace — that will not make reality go away. One day, another P.L.O. conclave will face it, perhaps.

That would be a fine day for Israeli, for Palestinian, for each person who prays for an end to the bitter decades they have endured. [1]

TRANSMITTED FROM

08.04.88 07:59 P.02 *L.SMITH DC

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

118 -C'

89 -67

August 3, 1988

Dear Mr. Chairman:

On July 7, 1988, the Administration notified the Congress of the United States of its intention to sell forty F/A-18 C/D aircraft to the Government of Kuwait. The sale, valued at approximately two billion dollars, includes appropriate associated munitions, spares, support equipment, services and training. In the course of the debate and deliberations by the Congress on the merits of the sale, a number of questions have arisen that I would like to address here.

Kuwait highly values its twenty-five year political, economic and security relationship with the United States. It is a multi-faceted relationship that reflects common philosophies and regional and international goals. Kuwaiti investment in the United States and the West is a testament to both U.S. and Kuwaiti commitment to the health of free market economies; Kuwait consistently supports negotiated, peaceful solutions to regional and extraregional conflicts; Kuwait has been at the forefront of efforts to combat terrorism; Kuwait has been a major source of economic assistance to developing countries around the world; and, Kuwait has been an active partner in our naval presence in the Gulf, diplomatically and logistically.

Kuwait has underscored its commitment to this relationship through its request for a US-origin aircraft as the mainstay of its air force, and its defense. It seeks a current generation aircraft to replace an aging fleet of US-origin A-4s. The Government of Kuwait has stated, and we accept, that these planes are for the legitimate, and very real, self-defense needs of the State. Kuwait is located in a volatile environment and faces both near-term and long-term air, sea and land threats. As the Minister of Cabinet Affairs stated to the House Foreign Affairs Committee on July 14, Kuwait would prefer to invest its money solely in social and educational development for its people. That is unrealistic.

The Honorable
Dante Fascell, Chairman,
Committee on Foreign Affairs,
House of Representatives.

*

3/10 - 2 -

118 - P'

89-67

Unfortunately, despite its own history of peaceful coexistence with its neighbors, Kuwait must be able to provide a credible deterrent to potential adversaries.

Kuwait also has defined and recognized collective self-defense responsibilities with the other members of the Gulf Cooperation Council, as sanctioned by the UN Charter and encouraged by the United States. The efforts by the GCC to enhance the self-defense ability of all member states is in the US and western interest. It bespeaks also a mature understanding and willingness to assume a shared burden, with us and others, for the stability and the security of the vital Gulf region. The multi-functional F-18 was chosen by Kuwait as most appropriate to meet these legitimate needs. It is for these reasons that the Administration supports the request.

The Administration has been in close consultation with the Government of Kuwait throughout the selection process for the F-18, and its associated munitions. We have also examined carefully with the Kuwaiti Government the use, basing and transfer issues involved in such a sale. The Kuwaiti Government is fully aware of the conditions of sale of any US defense system, as contained in a Letter of Offer and Acceptance. In addition, the Government of Kuwait in 1976 signed a technical security arrangement regarding safeguarding classified military articles, services and information. Kuwait has a perfect record of compliance with the terms of this agreement -- as well as all previous LOAs. Based on our extensive conversations with the Kuwaiti Government, Kuwait's commitments to us and our ability to verify their compliance, I would like to provide you with the following assurances and understandings.

BASING

The Government of Kuwait has assured us that the F-18 will be based solely in the State of Kuwait. The Prime Minister and Crown Prince confirmed this assurance to the Administration and the Congress during his official visit last month. We accept those assurances as consistent with Kuwait's desire to provide for its own first-line of defense. Given the population and military inventory superiority of each of its neighbors, it would be illogical for Kuwait to base them elsewhere and denude itself of this defense arm. Furthermore, given the unique nature of the support equipment necessary to the aircraft,

*

TRANSMITTED FROM

08.03.88 16:00 P.04 *L.SMITH DC

4/10

- 3 -

118 - R
89 - 67

equipment not available elsewhere in the region, it would be impossible, as a practical matter, to support the aircraft if they were based out of Kuwait.

REFUELING CAPABILITY

The Government of Kuwait has assured the Administration that it does not seek a refueling capability for the F-18, either as a part of this sale or independent of it. Furthermore, Kuwait does not meet the U.S.G. global criteria for sale of refueling capability. And, finally, should circumstances warrant a review of this, Congress retains, under Section 36 (b) of the Arms Export Control Act, the option to disapprove any potential proposed sale in the future.

TRANSFER OF AIRCRAFT AND/OR MUNITIONS

The Government of Kuwait has assured us that it fully understands and accepts the provisions of the standard Letter of Offer and Acceptance, which is specific, inter alia, on prohibiting unauthorized transfer of US-origin equipment to a third party. Over the history of our security relationship, the Government of Kuwait has assiduously abided by the terms of that agreement.

There are practical inhibitions to transfers of aircraft or munitions. First, to transfer either would strip Kuwait of its defense shield and leave it vulnerable to attack. Second, the support equipment necessary cannot be duplicated or purchased elsewhere; its transfer would be readily detected. Third, other states would not be able to use the equipment. They would lack the infrastructure, and the training.

On the specific question of transfer of munitions, especially the Maverick G missiles, they could not be used by states lacking the aircraft and software appropriate to the missile system. For example, an aircraft designed to carry the Maverick A/B has both different hardware and, more importantly, software than needed for the G models. Neither can be adapted easily and without detection. It is for similar reasons that the A/B models are not appropriate to this aircraft. Significant design and computer modifications would have to be made to the F-18 to accommodate the A/B.

*

TRANSMITTED FROM

08.03.88 16:00 P.05 •L.SMITH DC

5/10 - 4 -
SECURITY AND ACCOUNTABILITY OF EQUIPMENT

118 - P'
89 - 67

The Government of Kuwait has assured us that all necessary steps will be taken to protect the aircraft, its systems and its technology from unauthorized diversion. As stated earlier, the Government has signed, and scrupulously adhered to the terms of the technical security arrangements of 1976. In twelve years there have been no violations of this arrangement nor has loss of classified equipment or information ever been alleged or documented.

Compliance with and adherence to the arrangement, and other U.S. regulations, is monitored by U.S. Liaison Office personnel assigned to Kuwait. Periodic evaluations and inspections are also undertaken by the Defense Investigative Service's Office of Industrial Security, International. Unauthorized diversion of missiles would encounter the same technical problems in use as stated earlier--without an aircraft designed for delivery of the missile, it is useless.

The Administration shares Congressional sensitivity to the issue of unbridled arms proliferation, especially in volatile regions. We are actively engaged in multilateral efforts to limit and control the spread of high technology--such as IRBMs. However, U.S. restrictions on arms sales are stricter than those of other arms sellers, thus allowing us to address the legitimate defense needs of vulnerable friends while simultaneously preventing unwarranted arms sales.

The proposed sale of forty F-15 aircraft, we believe, stands on its own merits. It addresses legitimate defense needs of a valued and longstanding friend. It addresses U.S. national security and political interests in a vital part of the world. Understandably, Congress has expressed concerns and raised questions regarding the sale. We welcome the dialogue and believe, based on the assurances we have received from the Government of Kuwait, our ability to monitor these assurances, and the above noted practical realities, that we have responded fully to them. I would hope that the Congress will join with the Administration in support of this important and worthy sale.

Sincerely yours,

George P. Shultz

George P. Shultz

*

TRANSMITTED FROM

08.04.88 06 L. SMITH

STATEMENT OF REP. LARRY SMITH (D-FL)

KUWAIT ARMS SALE COMPROMISE

AUGUST 3, 1988

6/10

118 - P'
89 - 67

I AM VERY PLEASED TO ANNOUNCE THAT CONGRESS AND THE ADMINISTRATION HAVE REACHED AN AGREEMENT ON THE SALE OF F-18 AND ASSORTED SOPHISTICATED MISSILES TO THE EMIRATE OF KUWAIT. AT THIS TIME, I WOULD LIKE TO COMMEND AND THANK MY COLLEAGUES IN THE HOUSE AND SENATE WHO JOINED ME ON THE RESOLUTION OF DISAPPROVAL OPPOSING THIS SALE AND THE ADMINISTRATION OFFICIALS WHO WORKED COOPERATIVELY WITH US TO STRIKE THIS COMPROMISE.

ON JULY 7, THE ADMINISTRATION GAVE FORMAL NOTIFICATION TO CONGRESS OF ITS INTENTION TO SELL \$1.9 BILLION WORTH OF F-18'S AND MAVERICK, SIDEWINDER, SPARROW, AND HARPOON MISSILES TO KUWAIT. FIVE DAYS LATER, 114 MEMBERS OF THE HOUSE INTRODUCED LEGISLATION TO BLOCK THE ADMINISTRATION'S PROPOSAL. BY FILING THIS RESOLUTION OF DISAPPROVAL, THE ADMINISTRATION WAS COMPELLED TO ADDRESS THE PROBLEMS CONGRESS HAS WITH THIS SALE.

AS HAS BEEN THE CASE WITH PREVIOUS ARMS SALES IN THIS ADMINISTRATION, THE ORIGINAL PROPOSAL FOR THE KUWAITI SALE WAS LARGELY INCONSISTENT WITH OUR FOREIGN POLICY OBJECTIVES IN THE MIDDLE EAST. HOWEVER, AS A RESULT OF CONGRESS' ROLE IN THE PROCESS, THIS ARMS PACKAGE HAS BEEN SIGNIFICANTLY ALTERED TO BETTER ADDRESS THE THREAT TO KUWAIT AS ALLEGED AND PERCEIVED.

*

TRANSMITTED FROM

08.04.88 07159 P.07 -L.SMITH-DC

7/10

118-P1
89-67

BOTH THE ADMINISTRATION AND CONGRESS AGREE THAT KUWAIT'S LEGITIMATE DEFENSIVE NEEDS REQUIRE THAT ITS AGING FLEET OF AMERICAN-BUILT A-4'S BE REPLACED. THE NEED TO MODERNIZE KUWAIT'S AIRFORCE, HOWEVER, MUST BE BALANCED BY OUR INTEREST IN REDUCING THE ALARMING ESCALATION OF THE MIDDLE EAST ARMS RACE. TO SATISFY THESE TWO COMPETING INTERESTS, WE DEMANDED THAT THE DELIVERY OF NEW F-18'S BE DIRECTLY LINKED TO THE RETIREMENT OF THE A-4'S.

AT THIS TIME, I WOULD LIKE TO INFORM YOU OF THE MOST SIGNIFICANT MODIFICATIONS CONTAINED IN THE NEW AGREEMENT.

FIRST, THE TIME-TABLE FOR THE DELIVERY OF THE F-18'S HAS BEEN PROTRACTED. ACCORDING TO THE NEW PLAN, THE TIMEFRAME FOR THE DELIVERY OF THE F-18'S WILL BE EXTENDED THROUGH 1994. IT WAS THE ADMINISTRATION'S ORIGINAL INTENTION TO TRANSFER ALL 40 AIRCRAFT BY 1993. HOWEVER, ACCORDING TO THE COMPROMISE, THE U.S. GOVERNMENT WILL BEGIN SENDING THE F-18'S TO KUWAIT IN JANUARY, 1992. BY JUNE, 1993, THE KUWAITIS ARE SCHEDULED TO RECEIVE 8 JET-TRAINERS AND 28 SERVICE AIRCRAFT FOR A TOTAL OF 36 AIRCRAFT. THE AGREEMENT ALSO PROVIDES FOR KUWAIT TO RECEIVE 4 MORE F-18'S IN 1994 FOR PURPOSES OF ATTRITION.

SECOND, KUWAIT WILL BE REQUIRED TO RETURN ONE A-4 AIRCRAFT FOR EVERY F-18 IT RECEIVES. THIS PROVISION OF THE AGREEMENT ENSURES THAT THE SIZE OF KUWAIT'S AIRFORCE, WHICH IS STOCKED BY AMERICAN AIRCRAFT, WILL NOT EXCEED ITS CURRENT LEVEL.

*

'TRANSMITTED FROM

08.04.88 07:59 P.08 *L.SMITH DC

8/10

118 -P'

89-67

THIRD, KUWAIT WILL BE ALLOWED TO PURCHASE MAVERICK G ANTI-SHIP MISSILES, THE MAVERICK D'S HAVING BEEN DELETED. THE THREAT TO KUWAIT FROM IRAN IS CURRENTLY A SEA-BASED MISSILE THREAT FOR WHICH THE MAVERICK G IS CONFIGURED.

FOURTH, WE SUCCEEDED IN STRETCHING OUT THE DELIVERY OF THE MAVERICK MISSILES. THE AGREEMENT CALLS FOR FOUR MAVERICKS TO BE SUPPLIED WITH EACH F-18 UNTIL THE SUMMER OF 1993, WHEN THE U.S. GOVERNMENT WILL MAKE A "BALLOON" TRANSFER OF APPROXIMATELY 200 MISSILES.

SECRETARY OF STATE SHULTZ HAS SIGNED A LETTER OF ASSURANCE WHICH OUTLINES NUMEROUS GUARANTEES ON THE USE OF THE WEAPONS KUWAIT IS TO RECEIVE. THE LETTER OF ASSURANCE PROHIBITS KUWAIT FROM PROCURING THE EQUIPMENT NECESSARY TO GIVE THE F-18'S THE ABILITY TO REFUEL INFLIGHT AND FORBIDS KUWAIT FROM TRANSFERING ANY OF THESE DEFENSE ARTICLES TO THIRD COUNTRIES.

BY EXTENDING THE TIMEFRAME OF DELIVERY OF THE F-18'S, CHANGING THE MIX AND TYPE OF MISSILES, SECURING WRITTEN ASSURANCES ON THE ISSUES OF DEPLOYMENT, BASING, AND MID-AIR REFUELING, WE HAVE ALTERED THIS PACKAGE SO THAT IT NOW SATISFIES THE LEGITIMATE DEFENSE NEEDS OF THE KUWAITIS AND REDUCES ITS POTENTIAL AS AN OFFENSIVE THREAT TO THE REGION OR TO ISRAEL.

*

ANOTHER IMPORTANT DEVELOPMENT THAT TOOK PLACE AS A RESULT OF THIS SALE IS THE ALMOST UNPRECEDENTED MANNER IN WHICH CONGRESS WAS CONSULTED BY THE ADMINISTRATION. DUE TO THE PROMINENT ROLE OF CONGRESS IN THE NEGOTIATING PROCESS, OUR LONG TERM FOREIGN POLICY OBJECTIVES BECAME THE PARAMOUNT CONSIDERATION OF THIS SALE INSTEAD OF SIMPLE MONETARY GAIN. HOPEFULLY, THIS ADMINISTRATION WILL CONTINUE THIS TREND OF CONSULTATION IN ORDER TO ENSURE THAT U.S. ARMS SALE POLICY IS ALIGNED WITH AND COMPLEMENTS OUR LONG-TERM POLICY OBJECTIVES.

9/10 P1
89-67

I REMAIN GRAVELY CONCERNED ABOUT THE DANGEROUS ARMS RACE UNDERWAY IN THE MIDDLE EAST AND THE COUNTER-PRODUCTIVE ROLE PLAYED BY WESTERN NATIONS. QUALITATIVE AND QUANTITATIVE WEAPONS PROLIFERATION IN THE MIDDLE EAST IS NOW THE MOST DIRE THREAT TO REGIONAL STABILITY. BEFORE SENDING MORE ARMS INTO THE MIDDLE EAST, THE UNITED STATES MUST CONSIDER HOW THE ACCUMULATION OF HIGHLY SOPHISTICATED WEAPONS IN THE REGION WILL SERVE OUR LONG-TERM NATIONAL INTERESTS. FINALLY, WE MUST ALSO MAKE PERFECTLY CLEAR TO OUR WESTERN ALLIES THAT THE INTERESTS OF THE ALLIANCE ARE DAMAGED WHEN EXCESSIVE WEAPONRY FLOWS UNCHECKED INTO THIS EXPLOSIVE REGION. THE UNITED STATES AND OUR ALLIES MUST LEARN TO FOREGO SIMPLE MONTARY GAIN FOR LARGER POLICY CONSIDERATIONS.

*

NEWS FROM:

Congressman Larry Smith

Representing the 16th District of Florida
Portions of Broward and Dade Counties

FOR IMMEDIATE RELEASE
August 3, 1988

Contact: Karen Donovan
(202) 225-7931

SMITH ANNOUNCES KUWAITI ARMS SALE MODIFICATIONS

(Washington) Congressman Larry Smith (D-FL) announced today that Congress and the administration have reached an agreement on the sale of F-18 aircraft and assorted missiles to the Emirate of Kuwait.

The White House formally notified Congress of its intention to sell the \$1.9 billion arms package to Kuwait on July 7. Five days later, Congressman Smith filed, with 113 other bi-partisan members as co-sponsors, legislation to block the package as proposed.

Smith's resolution of disapproval prompted the administration to enter intensive negotiations with Congress over the sale. The resulting agreement excludes the sale of the highly destructive Maverick-D anti-tank missile, changes the mix and type of missiles, extends the delivery time frame of F-18's and Mavericks, and secures written assurances on issues of deployment, basing, mid-air refueling and the number of American-manufactured aircraft in the Kuwaiti airforce.

"This arms package has been significantly altered to better address the threat to Kuwait as alleged and perceived, while reducing the threat to regional stability and to Israel," Smith said.

Congressman Smith also stressed the need for this administration to change the focus of current arms sale agreements. He is disturbed that current arms sale policy focuses on the ability of a country to afford our sophisticated weaponry rather than on its legitimate defense needs.

According to Smith, "Congress must insist, as it did with this sale, that our long-term policy goals be given paramount consideration rather than selling weapons for strictly monetary gain."

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחיפות: מ י ד י
כתוב: 5		סוג: ס ו ד י
אל:		תאריך וזמן מעבר:
דע:		כס' פרוק: הפסד:
כאח:		ח

המסד הנוצרי הולך על מכנה משותף מי לא בא בחשבון כנשיא. בפגישה בבקפיה (3.8) בין אמין. סמיר ופקודוני הם הגיעו ככל הידוע לפראח, אם כי אין לו אישור לכך, הסכמם על 4 מועמדים אפשריים, שני חברי פרלמנט עי'נאם עוואד ופייר חילו וכן מישל אדה וחנאל יונס. בקרב חברי הפרלמנט הולכת ומתגבשת הדעה שהנשיא הבא צריך להיות מקרב חברי הבית, פראח מטעים שפייר חילו מקובל, במידה זו או אחרת, על הנוצרים, עקבי בדעותיו, אינו מהווה איום לאחרים וגם אינו מזוהה כחלוי בסורים. מנגד עוואד אינו מקובל על פרנג'יה שכן גם הוא מזגדטה ועשוי להוות סיכון פוליטי לפרנג'יה. נמנה על מחנה השיהאביסטים. צ'רלס חילו ובולוס נעמאן מתאמצים להפגיש ביחד את אמין, סמיר ופרנג'יה. הדבר מקובל על השלושה אך הכח"ל מתנים הסכמתם שהמפגש לא יהיה קשור לבחירות, אלא יעמוד בפני עצמו. הסורים ופרנג'יה המחפשים להפריד בין הכח"ל ואמין באו עם הצעה להפגיש את האחרון עם פרנג'יה טרם המפגש המשולש הנ"ל. הסורים מנסים עוד טרם הצגת מועמדם לנתק את החוליה המקשרת בין הנוצרים ולהרבות חילוקי הדעות ביניהם ע"י שיסוי האחד בשני. אמין ממשיך בתרגיליו המוכרים. מעמיד פנים כוכון לשה"פ עם כולם, לרבות מישל עון כשהמטרה היא להבטיח לו את מנהיגות העדה אחרי פרישתו מהנשיאות.

5. ג'נבלאט יצא בגלוי נגד מועמדותו של עון בטענה שיש להקים ממשל אזרחי. השיעים דוחפים לבחירות אך מפולגים כיצד להגיע לכך וסביב מי. קיימים ביניהם 4 קב' עקריות, קב' כאחל אלאסעד, שמס א-דין, ברי ופדאללה. ברי התנגד בתחילה להן טרם הסכמה על פיוס לאומי. אח"כ בעקבות החלטותיו תבע הסכמה בו זמנית. עתה הוא כבר מוכן להקדים הבחירות לפני צעדים נוספים. פראח רואה בחסן חסייני, יו"ר הפרלמנט שחקן מרכזי כמייצג הליגליות. הוא חולק על ברי באשר למספר הצירים ע"פ יגזר הרוב. ברי תובע שהנשיא יבחר ע"פ קוורום מלא של 99 צירים. חסייני טוען שלברי בתור שר המשפטים אסור להביע דעה, אלא בחזקת אדם פרטי.

תפוצה:

דף: <u>3</u> פתוק: <u>5</u>	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דחיות: מ י ד י
		סוג: ס ו ד י
אל:		תאריך וזמן חצור:
דע:		כס' פבוק: הפסד:
פאת:		139

6. פראח מדגיש שהדעה בקרב הקבוצה היוצאת לביירות והתואמת את עמדת הכח"ל היא שמוטב למנוע את הבחירות עתה, בחנאי שיובטח שהנוצרים לא יזוהו כאלה שחיבלו בהן. איך וכיצד על כך יזונו בביירות. מצב של אין בחירות עשוי ליצור סיטואציה חדשה שתשמש בסיס בעתיד לדו-שיח לבנוני "כנה" במקום שכעת מסתובבים סחור-סחור. נשיא בחסות סוריה רק יבטיח שהנוצרים ימשיכו להקיד דם. הוא ימנע לגיטימציה מהכח"ל, ואמין בוודאי יקפוץ על עגלה זו. ההנהגה המסורתית שבלאו-הכי סמיר אינו מקובל עליה חשבור על כוחה והכח"ל הם אלה שיצטרכו לפרוע את החשבון. האלטרנטיבה היא הקמת ממשלה זמנית בראשות רה"מ נוצרי שימונה ע"י הנשיא. יהיה זה אמנם גוף רופט אך בדיעבד הוא יעביר חלק מהלגיטימיות שלו גם לכח"ל כלשאר המליציות. אין זה אסון אם המהלך יביא להקמת ממשלה נוספת במערב ביירות, מעין מצב השורר בקפריסין. יתכן שמצב כזה הוא שידחוף לפיוס לאומי על בסיס שיהיה מקובל על הכל, כולל הכח"ל. סמיר בדעה שיש להעדיף מצב שיביא לגיטימציה לכח"ל מאשר המצב הנוכחי בו כולם מנסים לפגוע בכוחות. בשני המצבים של נשיא או *CARE TAKER* הנוצרים ישלמו, השאלה מתי פחות. אין לו ספק שממשלה כזו תעמיד אתגר בפני הסורים אך גם הם לא יטכיו לכל נשיא שיחזיר את המצב ששורר בעת כהונת טרקט. הם אמנם גם עשויים להניע כוחות לעבר הנוצרים אך יע לו ספקות שכן אין לכך *PRETEXT* במצב של ממשלה זמנית קונסטיטוציונית. מאידך על הנוצרים להמנע מהפניית אצבע שהם טירפדו הבחירות. השאלה כיצד עושים זאת. פראח מודה שבבחירה בין קיום בחירות סביב נשיא "סורי" לבין הוקעת הנוצרים בסיטואציה כנ"ל, הכח"ל יעדיפו בחירות כהכרח מגונה.

7. לנוצרים יש בעיה נוספת הקשורה באמין. הוא יפעל נגד כל נשיא שיראה בעיניו כמסוכן, ולמעשה כל נשיא יהיה כזה, ואף יפנה את זעמו נגד סמיר והכח"ל. מאידך הוא לא יראה עצמו מאויים במצב של ממשלה זמנית. לשאלתי מה הנוצרים השיגו

תפוצה:

דמיפות: מ י י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 4
סוג: ס ו ד י		כתוב: 5
תאריך וזמן העבר:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
139		פאת:

במצב הנוכחי של "העדר נשיא", הודה שלא הרבה אך האשמה לא בכח"ל אלא באמין עצמו. ממסלה זמנית "תורדים" את אמין בו רואים סכנה פנימית לשלום העדה. בשני המצבים אמין יהיה בבחינת סיכון. כל רה"מ מימלא יחמנה על-ידו ולכן יהיה כפוף לו. במצב של נשיא חדש הוא, בכל מקרה, יראה עצמו מאויים, או ככזה שחייב להיות ראש הנוצרים ע"מ לאזן את הנשיא, בראש ובראשונה ע"ח הכח"ל. עפ"י הסנצורים של פראח צריך ליצור מצב של "טיפול בהלם" ע"מ לפרוץ זרכים חדשות לנוצרים שיצטלבו בנקודה של מתן לגיטימציה לכח"ל. הסונים, אבל גם הדרוזים, פוסלים אפשרות של מחסלה זמנית. השגריר בו-חביב נועד פעמיים תוך החודש האחרון עם אישים סוניים בפאריס ובהם חאלד ע'ירה, איש עסקים אמריקאי, מחמד ג'מל בנקאי ובנואף אטלאם. הסונים קבלו ברכתו של בנדר לכך. לשתי הקבוצות הנ"ל אין מה להרווח מנשיא חדש. ג'נבלאט משולל כל נציגות בפרלמנט שכן נציגיו שם נפטרו בינתיים ואחרים לא מוננו.

8. הנוצרים יכולים למנוע הבחירות בשני אופנים: (א) מניעת קוורום בפרלמנט. (ב) יצירת קואליציה באשר לחוקיות מטפרי הצירים ע"פ יקבע מודד הרוב. יש 4 סוגים של קוורומים: (1) על בסיס רוב מוחלט של 66 נציגים מתוך 99 אורגינלים. (2) רוב יחסי מ-99 שהם 50 צירים. (3) קביעת רוב על בסיס 76 החיים (להוציא את אמין כנשיא). (4) מהמטפר האחרון ניתן ליצור רוב של שני שלישים שהם 51 צירים או רוב רגיל של 39 (מחצית מ-76 + 1).

9. אם הסורים ילכו על רוב שיתבסס על 66, לנוצרים יהיה קל יותר לטרפד זאת ע"י חסימת זרכם של 10 צירים, שמימלא רובם אינו מתגורר בלבנון. מטובן יותר יהיה מצב של 39 קולות נדרשים, או אז יתברר שרוב של 20 צירים יקבע מי יהיה הנשיא הבא של לבנון. מעמד מביש לכל הדעות. מאידך, הנוצרים יוכלו להעמיד ברוב כזה גם מועמד משלהם.

תפוצה:

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 5
סוג: סודי		כתוב: 5
תאריך וזמן מעבר:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
138		כאח:

במצב ביניים של 50 או 51 צירים הם יצטרכו למנוע הופעה 26-27 צירים מאלה החיים באזור הנוצרים. התסריטים הנ"ל מוכרים גם לצד השני ולכן סרם החליטו כנראה על איזה בסיס מספרי ייחשבו את הרוב הדרוש. הנוצרים כמובן מעדיפים רוב עפ"י 66 אלא שספק אם האחרים יקבלו זאת. הדעת נוחנת שהבטיס המוסכם יהיה כנראה על 50-51 צירים.

אלי אבידן

א.א.

תפוצה:

דתיקות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 1
סוג: סודי		כתוב: 3
תאריך: נוכח חצות: 1630 4 באוגוסט 1988		אל: מצפ"א
כס' פבוק: הפסד:		דע:
142	טובה הרצל וושינגטון	כאח:

פגישות השגריר - סנטוריס 1.8

1. השגריר נפגש אתמול ביוזמתו עם ארבעה סנטוריס: גרהם, ליטל, גילן, מליהן, כולם דמוקרטים מאלאבי. מכתב השלושים, מעבר לנסיון להבין את צעדי מוסקבה, בלטה שאלת מכירת נשק למדינות ערב: השלושה הראשונים העלו הנושא ביוזמתם והביעו תהיות לגבי התכונה בהתנגדות המתמדת, והאחרון העלה מיוזמתו את המשמעות של יציאתה מחתירות בופיות אטלנטה, ארוע צפוי ולא אחרון.

2. בוב גרהם פרשמן מפלורידה, השתתפו סמואל שורסטין (מנהל משרדו) ואלפרד קאמינג (עוזרו לענייני חוץ), לבקשת המארח נפתחה השיחה בסקירה השגריר את הארועים שהביאו להסכמת אירן להפא"ש, וההשלכות הצפויות עבורנו מאופי המלחמה (השימוש בטילים ובנשק כימי, מטרת אזרחיות) וסיומה (היכולת העירקית, הצורך שלה בסיקור, יחסיה הרעועים עם סוריה). מכאן עברה השיחה לתפקיד "ממלאה באזור ואיתותיה הזהירים לנו למדינתקבאזור, קשרים קהילין, כאשר עדיין ממשיכה בציוד עירק וסוריה.

גרהם עבר לנושא מכירת הנשק וציטט מפי בכיר המעוט בוב דול שאולי יש צורך בהערכה מחדש של המדיניות האמריקנית. השגריר השיב שאנחנו מודעים שהאזור בו אנו נמצאים נתון במרוץ חימוש חדש ובו טילי קרקע-קרקע הם הש"א, ישראל השכיחה לשמור על שמים קיימ והערבים חשים שביכולת הטילים לסגור הפער. במקביל, אנחנו מכירים "מארה"ב אינטרסים אחרים בחלק עולם זה ומקוים שבשיקולציה היא לזקחת בחשדן צרכי ישראל ובעיותיה. אין פרוש הדבר שישראל תתבונן בחוסר מעש על התגברות מרוץ החמוש, גם כאשר ארה"ב שותפה לו. אדרבא - היינו רוצים ש"מלא תפקיד פעיל בצמצום מרוץ החמוש, והמזכיר כבר דיבר ברוח זו עם סין. גרהם סיים את הפגישה באמרו שהנושא כולו מאד מעניין אותו ואת עמיתיו.

..72

1	1	2	1	3	2	תפוצה: 36
1	1	1	1	1	1	
1	1	1	1	1	1	

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 2
סוג:		כתוב: 3
תאריך וזמן מעבר:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאח:
142		

3. בפגישה עם פט ליחי (יו"ר ועדת החקלאות) חבר בוועדות המטבח לסיוע חוץ ולפנסגון
בוועדת ההקצבות, השתתף גם עוזרו אריק גיוסוס, לשעבר איש מחמ"ד. הסנטור ביקש
לשמוע על מהלכי החלץ, מהם הופתע. השגריר העריך שהצעד אינו *irreversible*, שהמלך
מודע שישראל לא תתיר לאש"ף לזחולט ושתתכן פניית הנושאים אליו שיחזור בו,
ובינתיים תתכן חגירת האלימות. בטורח הקרוב הצעד יקשה על הפלסטינאים ולא
יקדם את תהליך השלום כפי שרואים אותו בווינגטון וירושלים. הוא יודע
שלפני ינואר לא תהיה תזוזה ובהקשר זה *he's making a point*. מוקדם בשל
זה להגריך כיצד ישפיע על הבחירות בארץ.

ביקש להעלות שאלת הנשק: היתה הרגשה שההתנגדות מצד קבוצות הפועלות בשטח ישראל
פעלה כבומרנג (*backfired*). השגריר השיב בבטיחה עם ברהם, ליהי נאלץ לעזור
אך ביקש שהשגריר ימשיך הנושא עם עוזרו, שבו לו אמוץ מלא. הרטמן אמר שבתקשורת
סבורים שהעסקה הכוזביתית מקובלת על ישראל. השגריר הגיב שלא היינו מעורבים
גמ"מ לגבי העסקה, כשהב"ט ביקר בארה"ב רמז לגבי עמדתנו העקרונית: דעבר
(כעונ הטנקים הירדנים מ-65') דאינו כיצד נשק מצא דרכו נגד ישראל. יש סולס ולא
כל עסקה מסוכנת במידה שורה אך משם ועד דלת פתוחה למרוץ הימוש - הדרך ארוכה.
הרטמן אמר שהסנטור לא יתמוך בדבר הפוגע בכטחון ישראל, אך מבין שיש מציאות
ויתכן שיש דברים שיעזרו לאינטרסים של ארה"ב (וגם של ישראל) ואזור, קשה לדעת
כיצד לנהוג בדיוק והפתרון הוא שת"פ.

במהלך השיחה הזמין השגריר את ליהי לבקר בארץ, בין היתר לראות פיתוחים
חקלאיים, והודה לו על סיוע בהקצבה לקמ"ח.

4. ג'ון גלן מאוהיו חבר בוועדה לשרותים מזוינים. פט באקהייט השתתפה בשיחה אחרי
אזכור ידידים משותפים הביע גלן צער על צעדי המלך, בו ראה מסתח לפתרון. לגלן
לא ברור מה כוונתו, משנה המוצע *le hash* ביוון - *shameless* אף.

תפוצה:

דף: 3	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחיות:
כתוב: 3		סוג:
אל:		תאריך וזמן מעור:
דע:		פס' פרוק: הפסד:
כאח:		142

גלן העלה ביוזמתו שאלת מכירות נשק: במשך שנים הזהיר שאס ארה"ב תאפשר לנשק לבוא ממדינות אחרות, תפסק השפעתה. כעת השפעת איפא"ק צמצמה את העסקות עד למינימום, והוא תורה האם לא נמצא עצמנו בבעיה הרבה יותר קשה, בהעדר פיקוח על טכנולוגיה. השגריר השע שאינו רוצה להמעיט ברגישות האמריקנית אך היה רוצה לקנות שבכל מקרה ארה"ב היתה מסרבת לספק לסעודיה טילים מהסוג שהיא רוכשת מסין. אירוני שבעוד ברה"מ וארה"ב מצמצמות מאגריות, סין מרחיבה. זאת ועוד, יש לנו עמדה עקרונית. לכך השיב גלן שעקרון לחוד ומציאות לחוד, ולדברי השגריר שיש חשש משוק נשק פרוץ השיב גלן שארה"ב בעצם הוציאה עצמה מן האזור, אין כוונתו בהכרח לטילים אלא לנשק מסוג אחר. מעבר לדמוקרטיה ולערכים המשותפים, העניין האסטרטגי של ארה"ב באזור מרוכז גם במפרץ: 60-70 אחוז מהנפט המוכר לעולם החופשי בארה"ב אינה יכולה להרשות לעצמה להפקירו בידי האיטולה או קומיסר. השאלה כיצד מוצאים האיזון בין ישראל והמפרץ.

במובדק, ביקש גלן תשובה לשאלות על אופן מות האזרח מאהיר. אנא.

5. בשיחה צ-9 (טל פטיק מ'אן מ'אן). היתה השאלה "מה חוסיין רוצה" מרכזית למדי, ובתגובה לאפשרות שאש"פ המתוסכל יתסיס לאסלאם אמר שלא יותר מ-500 איש אחראים לכל הפעילות בצפון אירלנד, לכן הוא ממליץ לנו *not to overreact*.

אשר לדיון על התיקון הפלשתינאי בוועידת הדמוקרטים, הוא ממליץ לנו לקחת התופעה ברצינות. הוצג בפני המפלגה צורך באיזון בין עמדה פרו-ישראלית ועמדה פרו-פלשתינאית יש בארה"ב הרבה ערבים, הם מתארגנים ולא דחוק היום ובו יהיה בניו יורק גם מצעד ערבי. האדוע באטלנטה היה קציני, ראשון ולא אחרון. השגריר השיב שלדידנו זה אור אדום מהבהב - הסכנה אינה מיידית. הקהילה היהודית מאורגנת ויש לה גישה למוקדי כוח אך יהיה צורך לשקול טוב כיצד מטפלים ב *grassroots*. הוא אינו מזלזל בהשלכות אך לא רוצה להגזים, (ומסר קול). טאה היצ

תפוצה:

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 4 דפים
סוג במוחני: שמור
דחיפות: מידי
תאריך/ז"ח: 04/8/88
מס' מברק

אל: המעמד

133 1/4

אל: השר, בליזובסקי, ליבנת, שאטון / תמ"ס
מנכ"ל אוצר, א. דוברת / אוצר, ע. רובין / משרד רוה"מ
כלכלית, מצפ"א / משרד החוץ, מנכ"ל משרד הבטחון, נווה / ג'נבה
(127)

מאת: פנתס דרוך / נושינגטון

הנדון : חוק הסחר

לאחר טיפול מתמשך של כארבע שנים עבר אתמול החוק בסנט ברוב מוחץ של 86:11 וזאת לאחר שחוק זהה קבל לפני כחודש את אישור בית הנבחרים ברוב של 376:45. הנשיא הודיע הבוקר שאכן בכוונתו להטיל וטו על החוק במתכונתו הנוכחית, שאיננה כוללת שני סעיפים בעיתיים (תחיקה המתיחסת לצורך בהודעה מוקדמת בת שישים יום לעובדים לפני סגירת מפעל או פיטורים המוניים, ותחיקה נוספת המתיחסת להגבלות על מכירת דלק גולמי אלסקי) שגרמו להטלת וטו בפעם הקודמת כשהחוק הוגש לחתימת הנשיא לאחר שעבר בקונגרס ברוב גדול.

על מנת להגיע לסיום זה נקט הקונגרס (בהנהגת המורשה רוסטנקובסקי וסנטור
בנטסן המועמד הדמוקרטי לכהונת סגן הנשיא) בטקטיקה נבונה של הוצאת שני
הסעיפים הנ"ל מהגרסא החדשה שאושרו להגשת הסעיף הפופולרי המתיחס להודעה
מוקדמת על פיטורי עובדים כחוק נפרד. התוצאה הסופית היא שתחיקה נפרדת זו
עברה ברוב גדול והנשיא נמנע, באווירת הבחירות הנוכחית, מהטלת וטו למרות
התנגדותו התקיפה לתחיקה זו. בסכומו של דבר עבר גם חוק הסחר וכאמור,
הנשיא הודיע שלא ישיל וטו על חוק זה. הרוב הדמוקרטי בקונגרס השיג את כל
מטרותיו, תוך מבוכה לא קטנה לנשיא.

ההיבט הישראלי בחוק חיובי ביותר הואיל ונכללים בו הסעיפים היחודיים כדלקמן:

1. פטור לישראל מהוראות חוק הסחר העומדות בסתירה להוראות הסכם הסחר החופשי (נספח א').

2. פטור לישראל מחובת צבירה מנדטורית (נספח ב').

3. פטור מהטלת מכסים משוויים על יצוא בטחון. (נספח ג') לארצות חתומות
M.O.U.

51/2

[illegible]

Statutory Language:

In any case in which there is an inconsistency between any provision of this Act and any bilateral free trade area agreement that entered into force and effect with respect to the United States before January 1, 1987, the provision shall not apply with respect to the foreign country that is party to that agreement.

2/4

133

Report Language:

No provision of this Act shall apply to the foreign party to a bilateral free trade area agreement with the United States that entered into force before January 1, 1987, in any case in which there is an inconsistency between such provision and the agreement.

The United States is currently a party to one bilateral free trade area agreement, the Agreement on the Establishment of a Free Trade Area between the United States and Israel approved and implemented on June 11, 1985. The Agreement is a binding international obligation and provides reciprocal benefits to the two parties primarily through the mutual elimination of all tariff barriers to bilateral trade. The provision in section 113(b) will assure Israel that the principle of bilateral reciprocity and mutual advantage under the Agreement is maintained, by not applying any provision of this Act to Israel if there is an inconsistency between the particular provision and the Agreement.

TRANSMITTED FROM

November 17, 1987

Suggested Compromise Language

3/4

133

CLARIFYING TECHNICAL AMENDMENT TO SECTION 332 OF S. 1420
(APPLICATION OF COUNTERVAILING AND ANTIDUMPING
DUTIES TO GOVERNMENTAL IMPORTATIONS)

Viz: On page 224, beginning with line 17, strike out through line 3 on page 225 and insert in lieu thereof the following:

"(B) EXCEPTIONS--Merchandise imported by, or for the use of, the Department of Defense shall not be subject to the imposition of countervailing or antidumping duties under this title if--

"(i) the merchandise is acquired by, or for use of, the Department (a) from a country with which the Department had a Memorandum of Understanding or Memorandum of Agreement which was in effect on July 27, 1987, and has continued to have a comparable agreement (including renewals) or superseding agreement, and (b) in accordance with terms of the Memorandum of Agreement or Memorandum of Understanding in effect at the time of importation, or

"(ii) the merchandise has no substantial non-military use."

c. Treatment of negligible imports

Present law

No provision.

House bill

The House bill provides a limited exception to mandatory cumulation with respect to negligible imports. It authorizes the ITC to exclude imports from a particular country from its cumulative injury assessment if such imports are negligible and have no discernible adverse impact on the domestic industry. In determining whether imports from a particular country are negligible, ITC shall examine all relevant economic factors, including the following:

- (1) whether the volume and market share of such imports are negligible;
- (2) whether sales transactions involving such imports are isolated and sporadic; and
- (3) whether the U.S. market for the like product is price sensitive by reason of the nature of the product, so that a small quantity of imports can result in price suppression or depression.

Senate amendment

No provision.

Conference agreement

The Senate recedes with an amendment. The conferees intend that the ITC apply the exception narrowly and that it not be used to subvert the purpose and general application of the requirement.

The conferees agreed to an amendment that provides a special rule for investigations involving imports from Israel. The amendment authorizes the ITC to treat as negligible and having no discernible adverse impact on the domestic industry imports from a country with which the United States had entered into a free trade area agreement prior to January 1, 1987, i.e., Israel, if the ITC finds that a domestic industry is not materially injured by reason of such imports.

Before applying this provision, in any investigation involving imports from Israel, the ITC would first determine whether a domestic industry is materially injured by reason of the imports from Israel. If the ITC made an affirmative determination, this provision would not apply. If the ITC made a negative determination, it would be authorized to consider such imports as negligible and having no discernible impact on the domestic industry.

In deciding whether such imports are negligible and having no discernible impact on the domestic industry, the ITC should consider all relevant economic factors regarding the imports, including the level of the imports from Israel, relative to both domestic production and other imports under investigation, their effect on U.S. prices for the like product, and their impact on domestic producers.

שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: _____
טופס פבוק	כתוב: _____
לתיפוח: בהול-לבקר	אל: סמב"ל צפ"א
סוג: סודי	דע: המנכ"ל המנכ"ל משרד ראש-הממשלה (מ-26/7-526) מנהל מצפ"א (אישי) (136 א-4/8)
תאריך ניסן תשנ"ד: 1800 4 באוגוסט 88	כא: השגריר
כס' פבוק: הפסרד: 137	

ישיה עם ג'יסי ג'קסון

ברט לאנס טילפן אמש וציין כי ג'יסי ג'קסון מבקש להפגש עמי בהמשך לשיחתנו (ראה שלי 526 מ-26/7).

ג'קסון טילפן במחצית השעה לאחר מכן והביע רצונו להפגש והערכתו על כוונותי לפגשו.

היום טילפן ג'קסון שנית וקבענו להפגש ביום א' ה-7 דנא בשעה 1400.

ציין כי ברצונו להביא עמו לפגישה את קונגרסמן דיאמלי, יו"ר הקוקוס השחור בביה-הנבחרים: פרסי Sutton, נשיאו לשעבר של רובע מנהאטן, ניו-יורק; סגל קלצביץ' משיקאגו ופיטר שטראוס מניו-יורק.

לאור הערותיו על העניין הרב שיש לו במגישה ציבורית שאלנלי רוצה לשמרה בסוד אך אינני רוצה להפוך אותה ל- DISAST, ג'קסון השיב כי הוא מבין בהחלט כוונתי אך מאחר וכל תכונותיו ידועות לעתונות הוא מניח כי יהיה עניין רב בפגישתנו.

יד עתה לא מסרנו דבר אך יש להניח כי דבר קיום הפגישה ידלוף לעתונות מטעמו.

בכוונתי להתייחס לנושאים בהתאם לקווים שהעליתי בשיחתנו עם ברט לאנס.

אנא תגובתכם.

א"ר
ג'ר

סה"כ 2
הול 3
אנל 2
אנל 1
ג'ין 1
ג'לפא 2

תפוצה: שגריר, ציר.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 05.02.88

דף 1 מתוך 2

עותק 3 מתוך 30

3686

נכנס

סודי ביותר

* חוזם: 8,3686 *

* אל: המשרד *

* מ-: ווש, נר: 132, תא: 040888, זח: 2000, דח: מ, סג: סב *

* תח: @ גס: ממד *

* נד: @ *

* סודי ביותר/מידי *

* אל: מנהל ממ'ד *

* מאת: הציר-וושין גטון *

* ירדן *

* להלן מפי דובר *

* א. הסברים לצעדי המלך *

* 1. סיום המלחמה יעלה את נושא המז'ת לתחילת הרשימה
* והוא ביקש לוודא שכל המעורבים מכירים בצורך להביאו
* בחשבון.

* 2. לא כסיבה ראשית, אבל כתוצאת לוואי הוא מקווה להכניס
* את הנושא במלוא חומרתו למערכת הבחירות בישראל.

* 3. בגדה המזרחית התעוררה התמרמרות על ההשקעה בצד השני
* של הירדן.

* 4. המלך נדהם בזמנו מהמשאל שלפיו 95 אחוזים מתושבי
* השטחים תומכים באש'פ. בקיצוץ המשכורות והפיטורים
* הוא מבקש לומר לגרעין התומך בו - 'עליכם לעשות יותר
* למענ'י'.

* א.ב. שמע מהמקביל הירדני שלי כאן כי מצרים תפעל לגבי
* עזה בדומה לירדן ותעביר את 'שאריות זכויותיה' לידי

• *U.*

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 * מתוך 2
* עותק 3 * מתוך 30

* אש"פ. אם הגדמ'ע תסופח על ידי ישראל מצרים תנתק יחסיה
* עם ישראל. הבין מהמקור שהדרכונים הירדנים הנוכחים
* לא יחודשו, הגשרים ישארו פתוחים אך יוערמו קשיים על
* מעבר סחורות ואנשים. באשר להעברת כספים, אש"פ יצטרך
* לבקש מחוסיין ובתמורה יצטרך לתמך בירדן בגדמ'ע. יש
* תמיכה בגדמ'ע בצעדי המלך. על המלך לחץ למנוע כניסת
* תוצרת חקלאית מהגדמ'ע כתוצאה מעודפים בגדמ'ע.

* ג. חילופים בממשלה -עדיין נמשכת ההתלבטות בין ריפאעי
* ולבדראן. ריפאעי לא אהוד בגלל הקשר הסורי ולבדראן
* -ובמיוחד קשריו עם המוחברות-יתרון במקרה של תסיסה
* בגדה המזרחית. טהאר אל מצרי 'גמור' ועדנאן אבו עודה
* מועמד לשה"ח.

* ד. הוא מציע שלא לבטל כלאחר יד אפשרות של הופעה של
* ערפאת בעצרת, שבה יודיע שלאור האחריות הנוספת שמוטלת
* על ארגונו, הוא מקבל את החלטות מועביט 242 + 338.
* ערפאת גם רוצה בהמצעות הופעה באו"ם לדרבן אנשי ג'קסון
* להמשיך לפעול בכוון HOME LAND לפלשתינאים.

* ערן.

* תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, בירן, מצפא

* 7133

7122

물품

等等

著者

8,3660:0710

מל: המשך

מ:י, 100:תא, 040888:תז, 1420:תח, מ:תט, 10:שש

תח:פ ג:ס:א 777

2:71

שם זר/מ'ד'

2 747N 7012 7N

דע סמנכל ארבל, השגריר-171011, ר' אכ'א/מטכ'ל ת'א
כ"י-111111'מ.

1878 - 1879

למברקב 30 (ח) 583

שיחה עם סר קריספין מיקל - מנהל בריטניה באו"מ.

אמר כי היו לו כמה שיחות עם ואליאטי לגבי מלחמת עיראק
איראן הן כשגריר בריטניה והן בתוקף היותם חברות מועבי"ט.
בין הנושאים העלה בשיחתו בשבוע שעבר גם נושא בני
הערובה. ככלל, אמר, מדיניותם היא שלא לנהל מו"מ
על בני ערובה, וכן לא האשימו את האיראנים באחריות
לחטיפתם. הסתמך על הצהרת האיראנים הפומבית ב-26
ביולי כי ינצלו "שירותיהם הטובים" בנסיון הומניטרי
להביא לשחרור בני הערובה.

הבריטי אמר לואליאטי כי ראה הכרזתו וכי לכן מעלה נושא כל בני הערובה, כולל שלושה הבריטים. הוסיף כי שחרורם יתרום ללא ספק לשיפור האווירה באיזור.

והליאטי הגיב כי הנושא נמצא בתודעתו כל הזמן וכי, כבעבר, יפעל- מתוך גישה הומניטרית - ככל יכולתו.

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

מעניין, אמר השגריר, כי בעוד שהם, הבריטים, לא פירסמו עובדת פנייתו, דוקא ואליאטי סיפר ל'ירויטס' על פניית הבריטי והוסיף שיפעל כמיטב יכולתו כדי להביא קשיחור כל בני הערובה.

$$= .19.1$$

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, איר2, ברנע, ארבל2, ליאור, מזתים

דמי פות: --- בהול-לבוסקד		שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פדוק	קד: ---
סווג: סודי			כתוב: ---
תאריך: זמן-העור: --- 88 2100 באוגוסט		סמנכ"ל צמ"א -	אל: ---
כס' חברה: ---		המנכ"ל מנכ"ל חשרד ראש-הממשלה חברת העיסוק	דצ: ---
הפסד: 1.40		הסגריר	כאח: ---

פגישה עם ג'סי ג'קסון

בהמשך לשלי 137 מהיום: קבלתי עתה הודעה כי פיל קלוצניק לא יצטרף לפגישה.

כ"ד
אב' 57

שהי רבג אנא אנא ביה אנא
2 3 2 1 1 2

דף: 1	שגרירות ישראל / וושינגטון	דחיות: מידי
כתוב: 1	טופס פרוק	סוג: סודי
אל: סמבטיל מזי"תים יועץ משפטי משה"ח	תאריך וזמן מעור:	10:30 - 3 אוגוסט 88
דע:	כס' פרוק:	הפסד:
כאח: ציר - עודד ערן	71	

ירמור.

בשיחה בין נוביק ומרפי, אמר האחרון כי ירצה להעלות נושא סכר המקור
בשיחותיו בארץ.

8318
ערן

1 2 3 2
1 2 3 2
1 2 3 2
1 2 3 2
1 2 3 2
1 2 3 2
1 2 3 2
1 2 3 2

תפוצה: לא ידוע, למען אהבה

דחיות/רגל	שגרירות ישראל/וויינגטון	דף: 1
סוג: שמור	טופס פרוק	מתוך: 4
תאריך וזמן חבירה: 1400 3 באוגוסט 1988		אל: אירופה 3
פס' מברק:		דע:
הפסד:		
92		כאח: אלי אבידן, וויינגטון

משיחה עם טים DEAL (רמ"ח מזא"ר/מחמ"ד)

דיל החליף את ג'ק סימור שכיהן כממ' במשך מספר חדשים מאז פרש מרטיז וניק.

פולין

1. ביקור סדובסקי. עיקר מבוקשו במהלך ביקורו כאן מתחילת יולי היה בתחום הסיוע האמריקאי ^{מחמ"ד} מה שקרוי SHADOW PROGRAM עם קרן המטבע. יחודה של תכנית כזו הוא שהיא תכנית כלכלית לכל דבר אך ברמה נמוכה מהסכס מלא עם הקרן, שכן היא אינה כוללת הענקת סיוע כספי. שהיא עיקר מבוקשה של פולין. התכנית היא מעין "קורס מכין" לחסכס מלא בתנאי שבמהלכה פולין או כל מדינה אחרת עומדות ביעדים שמעביה להם הקרן. בין השאר מדובר בצמצום האינפלציה, גידול התוצר הלאומי, FOREIGN ACCOUNTS, אשראי וכד'. עמידה בתנאים אלה יזכו את פולין בקבלת סיוע כספי מהקרן שפרטיז - גובה הסיוע ותנאיו יקבעו במנ"מ ביניהם. עיקר ההתנגדות לתמיכה אמריקאית בתכנית זו באה מצד האוצר האמריקאי, שזכנע ^{9102/8} להסיר התנגדותו. סדובסקי שפיזר הרבה מלים יפות בעת הביקור היה מאוכזב מתוצאות ביקורו כאן שכן קיווה להשיג תמיכה אמריקאית ד - STAND BY PROGRAM, אך לפחות לא יצא כליל בידים ריקות.

2. שה"ח הפולני שביקר כאן בשבוע שעבר נועד עם ברש, שולץ ודיטהד, חזר וביקש במהלך א"ע עם שולץ הסדר כנ"ל עם ה - IMF. קיבל תשובה דומה אך בשינוי קל והיא שאם תהיה התקדמות ברפורמות הכלכליות שתתקבל על דעת גורמי הקרן ארה"ב לא תתנגד ל - FULL IMF PROGRAM. השיחות עם הקרן לקביעת היעדים הכלכליים יתקיימו בחודש אוק' 88. דיל עצמו סקפטי עם הפולנים אכן זבואר לדיונים עם תכנית משמעותית (MEANINGFUL). שולץ הבהיר בפניו את עמדת ארה"ב לפי איך היא מאמינה שפולין תצליח ברפורמות הכלכליות ללא רפורמה פוליטית, דהיינו פיוס לאומי עם האופוזיציה.

..2

תפוצה: 36 - שיה גל/גל איהב ר/גל איהב

2 2 1 1 1 4

דמימות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן חבירה:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאח:
92		

זהו תנאי להצלחת כל תכנית מכאיבה זקוקה לתמיכה ציבורית, שה"ח הפולני היה ער לכך שיש ללכת לקראת (ACCOMMODATE) האופוזיציה. הסביר שהממשלה ניסתה לקיים דיאלוג עמה ושהעדדים "נעים לקראת משהו". דיל מטעים שלא בדרך באיזה נושא ועם מי בדיוק. במקביל אלהובסקי טען בזכות היחסים הטובים עם הכנטיה, לעומת אלה עם האופוזיציה מלווים קשיים. הוא השמיע מלל רב אך ללא תוכן או תכלית. מכל מקום המסר האמריקאי היה ברור וכנראה שהפעם גם נקלט שכן בעתונות הפולנית ישנם לכך הדים בנוסח שצריך לעשות משהו עם ולנסה אולי ככיוון מינוי כחבר הסיים. אלהובסקי נגע ההסכם עם מועדון פאריס וכן בנושאים ביטורליים כגון סחר, תרבות - סיכם עם וויק (USIA) על חקמת מרכז תרבותי בוורשה - שה"פ בתחום הסאיו וטרור וכיו"ב. שה"כ היה זה ביקור מועיל וצעד אחד קדימה בנורמליזציה של היחסים, אך ללא פריצת דרך. צפוי שמזכיר המסחר יסע לוורשה באוק' 88.

3. הונגריה. ביקור קרולי גרוס הוגדר ע"י דיל כמוצלח מאד מבלי שהיר ציפיות לתוצאות ספציפיות. הוא בהחלט עיון דרך ביחסים. תכנית ביקורו היתה עמוסה מאד-פגישות עם רייגן, בוש, שולץ ולאחר מכן סיור בן 7 ימים בשיקגו, סקרמנטו, סן פרנסיסקו ולוס אנג'לס. רה"מ הונגריה בא עם מסר מיוחד להסביר את טיבן של הרפורמות בחונגריה. הטעים שמנקודת מבט הונגרית חשוב במיוחד להשיג את תמיכת האינלקטואלים ולשם כך נקטו במספר צעדים. (א) התרת תנועה חפשית מחוץ להונגריה מאז ינואר 88 (ב) חקמת ועדה שתבחן ע"י העברת פליא, חוק (ספט' 88 אוק'). התרת קיומם של NON PARTY GROUPS וכן מתן רשות לקיום הפגנות בצורה "מסודרת". (ג) ררויזה של החוקה שצריכה להסתיים עד 1990 מאחר והחוקה הנוכחית היא "סטלינסטית" ע"פ הגדרת גרוס עצמו. כל זאת ע"מ לשכנע שהממשלה מעוניינת להכניס למערכת הפוליטית קבוצות חדשות, גם אם אינן מדברות בקול אחד עם המשטר. המזכיר בתשובה העלה דיכוי ההפגנה לזכרו של אימרה נאג' ב-16.6 דבר שע"פ המזכיר היה לו הד רב. גרוס הצטדק שניסו לספל בהפגנה ללא המשטרה אך המפגינים בחרו בדרך "פרובוקטיבית".

דחיות:	שגרירות ישראל/וויטינגטון	דף: 3
סוג:	טופס פרוק	כתוב: 4
תאריך וזמן חבירה:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאן:
92		

גרס הטביר להונגריה אין עדיין *RULES OF CONDUCT* שיטתיות היחסים בין ההשות והאזרח ע"מ שלכל אחד יהיה ברור מהם מגבלותיו. כאשר לזירה הבינ"ל, ציין שלהונגריה אין *SAFETY NET* כלכלית כמו למערב אירופה ולכך יש נגיעה לעמדתה בסוגיות בינ"ל. דיל מצוין שבטקירתו של גרוס *HE SINGLED OUT* בינזמתו נושא ישראל. ההחלטה לנתק יחסים עמה היתה משגה *FAILED POLICY*. במיוחד הדגיש ביקור המוצלח של ש"ח פרס ועתה הם מחכים לרח"מ שמיר. הוא תומך בהפניית גב לעבר ויישור המבט לעתיד. לא יזכיר כינון יחסים דו"פ, כאן המקום להעיר שבשיחה דומה שהיתה לי עם גלסון לוסקי המופקד על נושא ברה"מ וזמזא"ר כמועצה לבטחון לאומי הוא אמר שגרוס תעלה הצעה לקידום מחנה קייט בהונגריה לילדים ישראליים, ילדים יהודיים מקומיים וכן ילדים אמריקאים ע"מ לפתח את הדו-שיח עם הגורמים הנ"ל. הוא לא פרט. ללגסקי אין הסבר לפשר ההצעה אך הוא מניח שגרוס רצה ליצור זיקה בין הנושא הישראלי לקידום דיאלוג אמריקאי-הונגרי, ושמין הראוי יהיה לבדוק סוגיה זו. גרוס ע"פ דיל נגע גם ביחסים עם הערבים ואמר שההונגרים לא מבינים אותם ושמין מן הראוי שמדינות ערב *REORIENT THEIR POLICY*. טתם ולא פרט. גרוס שיבח עם היחסים עם מדינות אסיה, בעיקר מעוניינים ביחסים עם דרום קוריאה. יש להם נציג בסיאול בנושא האולימפיאדה אך הוא מטפל גם בתחום הפוליטי. דיל ציין שהזכרת ישראל ודרום קוריאה מבין כל המדינות כשמין מעניינת ודורשת מחשבה.

באשר ליחסי מזרח-מערב, גרוס הזכיר יחסיו עם גורבצ'וב. הוא בדעה שעל ארה"ב לש"פ עמו שכן הוא *DYNAMIC PARTNER*. שיפור היחסים בין המעצמות יקל על מדינות מזא"ר ובמיוחד הונגריה. ציין במיוחד היחסים הטובים בין ברה"מ ורפ"ג. הוא עצמו המליץ לפולנים לפעול בתחום היחסים עם רפ"ג אך הללו אדישים, טרם השתחררו מטרומט מלחמה"ע ה-2. לשאלתי האם גרוס העלה נושא היחסים עם רומניה, דיל השיב שבארוחה עם הנשיא התבדחו הללו ע"ח הרומנים. רייגן העלה נושא זכויות האדם ואמר שזה חלק בלתי נפרד מתהליך הרפורמות.

דחילות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 4
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן חשור:		אל:
כס' פבוק:		דע:
הפסד:		
92		פאת:

בתחום הכלכלי, גרוס אמר, במפתיע, שלא בא לבקש סיוע כלכלי, הוא לא זקוק לכך ואם כן הרי שכניו (?) מוכנים להגיש סיוע כזה (דיל התלוצץ שהכרונה כנראה לדפ"ג ואוסטריה). לא הזכיר נושא ה - MFN, מעוניין בהקמת קונג"ל בסן פרנציסקו שתהווה *TRADE OFFICE*, הדגיש שבא להתרשם מהמערב ומה ניתן ליישם בחוגגריה ממראה עיניו. הותיר רושם של אדם פתוח אך ארוגנטי. בטוח בעצמו ובעל תכונות של מנהיג. מנסה לחקות את גורבצ'וב, אך בניגוד לו הוא איש מפלגה קשוח שאינו רפורמטור אידיאלי דוגמת דובצ'ק בצ'כיה.

אלי אבידן

.k.k

תפוצה:

**UNITED
NATIONS****A****General Assembly**Distr.
GENERAL

A/43/484

27 July 1988

ENGLISH

ORIGINAL: ARABIC/ENGLISH/FRENCH

0 0085

2/6

Forty-third session
Item 54 of the provisional agenda***ESTABLISHMENT OF A NUCLEAR-WEAPON-FREE ZONE IN THE
REGION OF THE MIDDLE EAST****Report of the Secretary-General****CONTENTS****Page**

I. INTRODUCTION	2
II. REPLIES RECEIVED FROM GOVERNMENTS	3
Burkina Faso	3
Chad	3
Egypt	4
Oman	5

* A/43/150.

A/43/484
English
Page 2

0 0085

3/6

I. INTRODUCTION

1. On 30 November 1907, the General Assembly adopted resolution 42/28 entitled "Establishment of a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East", the relevant operative paragraphs of which read as follows:

"The General Assembly,

"...

"5. Invites the nuclear-weapon States and all other States to render their assistance in the establishment of the zone and at the same time to refrain from any action that runs counter to both the letter and spirit of the present resolution;

"6. Extends its thanks to the Secretary-General for his report containing the views of parties concerned regarding the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East; 1/

"7. Takes note of the above-mentioned report;

"8. Requests those parties that have not yet communicated their views to the Secretary-General to do so;

"9. Welcomes any further comments from those parties that have already communicated their views to the Secretary-General;

"10. Requests the Secretary-General to submit a report to the General Assembly at its forty-third session on the implementation of the present resolution;

"11. Decides to include in the provisional agenda of its forty-third session the item entitled 'Establishment of a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East'.

"1/ A/42/364."

2. Pursuant to paragraphs 8 and 9 of the resolution, the Secretary-General, in a note verbale dated 18 February 1988, requested all Member States to submit their views and further comments. To date, the Secretary-General has received replies from Burkina Faso, Chad, Egypt and Oman. The replies are reproduced in section II of the present report.

/...

A/43/484
English
Page 3

0 0085
4/6

II. REPLIES RECEIVED FROM GOVERNMENTS

BURKINA FASO

[Original: French]

[10 May 1988]

Burkina Faso considers that the explosive situation in this region is a real and permanent threat to international peace and that the establishment of a nuclear-weapon-free zone is an urgent necessity for the achievement of lasting peace in the Middle East.

CHAD

[Original: French]

[18 May 1988]

1. Arising as it does from the desire of States to make gestures emblematic of détente, the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East is in keeping with developments affecting the regional and international environment of this part of the world. This initiative has been the subject of many General Assembly resolutions, as, for instance, in the relevant provisions of paragraphs 60 to 63, and in particular paragraph 63 (d), of the Final Document of the Tenth Special Session of the General Assembly (resolution S-10/2).
2. According to those provisions, the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the Middle East is one of the measures most apt to provide an effective guarantee for the non-proliferation of nuclear weapons and general and complete disarmament. The existence of such a zone would, moreover, shield from nuclear threat a region confronted with political tensions and incessant outbreaks of violence.
3. As a founding member of the Organization of African Unity and of the Organization of the Islamic Conference, Chad has endorsed all the resolutions of those organizations calling upon the States concerned, and particularly the nuclear-weapon States, to respond favourably to the establishment of non-nuclear-weapon zones in Africa and the Middle East.
4. In the Middle East and Africa, as is known, most States have no means of countering nuclear weapons aimed against them. The collusion between Israel, which is known to have dozens of nuclear devices developed with the help of its centre at Dimona, and South Africa, which secretly tested its atomic bomb at Prince Edward Island in the southern Indian Ocean on 22 September 1979, therefore constitutes a threat to international peace and security because of the possible use of nuclear weapons in a local conflict.

/...

A/43/484

English

Page 4

0 0085

5/6

5. The permanent threat posed to Chad by the barbaric and expansionist Tripoli régime, whose leader continues to affirm his determination to acquire an "Islamic" bomb, prompts the Chadian Government to give its full support to the proposal to establish a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East in conformity with General Assembly resolution 42/28.

EGYPT

[Original: English]

[27 April 1988]

1. Egypt has consistently and relentlessly been striving, individually, as well as in the regional and international context for a nuclear-weapon-free world because of its strong conviction that such weapons pose a grave danger to the very existence of mankind.
2. The establishment of a nuclear-weapon-free zone in the Middle East is but one of the specific initiatives which Egypt has pursued towards a nuclear-weapon-free world. Egypt considers this measure, as well as the establishment of other such zones and the conclusion of the nuclear non-proliferation treaty, to be invaluable interim arrangements in the continuing international endeavour to rid the world of nuclear weapons. Such measures, in spite of their interim nature, can enhance the nuclear disarmament process by safeguarding areas in which nuclear weapons have not yet proliferated from dangers that emanate from them. These measures are also of particular and paramount importance in regions where regional conflicts exist, for the intrusion of the nuclear weapon factor in unstable, highly volatile areas cannot but have ominous implications to the detriment of any efforts aimed at diffusing precarious circumstances. It is with these views in mind that Egypt has sponsored the proposal to establish a nuclear-weapon-free zone in the Middle East. The precarious situation in the Middle East cannot sustain yet another exacerbating factor, particularly of this dimension, and thus Egypt shall continue to strive towards this goal.
3. For a number of years now the General Assembly has been adopting, without a vote, a resolution endorsing the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the Middle East, a clear indication that the international community as a whole endorses and is committed to the realization of this goal. This is no doubt a positive development. However, there have been recurrent alarming indications that the region is threatened by the very emergence of such weapons in its midst. Egypt cannot but strongly caution against the introduction of such weapons in the Middle East, a development which would have dire consequences on the state of the region leading to developments threatening international as well as regional peace and security. The international community is duty-bound to assure that such a development does not become a reality, for it constitutes a direct challenge to international nuclear disarmament efforts and to the proclaimed and universally endorsed commitment to establish a nuclear-weapon-free zone in the Middle East.

0 0085

6/6

A/43/484

English

Page 5

4. Egypt believes that the time has come for practical measures aimed at the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the Middle East. Egypt is of the firm belief that such a measure should not and cannot be held hostage to the resolution of the conflict in the Middle East. Quite the contrary, the situation in the Middle East with its highly volatile nature should provide added impetus for the establishment of such a zone. Such an achievement cannot but foster progress towards the resolution of the regional conflict. Egypt calls upon all nations in the region, as well as the nuclear-weapon States beyond it, to implement and abide faithfully by the provisions of General Assembly resolution 42/28. Furthermore, Egypt believes that it is of paramount importance that immediate measures be taken to assure that nuclear weapons are not introduced in the Middle East, and that progress is made towards the realization of the nuclear-weapon-free zone in this region. In this regard unilateral measures as stipulated in the relevant provisions of Assembly resolution 42/28, particularly paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5 of that resolution, would no doubt assist in countering the negative trends which seem to have surfaced in recent years, and would encourage members of the region to take further concrete steps towards the declared objective of establishing a nuclear-weapon-free zone in the Middle East.

5. Egypt would also like to avail itself of this opportunity to reaffirm its unwavering commitment to a nuclear-weapon-free world and to express its hope that the third special session of the General Assembly devoted to disarmament will give added impetus to the nuclear disarmament process and to the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the Middle East in particular.

OMAN

[Original: Arabic]

[28 March 1988]

1. The Sultanate of Oman, like other countries of the world which are members of the Organization and like all peace-loving countries, is conscious of the increasing importance of the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East. While endorsing the proposal to make the Middle East region a zone of peace free of nuclear weapons, it would like to draw the attention of the international community to the fact that Israel's increased nuclear capacities and its refusal to place its nuclear installations under international control present a real threat to the security of the Middle East region and hinder the establishment of a nuclear-weapon-free zone.

2. Oman, realizing the devastation and instability that can thus be brought to the region, stresses the need for the United Nations to redouble its efforts and considers that the international community is called upon today to give serious consideration to the establishment of a nuclear-weapon-free zone in the region of the Middle East, which would greatly enhance international peace and security.

$\frac{1}{3}$

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

דף 1 מתוך 3
דחיפות: מידי
סוג: בלמ"ס
תאריך וז"ח: 3 אוג' 88 11:20
מס מברק:
המשרד:

אל: מע"ת, מצפ"א

דע: ממ"ד

74 מאת: עתונות, וושינגטון

1177

להלן מאמרי ה"ווש פוסט" וה"ווש טיימס" (3.8).

קוריאל.

$\frac{1}{2} \log 2$ $\frac{1}{2} \log 2$ $\frac{1}{2} \log 2$ $\frac{1}{2} \log 2$ $\frac{1}{2} \log 2$

U.S. Expert to Explore Hussein's Intentions

Murphy to Visit Jordan Next Week

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

The State Department's top Middle East expert will visit Jordan next week to get a better idea of how far King Hussein intends to go in severing ties with the Palestinian inhabitants of the Israeli-occupied West Bank, U.S. officials said yesterday.

The previously planned trip by Richard W. Murphy, assistant secretary for Mideast affairs, has taken on major new importance following Hussein's announcement that he is yielding to the Palestine Liberation Organization the role of spokesman for West Bank Palestinians in future peace negotiations.

Murphy headed a U.S. delegation that yesterday completed two days of talks with Soviet officials in Geneva on Mideast issues. Today he begins a swing through the region that U.S. officials said will get him to Amman early next week. They added that he expects to confer with Hussein at that time.

"Even before Hussein's statement, the peace process was intended to be the major focus of Murphy's talks in Jordan," a department official said. "Now it will be especially important to determine the degree to which Hussein intends to cut the Jordan-West Bank links and what kind of role he wants to play in future attempts to get peace talks going."

Hussein has not spelled out the extent to which he plans to cut his kingdom's administrative and legal ties with the West Bank. Ultimately, it could mean the cutoff of salaries Jordan has been paying to

more than 13,000 Palestinian civil servants in the territory, the closing of the bridges linking the West Bank with Jordan and the revocation of Jordanian passports used by West Bank Palestinians to travel abroad.

However, despite a spate of rumors that such steps are in the offing, Hussein's announcement Sunday did not specify what measures he will take. So far, his only actions have been to end a U.S.-supported \$1.3 billion aid program in the West Bank and to dissolve the lower house of the Jordanian parliament, half of whose members represent West Bank districts.

That has led U.S. policy analysts to conclude tentatively that Hussein does not want an irreparable break that will preclude any hope of Jordan regaining the territory it controlled from 1948 until its capture by Israel in the 1967 Mideast war.

U.S. officials say they believe Hussein intends to stay on the sidelines while the PLO pursues its goal of creating an independent Palestinian state in the West Bank and Gaza Strip. But, according to the U.S. analysis, he also believes that the PLO will fail because it will be unable to induce Israel or the United States to deal with it and that the Palestinians will then turn back to Jordan to represent them in peace talks.

What seems less clear to U.S. officials is how much pressure Hussein will exert to remind the PLO of Jordan's economic and political leverage in the West Bank. U.S. officials say they think Hussein is still undecided about which of Jordan's links will be severed, and they are hopeful that Murphy's visit will cast some light on the king's thinking.

In particular, they said, the administration wants to know whether Hussein intends to administer a sizable dose of economic pain to the West Bank by halting the payment of civil service salaries and pensions or whether he will stay within the bounds of such relatively minor steps as halting development aid.

Even if he takes the more restrained course, the officials added, the United States has an interest in finding out how the aid cutback will be implemented. As one official noted:

"We don't know if programs are to be terminated abruptly, phased out in a gradual but incomplete manner or carried through to completion with the understanding that there won't be any new ones. It's important that we find out about this because many of these programs, which are aimed at improving the quality of life on the West Bank, are being financed partly with U.S. funds."

The officials noted that Hussein's lack of clarity has left unanswered questions about what to do with a request now before Congress for \$7 million that was to have been the U.S. contribution to the canceled Jordanian development program.

The administration also has asked for \$7.5 million in West Bank development aid to be administered through private, voluntary organizations, and the officials said more information about Hussein's intentions is needed before the administration can decide whether it should try to combine both requests into a single fund to be distributed by private groups.

WP

74

2/3

Jordan is not Palestine

74

3/3

On Sunday night, King Hussein of Jordan officially disavowed the Hashemite claim to rule Judea and Samaria on the West Bank of the Jordan River, saying with as much conviction as he could muster that "Jordan is not Palestine." The move confirms again that the present occupant of the last remaining British-created dynasty in the fertile crescent is a shrewd politician and a realist. The West Bank is not Jordan and the fate of the East Bank is linked to that of the present king. American policymakers should adopt the king's realism before making any other attempts to "resolve" the Middle East imbroglio.

Many of the problems that remain unresolved after five Arab-Israeli wars and unnumbered internecine Arab intrigues can be traced to the short-sighted, contradictory but expedient diplomacy of the World War I "superpowers" that led to the creation of a "Hashemite Kingdom" in the first place. Russia, France and Britain secretly agreed in 1916 to carve up the the Asian domains of the Ottoman Empire, put the issue aside and get on with whipping the Germans and the Turks. One month after the Sykes-Picot agreement, however, King Hussein's great grandfather, Sherif Hussein, the Hashemite Emir of the holy City of Mecca and the western Arabian regions known as the Hijaz, gave the go ahead to his sons Faisal and Abdullah to join British officer T.E. Lawrence in what came to be called the "Arab Revolt."

The emir did this after reaching an agreement with Sir Henry MacMahon, the British high commissioner for Egypt. England would support the creation of an independent Arab state from Alexandretta to the Persian frontier and westward to the Red Sea if the Arabs revolted against Turkey. Sir Henry exempted from this only the coastal plain west of "Damascus, Homs, Hama and Aleppo" — an area that the Arabs understood as representing present day Lebanon but not

Palestine.

The British soon after extended another, contradictory promise, Lord Balfour's declaration that the British government would "view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people . . . it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine."

These maneuvers set off a chain of events that reverberates still. From 1918-1920, what is now Jordan was ruled from Damascus by King Faisal, the younger son of Sherif Hussein. After the French kicked the king out of Damascus, asserting what they considered their territorial rights in Syria, the British gave him a crown in Baghdad and his older brother Abdullah a consolation prize in Amman. King Abdullah survived through World War II and the 1948 war against Israel. Nearly three years after annexing the West Bank and renaming his nation "The Hashemite Kingdom of Jordan," he was murdered by a Palestinian nationalist.

The Jordanian parliament named his grandson, Hussein, King of Jordan nearly a year later. King Hussein has maneuvered his way through Egyptian and Syrian imperialism, Palestinian nationalism, pan-Arabism and a host of other internal and external threats in the 36 years since. Sunday's announcement indicated that he knows he can never hope to restore the Hashemite reign over the territories west of the Jordan, and barely can control the East Bank, where a Bedouin army helps him restrain the passions of his nation's Palestinian majority.

Whether or not the PLO can fill the administrative and diplomatic vacuum King Hussein leaves behind in the occupied territories remains to be seen. But U.S. diplomacy would be well served by recognizing the reality that King Hussein has: The Arab power in the West Bank is Palestinian, not Hashemite.

Washington Times

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

August 2, 1988

Dear Yitzhak:

Thank you for your letter discussing the Government of Israel's June 19 decision on the issuance of visas for Jews in the Soviet Union.

I know how vital the issue of Soviet Jewry is to you and the great concern felt in Israel over the future of Soviet Jews. The issues related to Soviet Jewry, including freedom to worship, freedom to study Hebrew and Jewish culture, as well as freedom to emigrate, have always and at all levels held the highest priority in our discussions with the Soviet Union. Our two countries, bound by our common belief in human freedom and dignity, have worked together for many years to help Soviet Jews.

In regard to the issue of direct flights, I understand your interest in immigration to Israel, and the ingathering and preservation of Jewish life, which are at the foundation of the State of Israel. As I have discussed with you in a number of our past meetings, however, our policy must be based on freedom of choice. We neither encourage Soviet Jews to come to the United States nor discourage them from going to Israel or any other country; that decision must be theirs. On the same basis, we neither oppose nor support direct flights. We do believe that it would be unfortunate if emigration opportunities made available by the Soviets, as a result of our joint efforts, were not fully utilized.

Securing basic human rights, including the right of free emigration, for Jews in the Soviet Union as well as other Soviet citizens will remain a major objective in all of our meetings with the Soviets. You may rest assured that we will continue to pursue this issue with great determination.

Sincerely yours,

George P. Shultz

His Excellency
Yitzhak Shamir,
Prime Minister of Israel.

י.א.
הרצ

PERMANENT
REPRESENTATIVE OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212)351-5200

י"ט באב התשמ"ח
2 באוגוסט 1988

אל : מר יוסי בן אהרון-מנכ"ל משרד ראש הממשלה
מאת : יוחנן ביין-מ"מ הנציג הקבוע לאו"ם

יוסי ידידי,

אני מודע למשימות הרבות וההשות המוטלות על כתפך, ובודאי על כתפיו של
רוה"מ - ואני רוצה לקוות שזו הסיבה לדחיית החלטתו על מינוי הרשמי ע"י
הממשלה (עד למינויו של המועמד המועדף אחרי הבחירות).

הרשימה הדיפלומטית באו"ם מתפרסמת בסוף חודש זה - לפני פתיחתה של העצרת
בספטמבר. אם יחליט ראש הממשלה שמיר לאשר את מינוי, היה מועיל לעניין וגם
כמובן טוב לי, אם יעשה זאת בשבועות הקרובים לפני פרסום הרשימה.
אני רוצה בהזדמנות זו להבטיח שוב כי אעשה כל שביכולתי כדי לא להכזיב -
ולמצדיק את האימון שאני מקווה שרוה"מ נותן בי.

בודאי תרצה בהזדמנות קרובה להזכיר לו הנושא. אם תמצא לנכון-אתה רשאי,
כמובן, להראות לו מכתב זה.

תודה רבה, וד"ש חמה מבית לבית

בידידות,

יוחנן ביין

** יוצא

שמו

**

**

**

חוזט: 8,1454

אל: רוש/58, לונדון/35

מ-: המשרד, תא: 020888, זח: 1726, דח: ר, טג: שמ

תח: גט: ממז

נד: ג

שמו/רגיל

401/1-1

אל: רושינגטון, לונדון

למזן, אבידן, שני.

טעודיה-רבש

התקשורת הטעודית מבקשת להבהיר שאין לראות בעיסקת
הנשק הטעודית-בריטית כוונה לפגוע ביחסים הטובים עם
ארה"ב, להיפך:

'אלבלאד' (1): 'למרות עמדת הקיצוניים בקונגרס נגד מכירת נשק לטעודיה, הרי שטעודיה רוצה להגיש מחדש רצונה להשיג צרכיה ההגנתיים מארה"ב', 'אלנדזה' (1) מבהיר: 'הכזור נזקק כעת לידי הקונגרס'. הדברים שודרו ברדיו ריאד' (1).

דוד זוהר, ערב 3/ממ"ד

ט.א.צ

תפ: שהח, רהמ, שהוט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, ממז, גירן, מצמא,
 איר2

000000000000
000000000000
000000000000
000000000000
000000000000
000000000000

000000000000

000000000000

000000000000
000000000000

000000000000

000000000000
000000000000
000000000000

000000000000
000000000000
000000000000
000000000000
000000000000
000000000000

000000000000

000000000000

000000000000
000000000000
000000000000

1/27

g.s.

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

דף 1 מתוך 27
דחיפות: מיידי
סוג: בל"ס
תאריך: 21:08 11:20
מס מברק: 41
המשרד: 31

אל: מצפ", מע"ת, ממ"ד
דע: לשכת רה"מ, לשכת שהב"ס
מאת: עתונות, וושינגטון

ירדן

התגובות להודעת חוסיין, בירדן, ישראל וארה"ב במרכז הדווח
התקשורתי.
שהב"ס רבין הופיע אמש (1.8) בתכנית "NIGHTLINE", בתכנית הופיע
גם פרופ' אדוארד סעיד.
סעיד הופיע גם בתכנית MACNEIL - LEHRER לצידם של ג'ו סיסקו
וד"ר שי פלדמן.
השגריר ארד הופיע הבוקר (2.8) ב - TODAY SHOW, NBC.
רצ"ב לק"ט מאמרי העתונות המרכזית.

קוריאל.

2 1 1 2 1 2 3 2
סמ"ר חס"ר ג"ש ג"ש ח"ן ג"ש ח"ן ח"ן ח"ן
ח"ן ח"ן ח"ן ח"ן ח"ן ח"ן ח"ן
1 4 4 4 4 4 4 4

99

דפי: <u>1</u>	מחלקת ההשר ניו יורק	דחיפות:
מתור: <u>3</u>	טופס מברה	סוג בטחוני: שמור
אל : המשרד	(צקור קטאון)	תז"ח: 021500
דע :		נר:
מאת : השגריר, נאו"ם		0 0059 6 021500

אל : מנהל ארב"ל 2.
דע : סמנכ"ל ארב"ל, מנהל ממ"ד, אורי לובראני לשכת שהב"ט-ת"א.
מאת : יוחנן ביי-נאו"ם.

צהרים עם סגן המזכ"ל - מיג גולדינג

1. הזמנתו לצהרים כדי לשוחח "בארבע עיניים" על דו"ח המזכ"ל שחובר על ידו.
2. אמרתי כי מובן לנו שלא בכל אנו מסכימים - אך כ"דיפלומט" עליו לדעת שבמילים בוטות, עהיצות והטלת אשמה אין מהדמים ענינים. הוא מכיר היטב עמדתנו כי החלטת מועביט 425 (1978) הוראת להקמת ממשל לבנוני אפקטיבי באיזור, החזרת שלום ובטחון ונסיגת כוחות ישראל. צד"ל ואנו נמצאים שם רק כיוון ששני התנאים הראשונים לא היימים. מותר להם לחשוב שנסיה ישראלית תסייע ליוניפיל - אך היא בודאי לא תביא לממשל יעיל בלבנון ונראה שרק תהרב את הסכנה לגבולנו.
- למרות שעמדתנו זו ידועה לו הוא חוזר שוב ושוב - ואפילו מחוץ להשר הדברים על כך ש"היעשו מאמצים להביא לנסיגת כוחות ישראל...". (סעיף 27 בדו"ח).
3. גולדינג טען כי פיסקה זו מכוונת דוקא לחקרות מועבי"ט ולא לישראל. הן תורמות סכומים נכבדים - אך לא מתענינות מעבר לכך. הוסיף כי לו היה הוא פעיל באו"ם ב-1978 בודאי שלא היה מעודד הקמת יוניפיל בכלל (כזכור גם ארה"ר בסיפרו מתאר הקמת הכוח רק בשל לחצי ארה"ב ובריטניה - תוך הסכמה מאולצת בלבד של שאר חקרות מועבי"ט, וכפי שאומר ארה"ר "מצע יוניפיל נראה טוב על הנייר, אך היה לו השר מועט להפליא עם המציאות האכזרית"). עם זאת, הוסיף, הכוח היים ועלינו לנסות לסייע לו במילוי תפקידו.
4. הסכמתי שאמנם כך - אך לשם מילוי תפקידו טוב ככל האפשר, במסגרת המיגבלות

1. סגן המזכ"ל 2. אורי לובראני 3. מנהל ארב"ל 4. סמנכ"ל ארב"ל
5. מנהל ממ"ד 6. יוחנן ביי-נאו"ם 7. מנהל ארב"ל 8. מנהל ארב"ל
9. מנהל ארב"ל 10. מנהל ארב"ל 11. מנהל ארב"ל 12. מנהל ארב"ל

0 0059

2/2

דף 2

הפוליטיות בלבנון, ראוי שמפקדי הכוח יהיו מעשיים ויקיימו מגעים שוטפים עם כל המליציות שבשטח - כולל צד"ל. כך אמרתי גם למפקד יוניפיל כשנפגשתי עימו בנהריה לפני שבוע ותגובתו היתה שאמנם כך - והם אמנם מקיימים מגעים בדרגה שדה, אך נמנעים מלהיפגש עם לאחד כיוון שאלה הן הוראות מטה האו"ם בניו יורק. גולדינג אישר שאמנם כך - אם יאשרו מפגשים עם לאחד "יעלו עליהם" הלבנונים ושותפיהם. איו הם מתנגדים למגע עם הכוחות הנתמכים ע"י סוריה, אך מתנגדים למגע עם לאחד הנתמך בישראל. אמרתי כי לדעתי ראוי להקל בניסוח ההוראות ולהשאיר שיקול הדעת למפקדי יוניפיל בשטח.

5. הערתי לגבי הפיסקא בסעיף 22 "המביעה צער" על שישראל אינה נכונה לצעדי נסיגה נוספים לאחר חוקבאן באוקטובר 87. האם לא היה "דיפלומטי" ויעיל יותר לומר כי לאור הנסיון החיובי וכו' - מקווה המזכ"ל שישראל תיאות להמשיך בכיוון זה של צעדים הטנים... ניסוח כפי שהוא מופיע, רה מרגיז, לא מעודד ובודאי אינו מביא כל תועלת. לא אביא עוד דוגמאות, אמרתי, כל שאני מנסה לומר הוא שדוחו"ת "מרגיזים" - בודאי לא יהדמו את רוח שיתוף הפעולה בינינו ואינם מועילים לענין, אך הבחירה היא בידי ודברי הם רק בבחינת "עיצה פרטית".

6. פלשים. למברהכס 959. אישר שהנושא ירד מן הפרק. שג לבנון הגיש לו המזכר בעל כורחו תוך הסבר שנתבקש לומר הדברים וכי הוא עושה כך ואינו מבהש כל פעולה. גולדינג הוסיף כי תשובתו של שהב"ט רביו היתה משקפת ומשכנעת, ומבחינתו הנושא סגור.

7. סיפר כי לתוניס נסע רה כדי לטפל בנושא שיחרור היג'ינס, ולאחר שהובטח לו שבסם אבו שריף יראו בנושא. כשהגיע, נסתבר שנסע יחד עם ערפת (לבגדד?) והוא רה שוחח עימו בעלפון "שיחה לא נעימה", כשאבו שריף טוען כלפיו שהוא מקדיש יותר זמן לענין אמריקני אחד, מאשר לענינם של מליון וחצי פלסטינים ביש"ע. גולדינג, לדבריו, השיב שהוא דואג גם לענינס, אך הם אינם עובדי או"ם - והיג'נס הוא איש אונטטו שהוא"ם חייב לדאוג לשלומם.

8. לענין הבחירות בלבנון אמר שיש סימנים לטיפול ראליסטי ע"י הסורים. פגישת חדאם עם מישל אייך מעודדת, והוא מקווה שזנחו את הרעיון לנסות ולהציב את פרנג'יה כמועמד. לעומת זאת שמע גם שמועה מדאיגה, דהיינו שגו' מייל מתכנן המשך שלטונו הנוצרי ע"י פיזור הממשלה ומינוי גו' מייל עצמו לרוה"מ ב-22 בספטמבר יום לפני הבחירות. בתוקף החוקה כשאין נשיא, מתמנה הממשלה כולה (או רוה"מ) כממלא מקום הנשיא. הוא מקווה שאין אמת בשמועה זו.

9. שאל כיצד התרשמתי מפגישתי עם מפקד אונדוף החדש, הגנרל האוסטרי אדולף ראד-אוור. אמרתי כי התרשמתי חיובית. האיש מלא רצון טוב ומבין שתפקידו הוא למנוע עימותים בשגרה, רצוי שישמור על המצב הקיים ולא ינהוט ביוזמות. גולדינג הגיב כי רדאוור ציטט את שאמרתי לו בפגישתנו "שבודאי לא יזכה להקים אנדרטא לעצמו ע"י יוזמות שבהן הוא עלול לדרוך על יבלות לא צפויות". הוסיף כי המפקד הנוכחי יום שיחות להרחבת התחום האזרחי לטיסות. חששם הוא שתתלהק תקרית אם חלילה יופל מטוס בשטח אויב. הוסיף שבשלב זה לא נתקל בהתנגדות לרעיון מצידנו. אמרתי כי ראוי שהנושא יידון בין המפקדים בארץ - אך שוב, ככלל נראה לי כי המצב הנוכחי שפיר וכל יוזמה עלולה TO BACK FIRE מכיוונים לא צפויים.

3/5

דף 3

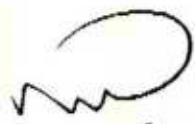
10. החלפנו כמובן, הערכות לגבי נאום המלך חוסיין ומשמעות צעדו. הערכתו היא שזה איום כלפי תושבי יש"ע ואש"פ ואין כוונה להתנתקות למעשה. עם זאת אין בידו מספיק נתונים שכן שהה בירדן רק כמה שעות. ברור לו שאש"פ אינו "פרטנר" למו"מ ונראה שההצהרה היא בעיקר הכנה לפגישת חוסיין עם ערפאת ורק בעיקבותיה נדע באילו צעדים בשטח חושב חוסיין לפעול.

11. הוחלפו דעות לגבי המו"מ איראן - עירק. האו"ם עומד עתה בפני הבעיה של שיגור כוח לאיוור. מצפים לדיווחו של הגנרל הנורבגי וודסט(אונטסו) וכבר פנו למדינות התורמות הפוטנציאליות בהנחה שיהיה דרוש כוח של לפחות 450 חיילים.

Jal'a

0 0059

3/5

אישור:

שם השולח: יוחנן בירן

תאריך: 02.08.1988

END

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 8,2928

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 49, תא: 020888, זח: 1000, דח: ר, טג: סו

תח: גס: ממד

נד: ג

סודי/רגיל

אל: מנהל המרכז

מאת: אלי אבידן

משיחה עם מורט אברמוביץ

1. הביע שביעות רצון ממפגש המחקר. לגבי העתיד בתור מי שצופה עליהן כבר מהצד, שכן לא ישתתף כבר במפגשים הבאים, הוא בדעה שצריך לשים הדגש על שני דברים כלקח מהעבר (א) בינוי מרכז יותר של הנושאים שעל סדה'י. ניתן לוותר על סקירות היסטוריות או כאלו הנכנסות לפרוט יתר של הנושא (ב) השארת מקום נרחב לדימיון הפורה)

CREATIVE IMAGINATION

באשר לחיזוי תהליכים מתפתחים. כדוגמא הביא את נושא עיראק-איראן, קרי המהירות בה הושגה הסכמת טהארן להפא'ש, ומהלכי חוסיון כלפי הגדמ'ע שקהילית המודיעין פה ובארץ לא חזתה כיוונים אלה. הסברו לכך ע'פ' התרשמות מפגישותיו עם גורמים בארץ וכפי שגם הובאה בפני מזכיר הממשלה היא שהפוליטיקאים שלנו נעדרים חוש באשר לחשיבות החשיבה האסט', שכן קהילית המודיעין הצבאי יוצא מתוך נקודת מוצא של השרדות-דהיינו בדיקת המערך הצבאי של האויב, מה גם שאין זה מתפקידה. סיפר על פגישת שהב'ט רבין ופיקרינג בנושא 'ההדלפה המודיעינית' ברויטר ובה כפר שהב'ט בכך שהמודיעין הישראלי חזה התפתחות בפרשת איראן - עיראק. אברמוביץ חזר והדגיש שאין זה יאה להוציא החוצה עצם חילופי מידע בין שני גופי המחקר ללא כל קשר לתוכנם.

800-678-9273

3. עיראק-איראן. אברמוביץ בדעה שפני עיראק עדיין אינם מכוונים להפא'ש ושלצדאם חוסין לא אצה הדרך לכך. כוונותיו כלל אינן ברורות והוא חושד שהחלץ הצבאי מיועד להביא להפלת הממשלה בטהראן ע"מ שיכתיב את תנאיו. אינדיקציה למגמה זו עשויה להיות באם יפנה לכיבוש חורמשר, מבחינה צבאית אין בכך משימה בלתי אפשרית, אך האפקט שלה עשוי להיות הרה אסון (DISASTROUS) מבחינת איראן. זוהי גם הסיבה לגרירת הרגלים של טארק עזיז באומ'. המפרציות וסעודיה אינן משלימות עם עמדת עיראק ומפעילות לחצים על עיראק למתן עמדתה בשאלת הפא'ש. אגב קיימים ע"פ אברמוביץ חילוקי דעות בין הסעודים בקשר לכך. פהד הורה לבגדר להצטרף למאמצי שכנוע עירק באום. הלה עשה זאת בחוסר רצון בולט, לדעתו של השגריר עדיף שעיראק תמשיך להקיז את דמה של איראן ככל שניתן. איראן נמצאת בכי רע מכל הבחינות ואין בידיה מניות ממשיות עליהן תוכל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

להמר מול עיראק. היא השלימה כבר עם הדרישה העיראקית
לשיחות ישירות טרם כניסת משטר הפא'ש וכל התעקשותה
נובעת ממאמץ להצלת פנים ולסחוט ככל שניתן. ברור גם
לה ע'פ' אברמוביץ שעל כף המאזניים מונח עתיד הממשלה
בטהארן. באשר לעתיד אברמוביץ בדעה שבשנה-שנתיים הבאות
הסוגיה תקבל אופי פנימי ובמישור הבילטרלי ופחות
תעסיק את הקהילה הבינ'ל כפי שהיה עד עתה.

4. באשר לעצמו הוא לא ימשיך בתפקידו יהיו אשר יהיו
תוצאות הבחירות, שוקל פרישה ממחמ'ד לעבר השוק הפרטי
אך יכלכל מעשיו על פיהן.

אבידן

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, בירן, מצפא, ממד

משרד החוץ-כחלקת הקשר

613

2/22/88

תאריך : 01.08.88

דף 1 מתוך 1

ערתק 3 מתוך 30 סודי ביותר

יוצא

חוזם: 8,613

אל: רוש/24

מ-: המשרד, תא: 010888, זח: 1907, דח: מ, טג: טב

תח: גט: מצמא

נד: ג

סודי ביותר/מיוזי

אל: השגריר

בתוך טילים בסין - שיחתן עם אוקלי

שלך 632

צדקת כמובן לחלוטין בהכחשתן מכל וכל האשמות אוקלי
ובזהבירן דברים מפורשים שאמר שר הבטחון לקרלוצי בנושא.

על דעת מבטחון תוכל לחזור לאוקלי ולומר לו שוב כי 'אין
לנו אחות' - לא חוזר לא היה ואין גם כיום שיתוף שלנו עם
הסינים בנושא הטילים.

טמנכ'ל צפ'א ופר'ן

רת

תג: שהח, רהמ, שהוט, מנכל, ממנכל, ר/מרנז, רס, אמן, בירן, מצמא

* 1977 : 1.00
* 1978 : 1.00
* 1979 : 1.00

* 1980 : 1.00
* 1981 : 1.00
* 1982 : 1.00
* 1983 : 1.00
* 1984 : 1.00

* 1985 : 1.00

* 1986 : 1.00

* 1987 : 1.00
* 1988 : 1.00

* 1989 : 1.00
* 1990 : 1.00

* 1991 : 1.00
* 1992 : 1.00
* 1993 : 1.00

* 1994 : 1.00

* 1995 : 1.00

* 1996 : 1.00

CBS "FACE THE NATION"
WITH HOST, LESLEY STAHL

INTERVIEW WITH:
SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ

SUNDAY, JULY 31, 1988

17
2/13

MS. STAHL: With us, Secretary of State George Shultz. Mr. Secretary, King Hussein of Jordan has dissolved the lower parliament in his country, which represents the interests of the Palestinians of the West Bank. He appears to be removing himself, eliminating himself, as a partner in any future peace talks with Israel. Is that the way you read his move?

SEC. SHULTZ: He has to be a partner, and everybody recognizes that, because Jordan has the longest border with Israel of any Arab state. So if there's going to be peace between Israel and its neighbors, then Jordan is involved. What he's doing, I think, is registering the fact that the Palestinians living on the West Bank and Gaza have asserted themselves as wanting to speak for themselves. And so the King is registering that fact. How exactly this will play out in the end remains to be seen, but that's what's happening.

MS. STAHL: Does it force Israel to now agree that it will sit and talk with the PLO?

SEC. SHULTZ: No, it doesn't. That's there, and I think that the PLO, if it wants to be a partner in a peace process, has to change its ways. And the position of the United States has been stated repeatedly, and that remains our position.

MS. STAHL: It does? Because that raises the next question, which is that Egyptian President Mubarak has stated that the United States is now willing to meet with members of the PLO, and in fact in the process, he says, of searching out PLO members to talk to.

SEC. SHULTZ: No, that's not correct. That is, it's correct that he said something like that, but it isn't correct that we're doing that. We are and always have been ready to meet with Palestinians. And I've met with some, and I've tried to organize --

MS. STAHL: But they're all members of the PLO, aren't they?

SEC. SHULTZ: Well, no, they aren't all members of the PLO. But there are -- obviously, there are credible people who aren't. And it's also true that we need to keep the pressure on the PLO to recognize that Israel is there, Israel is going to stay there. It's

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT* (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

*COPYRIGHT IS NOT CLAIMED AS TO ANY PART OF THE ORIGINAL WORK,
PREPARED BY A UNITED STATES GOVERNMENT OFFICER OR EMPLOYEE AS A
PART OF THAT PERSON'S OFFICIAL DUTIES.

*

08/01/88 12:55

202 393 4733

FED NEWS SERVICE

200

3/13

17

CBS/SHULTZ-07/31/88

-2-

(MQ)

a fact of life. And they might as well accept that fact, and they ought to stop the terrorism and recognize that 242 and 338 are the roads to peace.

MS. STAHL: But isn't King Hussein's move in effect a recognition that the PLO is always going to be there, that the PLO is the legitimate leader of the Palestinians? And doesn't it put pressure on you and on Israel to find a way to deal with the PLO?

CONTINUED ON PAGE 2-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

CBS/SHULTZ-07/31/88

2-1

(MG)

4/13 17

SEC. SHULTZ: It has been the view of the Arab states -- and they've stated it repeatedly, going back to the Rabat conference -- that the PLO is the sole legitimate representative of the Palestinian people. That's their statement. Now the problem with the PLO is that, as long as they continue the way they are, which basically calls for the elimination of Israel as a state and uses terrorist tactics, they are not a suitable peace partner.

MS. STAHL: But does what King Hussein has done increase the pressure on you and Israel to find some way to talk directly, even before the PLO changes its charter, or whatever the conditions are for these talks?

SEC. SHULTZ: No.

MS. STAHL: Why not?

SEC. SHULTZ: We will stay right where we are. We're ready to talk to them when they take certain steps, which are very clear, and as far as I can see, not too onerous. After all, Israel is there. Israel is going to stay there. We're going to continue to support them.

MS. STAHL: Talking to governments that disagree with us on who have committed acts of terrorism obviously raises the question of Iran. It's been reported that President Reagan has sent a message to Iran that the United States would like to have talks with an authoritative member of the government. I assume we've gotten no response. But what I'm curious about is why you didn't try to have a meeting with your counterpart from the Iranian government, who's in New York for the peace talks, their foreign minister. Why didn't you try to have a meeting with him?

SEC. SHULTZ: Here's our policy toward Iran, in terms of this dimension: First of all, we have stated repeatedly that we're prepared to have direct talks with them. Second, what are we going to talk about? We're going to talk to them about what it takes for them to become more a part of the civilized community; stop the war, stop being involved in terrorism, stop promoting the use of hostages. And when they do these things, then there is a prospect of more normal relations with us.

MS. STAHL: Yeah, but why didn't you try to talk with this man? You know, you sent a message of being willing to talk. He's in our country.

SEC. SHULTZ: We don't have to go running around after people. It's important to Iran to have a relationship with the United States, and that will emerge in due time.

MS. STAHL: Well, I take it they have not responded to the President's message. Is that correct?

08/01/88 12:58 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

2005

5/13 17

CBS/SHULTZ-07/31/88

2-2

SEC. SHULTZ: Well, I don't know what you call a response, so I'll just leave it at that.

MS. STAHL: Oh, well, now you've intrigued us with that.

SEC. SHULTZ: I know.

MS. STAHL: What does that mean?

SEC. SHULTZ: Well, I said --

MS. STAHL: Have we gotten --

SEC. SHULTZ: -- I'll just leave it at that.

MS. STAHL: Oh. Give us a hint. Have we gotten some kind of a third party indirect response?

SEC. SHULTZ: Oh, there are constant of that sort of thing,

CONTINUED ON PAGE 3-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

CBS/SHULTZ-07/31/88

3-1

17

(RM)

6/13

but it's important we think to have an authoritative channel to the government of Iran so you know who you're talking to and that's what we are waiting for.

MS. STAHL: If their foreign minister, who is now in New York gave some signal that he would be willing to talk, would you sit down with him?

SEC. SHULTZ: Sure.

MS. STAHL: Would you do that right now?

SEC. SHULTZ: Oh, sure.

MS. STAHL: Right now. The Iranians have said that if we unfreeze their assets --

SEC. SHULTZ: I don't know that it's necessary the right way to start to have the foreign ministers meet. It may be that there's some other way. But at any rate, we have stated our policy and if the conditions emerge, we'll do that.

MS. STAHL: Well, he's certainly authoritative, you'd have to --

SEC. SHULTZ: I think he is an authoritative spokesman.

MS. STAHL: Well, I hope he's listening. Anyway, the Iranians have said that if we unfreeze their assets that we've been holding for years, even since Jimmy Carter froze their assets, that they would seek, they would use their influence to release our hostages. There are two different kinds of assets. One are weapons, and the other are money. What would be so wrong about us unfreezing the money aspect as a signal of goodwill or whatever, and hope that our hostage are set free?

SEC. SHULTZ: Well, in the first place, we have to separate the question, the humanitarian question of releasing hostages, which should be done, from all of these other financial and other considerations. Second, there is in operation a claims tribunal court, or tribunal in the Hague that hears claims, that judges the disposition of assets and these financial claims work there way through that and there has been a huge amount of claims settled and money paid back and forth through that process.

MS. STAHL: Couldn't we speed that up? Couldn't we send a little signal to speed that up? I mean it wouldn't be the same as ransom because it's their money.

08/01/88 12:58 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

7/13

17

2007

CEG/SHULTZ-07/31/88

3-2

(RM)

BEC. SHULTZ: The tribunal is operating in a satisfactory way.

MS. STAHL: No speeding up, huh?

BEC. SHULTZ: Well, it has its own pace and you know, it takes a while to put a case forward and have -- the justices are there. They can go as fast as they want.

MS. STAHL: I ask you this question because there has begun to be some criticism that the Reagan administration is, has boxed itself into a corner because it's embarrassed over the Iran arms-for-hostages sale --

BEC. SHULTZ: No, no, no, no, no.

MS. STAHL: You're getting too inflexible.

CONTINUED ON PAGE 4-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

CBS/SHULTZ-07/31/88

4-1

8/13

(DM)

17

SEC. SHULTZ: The Iran arms sales thing was an aberration, and we have a constant policy -- we stay on that course. We're not boxed into anything. As far as claims are concerned, there is a tribunal that hears the cases, that pays the money back and forth. That's an ongoing process. It's working, and there is no reason to disrupt it.

MS. STAHL: US News and World Report says this week that negotiations are underway, and that they are, either direct or indirect, and that the deal involves: release of the hostages, unfreezing the assets and normalization of relations, and that these talks, either with a third party or whatever, are ongoing. Can you categorically deny that there are any kind of negotiations, direct or indirect, taking place or being pursued?

SEC. SHULTZ: Well, there are all sorts of things that are said. Rafsanjani has made public statements. The President has made his statements. I don't know what you call that, but -- and I have stated our policy here, and if people want to describe that as addressing the issue, they can. But as far as any direct discussions with Iran are concerned, there aren't any.

MS. STAHL: Well, you have talked about these lower-level feelers --

SEC. SHULTZ: We have, we have -- we have representative countries our so-called "protecting power" which delivers messages on our behalf from time to time and Iran does the same.

MS. STAHL: When you talked earlier about suggesting that maybe there has been some kind of message in response to the President's message to the Iranians. Is there some bubbling in sort of these lower levels toward an agreement that would involve those three legs I mentioned?

SEC. SHULTZ: All over the world right now there is unusual diplomatic fluidity that has emerged in Asia, in all parts of the world. Southern Africa --

MS. STAHL: You're changing the subject.

SEC. SHULTZ: No, I'm not. I'm --

MS. STAHL: Well?

SEC. SHULTZ: -- pointing up the fact that this break that's taken place in the Iran-Iraq war, with all of its implications about a rearrangement of the diplomatic status of various countries, is part of a process I think that's potentially very fruitful and we are on top of it. We have promoted it. Our policies are in some respects responsible for it. And I think the President's policies, as John Whitehead said on a -- in an article the other day, "on a role."

08/01/88 12:59 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

17

2000

CDS/SHULTZ-07/31/88

4-2

9/13

(DM)

MS. STAHL: Now, you know, when diplomats talk like that, people like Lesley Stahl look for a little tea leaves, or little signals.

SEC. SHULTZ: Sure.

MS. STAHL: The Soviets were recently in Tehran. Have

CONTINUED ON 5-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

CBS/SHULTZ-07/31/88

S-1

10/13

(LB)

17

they brought messages out about some kind of a deal, or whatever?

SEC. SHULTZ: You have to ask them.

MS. STAHL: Well, you know. Is that what you were trying to suggest?

SEC. SHULTZ: No, they don't have -- no, we haven't gotten any messages about Iran from the Soviets.

MS. STAHL: Okay. I wanted to ask you about a New York Times report.

SEC. SHULTZ: We will have talks with the Soviets on the Middle East and the Iran-Iraq war, and Afghanistan and Geneva starting to take place tomorrow; and we'll have on southern Africa today and tomorrow. So there's a huge amount going on.

MS. STAHL: Let's move quickly because the New York Times has an intriguing story this morning saying that the Administration is working out a compromise with the American Jewish community to sell arms to Kuwait; that the Kuwaitis have made a proposal; and that you are negotiating with the American Jewish community in a deal that would allow most of those weapons to be sold to Kuwait. Is that true?

SEC. SHULTZ: There is publicly a proposed sale of F-16 aircraft and associated weaponry that is on the table before the Congress, and it's the regular process that those arms sales go through. And there's been a lot of discussion between the Administration, members of the Congress and the government of Kuwait that addresses potentially exactly what is in that sale a little bit. And that's obviously been discussed with interested parties. And I think that it is pretty well set now.

MS. STAHL: So it's true.

SEC. SHULTZ: Well, it's not as though you're discovering something. This is a public statement to the Congress.

MS. STAHL: This raises the whole question, doesn't it, of the proliferation of high-tech weaponry in the Middle East with Iraq using chemical warfare and both sides -- all sides now having ballistic missiles. What is our policy? Do we have a policy to try to shrink the proliferation of ballistic weapons, chemical weapons in the Middle East?

SEC. SHULTZ: Yes, we do -- all over the world. And I think there are three categories of weapons that are particularly

08/01/88 13:00 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

2011

11/13

CBS/SHULTZ-07/31/88

5-2

(LB)

disturbing and destabilizing. One is any potential threat of proliferating nuclear weapons. Second is the emerging threat of proliferation and use of chemical weapons. And third is the potential proliferation of ballistic missiles used to deliver them. Now these three things are very destabilizing potentially.

CONTINUED ON PAGE 6-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

CBS/SHULTZ-07/31/88

6-1

(MB)

We have a good nuclear non-proliferation regime in place.

MS. STAHL: But get back to the sale of --

SEC. SHULTZ: We have been working on --

MS. STAHL: -- Kuwait, Kuwait.

SEC. SHULTZ: -- the ballistic missile side. And we are also working very hard, and I might say constructively, with the Soviets on the question of chemical weapons.

MS. STAHL: What about Iraq? Do we have any influence, any ability to --

SEC. SHULTZ: Well, we have sounded off very strongly about Iraq's use of chemical weapons, right from the first time.

MS. STAHL: Yeah, but now that this war is winding down, do we have any ability to force the nations in the Middle East, to pressure them into destroying all their chemical weapon storage?

SEC. SHULTZ: What we're doing is working with many other countries, around 40, in Geneva to negotiate a ban on chemical weapons. And we've made a fair amount of progress with that.

MS. STAHL: Is the genie out of the bottle?

SEC. SHULTZ: That's the problem. The genie is out of the bottle, and it's very important to all of us -- you, me, everybody -- to stuff that genie back in the bottle. That's what we're trying to do.

MS. STAHL: Final last quick question: You're leaving tomorrow for Central America. The New York Times again --

SEC. SHULTZ: I'm leaving for South America and Central America.

MS. STAHL: The New York Times has a story that two of the four Central American countries have rejected a US effort to strongly denounce Nicaragua in a communique. Have they rejected our effort --

SEC. SHULTZ: No.

MS. STAHL: -- to really slam the Sandinistas rhetorically?

SEC. SHULTZ: No, they haven't. What has happened is that during the time between my last visit, about a month ago, and this one, there have been a lot of discussions. And a possible statement that might be made was gotten up. Mostly it was written by the Central American foreign ministers, not by their offices, not by us. So we're not trying to ram anything down anybody's throat.

08/01/88 13:02 202 393 4733

FED NEWS SERVICE

0013

CBB/SHULTZ--07/31/88

6-2

13/13

17

MS. STAHL: You're saying they're rejecting their own statement?

SEC. SHULTZ: And having drafted it, they're not so sure that they want to issue it. And anyway, when I get there tomorrow, we're going to have a discussion of it. Personally, I hate to spend all my time discussing communiques, because there's a lot of work to do, things that people should be taking action on, and that's what I hope we'll discuss mostly.

MS. STAHL: Well, Mr. Secretary, we've run out of time for this segment. I want to thank you very much for being our guest.

SEC. SHULTZ: Thank you.

MS. STAHL: Thank you.

END

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1988, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

מקל - יקל - ד-ה

1988-08-02

02:20

1480126

01 37

דחיות: מ י י י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
טופס: ש מ ר		כתוב: 8
תאריך וזמן חבור: 1.8.88 - 19:15		אל: מ נ כ " ל מ מ " ד
פס' פרוק: הפסד:		דע:
29		פאת: ה צ י ר

נאום חנוסין - הערכות מחמיד .

א. להלן מדגירג'יאן, סגנן של מרפי .

(1) רואה את הצעדים והנאום במסגרת נסיון לחזק מעמדו בגדה המזרחית. כמי ששירת בירדן הוא טוען שלפעמים מזניחים גורם זה בניתוח מהלכי המלך. זה בסיס כוחו של המלך ולכן הוא חייב להדגישו מדי פעם .

(2) רואה את הצעד כמעשה מחושב אך רווי סיכונים שכן משמעות המסר לאש"פ היא "נסו אתם אך בסופו של דבר תאלצו לחזור אליי" והשאלה היא כמובן מה יקרה אם אלו לא יחזרו אליו .

(3) קשור לשיקול הראשון הוא הרצון לאותת לימין בישראל שירדן היא לא פלשתין .

(4) אין לו הסבר לעיתוי, מניח שהשיקול של חוסיין קשור להצטברות שהתחילה כבר ב-1985 ושהגיעה לשיאה בארועים בשטחים וועידת אלג'יר .

(5) הוא מניח שלא תהיה בעמאן התלהבנות לקבל את ערפאת, אוסיף ששמעתי הערכה שבין ערפאת וחוסיין התגלע וויכוח חריף לאחרונה - לא ברור על מה - וחוסיין החליט להגיב כפי שהגיב.

ב. משיחה עם מורט אברמוביץ .

(1) המעט שהיה ידוע לפני המהלכים מצביע על בעיה מודיעינית .

(2) לא ברור לחלוטין המניעים וכוונת הצעדים. חוסיין טוען בפניהם שהיא טקטית גרידא ומאותת שלא ידאגו וכי הוא לא תסתלק מהתהליך.

תפוצה: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

מקל

דמיפות: מ י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 2
סוג: ש מ ר		פתוך: 2
תאריך וזמן תיבול:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		
29		פאת:

- (3) אברמוביץ רואה את המהלכים כנובעים מ"התבשלות" במשך תקופה ארוכה ומרוגז על ארה"ב ואש"ף מסיבות שונות כמובן .
- (4) להערכתו המהלכים מכונים לעצור קמעה את הסחף שחל במעמדו של המלך בשטחים על ידי אילוצם של אש"ף והפלסטינאים להכיר בו כגורם ושחקן ראשי .
- (5) אברמוביץ מודה שהמהלכים מהווים מכה קשה ליזמתו של שולץ אף כי הוא מהסס לומר שהתכנית מתה .
- (6) גם הוא וגם דג'רג'יאן ממליצים לקרוא את הפסקה בדבר המדינה הפלסטינאית העצמאית בזהירות ובהקשר הנכון . אין המלך סוגר אופציות אחרות לפתרון .
- (7) גם לאברמוביץ אין מענה ברור לשאלת תעוּי .
- (8) בסיכומו של דבר הוא רואה את המהלך כטקטי ולא אסטרטגי .

8314
ע ר ו

תפוצה: